ځانگو

ناول

Ketabton.com

یار محمد سهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګو

(ناول)

لیکوال:

یار محمد سهار

۱۳۹۴ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم: ځانګو

لیکـــوال: یارمحمد سهار

خپرونـدی: د افغانستان ملي تحریك، فرهنګي څانګه

وېـبـپـاڼـه: www.melitahrik.com

ډیـزایـن: ضیاء ساپی

پښتۍ ډیزاین: فیاض حمید

چـاپشمېـر: ۱۰۰۰ ټوکه

چـاپـکـال: ۱۳۹۴ ل کال/ ۲۰۱۵م

د تحریك د خپرونو لړ: (۱۱۷)

یادونه: د چاپ حقوق له ملي تحریک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسولیت لیکوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

دا کتاب خپلې خدای بښلې مور ته چې د لومړي ځل لپا ره يې زما زانګو ځنګولې ده او خپل خواږه عــز تمــن خــدای بښلي عالم پلار ته چې د لومړي ځل لپاره يې زما په ګوتــو قلم او په لاس کتاب راکړی او هم هغو يتيمــا نــو تــه چـــې پلرونه يې په کارتوسو، بمونو او ځانمرګو له خــوا شـــهيدان شويدي او هغو خلکوته چې د قلم او کتاب خاوندان دي او همدارنګه يې هغوی ته ډالۍ کوم چې د خپل مور، پلار، د هېواد د يتيمانو د قلم او کتاب د خاوندانو په چوپړ کې دي.

په ډېر درنښت

يارمحمد سهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحریك یادښت

د افغانستان ملي تحریك د (۱۳۹۳ ل) كال په پیل كې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه كړې وه چې د دې كال په بهیر كې به (شل عنوانونه) بېلا بېل دیني، علمي، ادبي او ټولنیز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې كوي. ملي تحریك دا ژمنه د یاد كال د كب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د یوې پرتمینې غونډې په ترڅ كې یې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې كړل. ملي تحریك په یاده غونډه كې ژمنه وكړه چې د (۱۳۹۴ ل) كال په بهیر كې به انشاء الله د خدای (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې كوي. طبیعي خبره ده چې دا اسانه كار نه دی، ډېر زیات زیار او زحمت ته اړتیا لري، خو ملي تحریك ټینګ هوډ كړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملي كوي. دا اثر چې ستاسو په لاس كې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه كړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحریك هیله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته كړي. ملي تحریك له ټولو هغو لیكوالو، ژباړونكو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندویانو او چاپ چارو څخه چې د دې اثارو د چاپ په دې ټول بهیر كې یې یو بل سره مرسته او ملګرتیا كړې او دا فرهنګي بهیر یې بریالی كړی، د زړه له كومې مننه كوي او كور ودانی ورته وایي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هیله

د افغانستان ملي تحریك فرهنګي څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګو

د هغې اصلي نوم شاه پیری وه خو مور او پلار یې له ډېره نازه ورته شــاه پرو ویل د هغې مور او پلار خپله یوه دانه لور داسې ساتله لکــه د ګــلاب ګل.

شاه پرو هم په ښکلا او ښا یېست کې نوم درلود تورو بادامی ستر ګــو او تورو زلفو یې په سیمه کې ا نګازی خپری کړی وی .

شاه پرو و پیغلتوب ته د رسیدو سره سم یې دیوه ښا یسته ،ښــکلی او د ښو اخلاقو در لو دونکې یوه ځوان سره چې نوی د انجنیری له فــاکولتی څخه خلاص شوی وه واده وکړ .

د شاه پرو دواده پنځه کاله تیر شوه چې یوه لور او یو زوی یې درلودل په هیواد کې هم جنګ او جګړو زور اخیستی وه ، د شا ه پرو مېړه هم ډېری هلی ځلې وکړی چې له کلی څخه ښار ته لاړ شی خو بخت او وخت یاری ورسره ونکړه ، جګړه په قراره ، قراره زور ونیو ان تر دی چې دا جنګ او جګړې د شاه پرو تر کلی ورسیدی .

ددې سیمې قوماندان څو ځلې پخوا د شاه پرو مېړه جنګ ته را بللــی وه خو د شاه پرو مېړه پوهیده او تل به یې د خپلې مېرمنې ســره ددې بــې مانا او بې ګټې جنګو په باره کې دیوه او بل سره خبرې کولې نو ځکــه د شاه پرو مېړه د سیمې د جنګي قوماندان د جنګ او جګړو خبرې ردولې او ورته ویل به یې دا جګړه نه ده دا ورور وژنه ، زوی وژنه، قــوم وژنــه او هیواد وژنه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه وه چې په ډېر لېږ وخت کې په سپينه ورځ د شــاه پــرو پــر کلــي د سيمې قوماندان او د هغه جګړه ماران ننو تل په کلي کې اول د شاه پــرو پر کور چپه ولوېده.

د شاه پرو مېړه يې په دې ګناه چې ګواکې فا کولته يې ويلې او په جګړه کې برخه نه اخلی نو قوماندان په خپلو کسان امر وکړ چې لا ورته ګوری، شاه پرو چې هر څومره عذر او زارۍ ورته وکړې ، قران کريم يــې ورتــه پيش کړخو د سيمې د قوما ندان پر بکړه او امر د قران څخــه دلتــه ډېــر بهتره او با لا تره وه او دغو ټو پکېانو قران کريم ته پــه ســپکه ســترګه وکتل او قران کريم يې ټوټې ،ټوټې کړ او په څو کارتوسو يې د شاه پــرو مېړه سوری ، سوری کړ .

خو کله چې دغه جګړه ماران د شاه پرو له کوره وتل يو وار يو نــا څاپــه يوه جګړه مار غږ کړ قوماندان صيب په ځانګو کې د شــاه پــرو کــوچنی ماشوم چيغې او بغارې وهي قوماندان يو ځل په خپله خيرنه ږيره لاس را کش کړ د ځانګو خواته يې رډ، رډ وکتل او وه يې ويل هغــه هــم وو ژنــئ ځکه چې غټ شي هغه هم فاکولته وايي او انجنير کېږي.

د قوماندان ټو پکيانو په ځانګو کې پراته ماشوم باندې ډزې پيل کــړی او ددې تنکې ماشوم تنکې او پاکې وينی د ځانګو څخه څک، څک تو ييــد لی .

شاه پرو چې يوې خواته د خپل مېړه شهيد جسد ته کتــل او بيــا يــې د خپل کوچنی ماشوم د ځانګو څخه د پاکو ، معصومو او نازکو وينو ته کتل بنه يې تکه ژيړه لکه زيړه نارۍ ير له اوښتی داسې ښکاريده تا بــه ويــل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د جنت حوره ده او ددې پاکو شهيدانو له وينو په خپل مخ خا لونــه وهی.

شاه پرو د خپل معصوم کوچنی زوی او د خپل مېړه تودی وينی پــه دوو کو چنيو بوتلانو کې جلا ، جلا واچولی او سرونه يې کلک ور وتړل .

شاه پر و څو شيبې د خپل شهيد مېړه جسد ته او د خپل ماشوم زوی بې ساه او بې نفسه جسدو ته په ځير ، ځير کتل ژړا او واويلا ورځېنی هيــره وه په يوه بله دونيا کې ګر ځيدله هيڅ نه پوهيد له چې څه وکړی يــوازې يې دومره وکو ل چې د خپل معصوم زوی جسد له ځانګو را کوز کــړی او د خپل شيد مېړه په سينه يې وا چاوه د دواړووينی يو ځــای بهيــدلی او شاه پرو خپل دواړه لاسونه په دواړو جسدو داسې اچولی وه لکه چې پــه دواړو لاسو يې د ګلاب ګلونه نيولی وی کله به يې ديوه ګل ننداره کولــه او کله به يې د بل ګل ننداره کوله او د شاه پرو په زړه او خيال کې داسې راتله چې ګواکې زما کورته د اسمان ملکې ځي او راځي او کله چې بــه د فکرونو په درياب کې ولويده داسې به ورته ښکاره شوه چې لــه اســمانه ملايکې راځي او دا دواړه جنازې په خپلو اوږو د اسمان پــه لــور پورتــه کوي.

د شاپر و کوچنی لور چې تازه په خبرو راغلی وه او خبــرې يــې داســې ښکلی او خوږې وې لکه مينا چې خبرې کوي خو اوس، اوس چې يــې د تو پکو ډز هار د کوچنی ورور او مهر بان پلار يې په وينو کې لژنده وليدل بلکل يې زبون وهل شوی يوازې دوو شيدو جسدو او مورته په فکر کــې ډوبه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښه ځنډ نه وروسته نوره شاه پرو هم د فکرونو لــه دریــابو څخــه بــل دریاب یعنی د بې هوښی په دریاب کې ډوبه شوه .
د کلی خلک تر اوسه لا هیڅ نه وه خبر خو کله چې دسیمې قوماندان له کلی ووت او د خوښی ، خوشحالی ډزی یې پیل کړی دوی ته ډېــره خــو ښی وه دوی ته خوشحالی وه چې نن یې بیا یوه خور کونډه ، بوره او یــو ماشوم یې بې وروره او بې پلاره کړ دا دوی ته یو افتخــار وه او دا دلیونــو زمرو ستر ګی سری پرله او ښتی وی . ټول
کلیوالو چې دا ډزی واو ریدلی او د سیمې قومانــدان او د هغــه ټــو پــک ماران یې ولیدل و پو هیدل چې بیا یې د چا په کور ټکه اچولی ده .
خو په دی وخت کې چک ،چکه شور او زوږ جوړ شو چې انجنیر صیب او د هغه زوی یې شهیدان کړیدی د کلی سپین ږیری او سپین سری د شاه پرو کورته ورغلل ګوری چې زوی او پلار دواړه لکه د ګلاب ژیړ ګلان پــه سرو وینو کې لژنده پراته ده کوچنی لور او شاه پرو بې هو ښه دی .
ځوانان هدیری ته لاړل چې قبرونه جوړ کــړی ، ملایــان د کلــی ســپین ږیری او سپین سری د کفن او کفن کولو سره بوخت شول هغــه وه چــې ددواړو ژیړو ګلا نو جنازې د شاه پر و له کوره د کلی د هدیری پــه خــوا پورته شوی .
څو ساعت وروسته شاه پرو په هوښ راغله د زوی او مېړه جنازې یې نــه وی هغه یې څو شیبې مخکې د کلی په هدیره کې خاوروته سپارلی وی .
یواز ی د کلی څو سپین ږیری او په عمر پخی ښځې ددې په شامخوا پــه لمدو او سرو ستر ګو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا ستی وی .

د کلی ځو ښځې ځو ورځې د شاه پرو سره د غم شریکۍ پــه ډول ورتــه کښته پور ته کېدلې .

درې یا څلور ورځې لا نه وې تېرې شوې چې د شاه پرو مور او پلار هم را ورسېدل او همدا نن بیا د شاه پرو پر کور یې بیا د مېږه او زوی غم نــوی شو د کلی سپین سری او سپین ږیری

دشاه پرو مور او پلار ته راغلل.

نن بیا دشاه پرو په کور ان لکه چې د هغې اولی ورځې په ډول بیا داســې چېغې او بوغې جوړې وی لکه چې همدا اوس هر دواړه جنازې د شاه پرو مخته ایښی وی د شاه پرو ستر کې بیا د خپل وړوکې شهید ماشــوم پــر ځانګو چې لا هم داسې ځړیدله وکتل او خپلې مور ته یــې پــه چېغــو او بغارو کې وویل مورې ؟ځانګوته وګوره زما ماشــوم شمشــاد ارام او قــرار بېده دی په زوره خبرې مکوي چې شوشاد زوی می را ویښ نشی .

مورې هغه بېده نه دی ؟ هغه نه را ویښیږی هغه خوب وړی؟

خو د شاه پرو لور که څه هم په هر څه پو هیږی خو هیڅ نه وایــې ، کلــه خپلې مور ته ، کله دکلی ښځو او کله هم خپلې انا ته په خپلو بــادامي او ږلی وهلو ستر ګو وګوري .

خو شاه پر و لکه لېونی همدا یوه خبره کوي ، شمشاد پروتدی پــام چــې هغه ویښ نشی مورې ریښتیاهم هغه بېده دی ؟

د شاه پرو مور چې خپلې لور او خپلې لمسی ته وګوری لــه زړه یــې یــو خدای خبر دی چې ددې خوارکي په زړه څه تیریږي زړه یې بې سیخه او بې اوره کباب کباب شي ،خو د خپلې لور شاه پرو د ډاډینی د پــاره یــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه خبره له خولې ځخه نه وزي یوازې دومره وايې خدای دې په خپله په غم اخته کړي .
کله چې د شاه پرو مور دوه یا دری شپې تیری کـړی شـاه پـرو د کلـی پیغلی او سپین سری سره را ټولی کړی هیڅو ک نه پو هیده چې ولی یې مورډ را غوښتی یو کله چې د شاپرو کور د پیغلو او سپین سرو ځخـه ډک شو شاه پرو هغه دوه بولتان چې د خپل مېړه او زوی وینی یـې پکښـی اچولی وی د کلی پیغلو او سپین سرو ته ور و ښو دل او ورته یې وویل دا زما د شمشاد
او د شمشاد د پلار وینی دی ټولی راغلی پیغلی او مېرمنې هکـې پکـې شوی چې دا وینی نو څه کوي .
هغه وه چې شاه پرو ددواړو بوتلا نو وینی د رانجو سره ګـډی کـړی او د خپلې لو پر تنندی یې ورته خال وواهه د کلی پیغلو او سپین سرو وویـل شاه پرو دادی څه وکړل د وینو ځخه هم څوک خال ږدی .
شاه پرو د زړه له جوشه په داسې حال کې چې د خپل شهید ماشوم زوی ځړیدلی زاګو یې وزنګوله داسې وویل ؟

خال به یې د پلار او ورور له وینو ورته کېږدم
چې ټول وطن کې ټو پکښان و شر مو ینه

بس د شاه پرو د لور په تندی د وینو خال کېښودل شو او د کلی پیغلو او سپین سرو په او ښکو ډکو ستر ګو یوی اوبلی ته وکتل .
د شاه پرو لور چې اصلي نوم یې مرغلره وه له دی شیبې ټولو په یو ه اواز سره شینخالی دی خدای درته شمشاد کړی پس د مر غلری نوم نور نـو شینخالی شوه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څو ورځو په تیر یدو نور نو شاه پرو او د شاه پرو لور شـــینخالی تــه دا کور او دا کلی سور اور شول او د کور هغه کالی چې د قوماندان حضـــر ت خان او د هغه د ټو پکېانو نه په کور کې ورته پا تی شوی وه را ټــول او د ولایت پخوا رهی شول کله چې دوی له کوره و وتل د شمشــاد ځــانګو لا هما غسی ځړیدله او د هغې ځانګو په زنګولو سره یې د خونــو دروازی را وتړلی او د شمشاد ځړیدلی ځانګو یې همداسې ځړ یدلی پر ینښوده او د کلیوالو نه په پټه له کلی ووتله .

د څو ورځو نه وروسته دادی ولایت ته را ورســیدل د شـــینخالی مـــور او شینخالی دلته په ولایت کې د یوه چا په کور کې په یوه خونه کې داســې ګذاره کوله چې د کور د خاوند د میر منی سره به یې د کالیو په مینځلــو او د کور په نورو کارونو کې یې ور سره مرسته کوله شاه پرو خپله لور هم ښو ونځی ته شامله کړه .

د ورځو نه یوه ورځ د کور د میر منی سره شاه پرو بازار ته لا ړه او د کــور مېرمنې په ښار کې څو ښا یسته تعمیرونه او ودانی ورته په ګوته کړی او وه یې ویل دا ودانی وینی دا ودانی ټولی دلته یو انجنیــر وه چــې کېصــر خان نو میده هغه یې نقشه کړی او هغه جوړې کړیدی.

د کور مېرمنې نوری هم خپلې خبرې زیاتی کړی او وه یې ویــل انجنیــر کېصر خان ډېر پوخ ، با تجربهاو ډېر لا یقه انجنیر وه په ټولو ښــار یــانو ډېر ګران وه او ټولو یې قدر کاوه ، دا نیمه ودانــی ګــوری دا ودانــی هــم انجنیر صیب کېصر خان جوړه کړی خو کله چې هغــه کلــی تــه لاړ ټــو پکېانو هغه په ګولیو سوری ، سوری او شهید یې کړ دا ودانی اوس نیمــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ودانه پا تی ده کوم د مور بل زیږولی که پیـدا شـی او دا ودانـی سـر ته ورسوی .
په دی وخت کې د کور میر منی چې شاه پروته وکتـل ، د شـاه پـرو لـه دواړو ستر ګو په لپو ، لپو او ښکې روانی دی او زړه یې په جوش راغلـی وه .
د کور میر منی ورته وویل شاه پرو ولی ژاړی څه پیښه ده مور او پلار خو به دی نه وی در په یاد شوی .
شاه پرو ورته وویل انجنیر کبصر خان زما مېړه وه هغه یې زمـا تـر مـخ وواژه زما ماشوم زوی شمشاد چې په ځانګو کې وه هغه یې هـم وواژه او نوره خپله ټوله کېسه یې د کور مېرمنې ته وکړله.
د کور میرمن چې کله کورته راغله د شاه پرو ټوله کېسه یې خپل مېـړه ته وکوله د کور څښتن چې د شاه پرو څخه خبر شـو چـې شـاه پـرو د انجینیر کبصرخان کونډه ده نو شاه پرو ته راغی او داسې یې ورته وویل ؟
شاه پرو ښه غوږ ونیسه انجنیر کبصر خان زما د ښوونځی اند فاکولتی تر خلا صیدو پوری دواړه سره یوځای وهغه پـر مـا ډېـر ګـران وهلـه دی وروسته په دی کورکې داسې اوسه لکه چې خپل کوردی وی کبصر خان زما د ورور غوندی وو نور نو ته کو ښښ وکړه چې په شینخالی ښه تعلیم وکړی .
شاه پرو په شینخالی ډېر کو ښښ کاوه چې یو څه زده کړی د نورو خلکو جامی به یې په مزدوری مینځلې په ښار کې به یې سوال هم کاوه خـو د هغو ودانیو خواته به ډېره ورتله کومی چې د شاه پرو مېړه انجنیر کبصـر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خان جوړې کړی وی په ډېر لیږ وخت کې ډېر خلک خبر شـــول چـــې دا سوالګره د انجنیر کېصر خان میرمن ده ډېـــر و دوکانـــدارانو او د ودانیـــو خاوندانو به ورته په ډېر ه ښه سترګه کتل .

خو شاه پرو دا ټولی خواری او زحمتونه د شینخالی د پاره کول په ځـــو ، څو وارو د ښار

ښو ونځی د قوماندان حضرت خان او د هغه د ټو پکېانو لخوا و سو ځـــول شول خو شینخالی هم خپل درسونه په ډېر شوق سره ویل هر کال به په خپل ټولګی کې اول نمره بر یالی کېدله او

شینخالی به به د شپی لخوا له خپلې مور سره هم مر سته کوله ځکه چې د شینخالی د مور

خو لیکل او لوستل نه وه زده نو ځکه شینخالی به خپلې مورته لیکـــل او لوستل ور زده کول .

د شینخالی مور شاه پرو به هر کال په هغه ورځ چـــې مېـــړه او زوی یـــې شهیدان شوی وه هغه ورځ به یې کلی ته رسوله ، د خپل کور دروازه بـــه یې خلاصه کړه د شمشاد ځړیدلی ځانګو به یې و زنګوله او بیابه دکلی د سپین سرو پو ښتنی ته ورغله د کلی پیغلو سپین ســـرو او د شـــینخالی همزولو به د شینخالی پو ښتنی ور ځینی کولی د شـــینخالی د لیاقـــت او ادب خبرې له ښاره ان تر کلی را رسیدلی وی .

د شینخالی نورو همزولو هم غو ښتل چې لکـــه شـــینخالی غونـــدی ښـــو ونځی ووایېاو داسې ښه نوم ځانوته پیدا کړی او داسې لکه شینخالی نـــا مورې او مشهوری شی ، خو چېـــری دوی کـــولای شـــولځکه دلتـــه خـــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوپکپانو ښوونځیو ته اورونه اچول ، انجونی څه د هلکانو ښوونځیوته بــه یې اورونه ور اچول.
بس همدا شاه پرو پر ځان یو نذر ایښی وه چې په کال کې یو وار کلی ته راشی د شمشاد ځانګو وزنګوی او د کلی په هدیره کې د خپل ماشــوم او خپل مېړه قبر ته لا سونه پورته کړی هغه هم په پټه راتله که قومانــدان حضرت خان او یا دده نور ټو پکیان ور باندې خبر شوی وای وینه به یــې ځمکې ته لا نه وای رسیدلی .
څو کاله تیر شول چې شینخالی له دوولسم ټولګی څخه خلا صه شوه او د کانکور په ازموینه کې تر ډېرو بریالی شوه او د ډاکتری فاکولتی ته بــر یالی شوه په ټول ولایت ، کلی او باندوکې یوه داسې چک، چکــه جــوړه شوه چې شینخالی د ډاکتری بیا د مرکز یعنی د پایتخت د طب فاکولتی ته بریالی شویده دا اوازه په ټول ښار ، ولایت ان د شینخالی د زیږیــدنی تر کلی پوری ورسیدی.
کله چې د شینخالی همزولی خبرې شوی دیوی او بلی سره به یې کېسی کولی ان تر دی چې په ګودر باندې هم د پیغلو همدا کېسی او خبرې وی چې شینخالی ډاکټره کېږی .
د شینخالی کلیوالی همزولی خو دومره خوښی او خوشــحاله ښــکاریدی چې د شینخالی په نوم باندې به یې فخر کاوه او د نورو کلیو پیغلو پوری یې ځانونه یو بل ډول احسا سول او د نورو کلیو پیغلو ته به یــې داســې ویل چې ز مورږ کلیواله زمورږ زمورږ همزولی شینخالی ډاکټره کېږی.
د شینخالی ټولو کلیوالو همزولو به خپلو پلرونو ته ویل ګــوره شــینخالی چې کوچنی له پلاره پاتی شوه د سهار او ماښام ډوډی یې نه درلوده مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې ښوونځی وربانديې ووايه هغه ده نن سبا به ډاکټره شی مور چې پلرونه درلودل ښوونځی خو لا څه ليکل او لوستل خو لا څه قران شريف مــو لا نکړ زده چې د قران شريف لوســتل او تــلاوت کــول څــومره ثوابونــه او اجرونه لری.

قوماندان حضرتخان چې دا اوازی واوريدلی چې د شاه پرو لور شينخالی د طب فاکولتی ته بريالی شويده په ټوله سيمه کې يې اعلان وکړ چې نور شاه پرو خپل کور او د خپل مېړه او زوی قبر تــه هــيڅ نشــی راتــلای د قوماندان حضرت خان دا پر يکړه ان تر شاه پرو ورسيده نور نو شاه پــرو هم خپل کلی او د کلی هديری ته نشوای تلای او نه يې شوای کولای چې د شمشاد او د خپل شهيد مېړه قبر ته ددوی د شهادت په تلين لاړه شی او يا دشهيد ماشوم شمشاد ځړيدلی ځانګو وزنګوی.

د شاه پرو لو ر شينخالی د هېواد مرکز کابل ته لاړه او د ليلی په ډول يې خپله زده کړه کوله

د ډوډی، اطاق، قلم،او د کاغذ ټول مصر فونه ددولت په غاړه وو.

شاه پرو چې د خپلې لور څخه ليکل او لوستل زده کــړی ووهغــه هــم د خپل ولايت په مرکز کې د سواد د زده کړی په ښوونځی کې د ښــوونکې په تو ګه مقرره شوه او دومره تنخوا ورته ورکېدله چې ددې ګوزاره ښــه وربانديې کېدله او کله کله به يې خپلې لور شينخالی تــه جــامی او نــور سوغاتونه هم ليږل د شينخالی او ددې دمور شاه پرو تــر مــنځ د ليــک استولو او ليږلو اړيکه ټينګه وه او د ليک په وسيله يېــديو اوبلــی څخــه احوال اخيسته او د ليک په وسيله يې ديوی او بلی سره ارتباط ساته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی وخت کې څوکا له تیر شول شینخالی خپلې زده کړی پای ته نــه وی رسولی چې ددوبې د ګر می په رخصتی کې د خپلې مــور شــاه پــرو کورته لاړه دری ورځې وروسته شاه پرو د خپلې لور شــینخالی ســره د خپل پلار کورته چې د ښار نه یو څه لیری په یــوه کلــی کــې او ســیدل لاړلی د شاه پرو مور د روغ اوجوړ څخه وروسته وویل شــاه پــرو لــوری ښوونځی دی پری ایښی د خلکو د زامنو سبقونه نه پاتی کېږی.

شاه پرو وویل مورې څنګه چې شینخالی ددوبې د ګرمی رخصــتی لــری زموږ ښو ونځی هم همداسې د ګرمی ر خصتی لری ماهم وخت غنیمــت وګڼه دا ډېر وخت مو نه وه سره لیدلی در پسی خفه شوی وم او بلدا چې وروسته له ډېری مودی شینخالی هم راغلی وه ما ویل چې دواړه سره یو ځای د تاسو زیارت وکوو ، مور یې وویل داسې چې ده او رخصت یا ستی نو هر کله راشی هر کله .

په هغه شپه چې شینخالی د خپل نیکه کورته ورسیده د کلی لــوی، واړه سپین سری او پیغلی چې یوازې یې د شینخالی نوم اوریدلی وه او خپله شینخالی یې نه وه لیدلی د شینخالی د لید و دپاره راغلی .

ټولو پیغلو او سپین سرو ښځو یوازې اویوازې د شینخالی خلی ته کتل او شینخالی هم د کلی د پیغلو او سپین سرو سره یې په کلیوالی ژبه خبرې کولی د کلی پیغلی او سپین سری د شینخالی دی خبرو ته هکــې پکــې وی او دیوی او بلی سره به یې ویل دا خو زموږ په شان خبرې کوي او پــه هره خبره یې موږ ټول پوهیږو دا اوازی چې خلکو به ویل چې شــینخالی کافره شویده او یا په ښار کې ژوند کوي بل ډول ده دادی ښــه لمونځــاو اودس کوي د خدای (ج) ، رسول او د قران له ټولو مسلو خبره ده او پــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر څه پو هیږی د کلی پیغلی خو ان تر نیمــو شــپو د شــینخالی ســره ناستی وی خوږی خبرې او مرکې یې سره کولی .

د کلی د پیغلو اول وار وه چې شینخالی یې لیدلی وه خو شــینخالی پــه خپلو نر مو، نازکو او ښو،ښو خبرو د کلی د ټولو پیغلو په زړه کې داســې ورته ګرانه شوی وه چې هری پغلی غو ښتل چې شینخالی یــوازې ددې سره خبرې وکړی.

نیمه شپه وه چې در وازه وټکېدله د کلی پیغلــی او دشــینخالی مــور او نیکه ډېر وار خطا شول د شاه پرو پلار ، مور او د کلی پیغلی خــو داســې شوی ادی چاخبره زبون یې ووهل شو او په زړونو کې وایې چــې حتمــی قوماندان حضر ت خان خبر شوی او خپل ټو پکبــان یــې را وســتی دی ځکه قوماندان او د هغه ټو پکبانو یوه اونی مخکې د ولسوالی کلنیک ته اور اچولی وه او هغه یې دخاورو سره خاوری کړی وه نو ځکه ټــول هــک پک ودریده خو د شاه پرو پلار ددروازنه ورته غږ کړ چې څوک یاستی او د څه د پاره راغلی یاستی .

ددروازی د باندې لخوا یوی سپین سری غږ وکړ د خــدای د پــاره دروازه خلاصه کړی چې نرور می په اولاد نا روغه ده که د شاه پرو مــور راســره کومک وکړی .

ځکه چې د شاه پرو مور ســپین ســری ښــځه وه د ښــځو د اولادونــو د زیږیدنی کې یې ښه تجر به درلوده په کلی او شاوخوا سیمه کــې د شــاه پرو مور د هر ماشوم ز یږیدنی ته خلکو وړه او یا یې هــم دلتــه ورتــه را وستلی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاه پرو پلار په خپلې مېرمنې غږ وکړ هله ژر شه کومه میــر مــن پــه اولاد ناروغه ده کومک وکړه .

د شاه پرو پلار دروازه خلاصه کړه ناروغه میرمن یې بلی کــوټې تــه ننــه ایستله د شاه پرو مور ژر را ولا ړه شوه ناروغه میر من یې وکتله .

نو یې ورته وویل د ناروغ وخت کم دی ماشوم یــې پــه نــس کــې چپــه شویدی ژر یې ولسوالی یا ولایت ته ورسوی چې عملیات کېــږی او کــه عملیات نشی ماشوم هم له منځه ځی او د ماشوم مورهم .

د شاه پرو پلار له در وازی را ووت د ناروغی مېرمنې سره چــې کــوم نــا رینه راغلی وو هغوی ته یې همدغه د شاه پرو د مور خبره وکړه دوی یوه اوبل ته سره وکتل چې ځنګه کوو د ولسوالی کلنیک خو هم یــوه اونــی وړاندی مورږ سو ځولی دی .

په دی وخت کې د شاه پرو مور په شینخالی غږ وکړ کله چې شــینخالی راغله نو یې خپلې انا ته وویل څه خبره ده د شاه پرو مور شــینخالی تــه وویل لوری دا میرمن په اولاد ناروغه ده او زما له وسه نه کېــږی ماشــوم دمور په نس کې چپه دی هر څه چې می وکول هیڅ نه کېږی .

شینخالی ژر په ناروغه میر من تاو را تاو شوه د ناروغی میر منی نس یې وکوت ، فشار یې هم وکوت، د شینخالی سره چې کومی سره چې کومی دواوی او نور ډېر لیږ د طب سامان الات وه، شینخالی د ناروغی مېرمنــې خواښی ته وویل ورشه له مېړه څخه یې اجازه واخله چــې میــرمن یــې عملیات کړو توکل په خدای (ج)اول دواړه ژوندی پاته کېږی کنــه انشــا الله و تعلی یو خوبه وژغورل شی سپین ســری هــم لاړه او د خپــل زوی څخه یېاجازت تر لاسه کړ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینخالی هم په ډېرو لیږو سامانو سره په داسې حال کې چې ځوداني ګیسونه یې په کوټه کې ولګول ، سپینی ټو تې ، صابون او ځینی نور ضروری شیان یې سره برابر کړل یواز ی خپله انا یې له ځانه سره په کوټه کې پر ینښودله او ناروغه میرمن نوری ټولی یې له کوټې و ایستلی شینخالی په ځو د قیقو کې خپله انا داسې پوهه کړه ته به وایې چې د نر سی کورس یې ویلی وی ؟

شینخالی خپله پزه او خوله په سپین ټو کر وتړله یوازې دوی ستر ګی یې ښکاری او بس

ناروغی ته یې د ښېهو ښی پیچکاری کولو ځخه ځو ثنی وروسته عملیا ت پیل شول .

شینخالی هم داسې ژر؟ژر او په چټکې سره لا سونه ښوروی ته به وایې چې د ځو کسانو لا سونه دی چې کته پورته کېږی .

هلته ددروازی شاته ولاړ کسان د شینخالی مور ، نیکه ، او د شینخالی همزولی هم لاس په دوعا ولاړدی .

لیږ شیبه لا نه وه تیره شوی چې شینخالی د باندې را ووتله او د ناروغی مېرمنې په خوا ښی او خپلو همزولو پیغلو ته یې د عملیاتو د بریالی پای ته رسیدو او د هلک د پیداکېدو زیری یې ورکړ .

د باندې ولاړ کسان چې د هلک پیدا کېد ل د هلک او د مور د دواړو د ژوند خبره او د عملیاتو د کا میابې خبره واوریدله خپلو د ټو پکو خولوته یې کارتو س ور تیر کړل داسې ډزی وشوی تا به ویل چې د کوم ښه جشن شپه وی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناروغی مېرمنې خوابنی د شینخالی له انا څخه پو ښتنه وکړه چــې دا پیغله څوکده چې په دا خپل کم عمر باندې داسې پوهیږی د شــاه پــرو مور وویل دا زما لمسی شینخالی ده ، هغه دداکتری په فاکولته کې ده دا یو یونیم کال وروسته له فا کولتی څخه خلا صیږی د نــاروغی مېرمنـــې خوابنی چې دا خبره واوریدله پټه خوله شوله او هیڅ یې ونه ویل ځکــه دا پوهه شوه چې دا د انجنیر کبصر خان لور ده چې انجنیر کبصــر خــان زما زوی قوماندان حضرت خان هغه وواژه او د شــینخالی کــوچنی ورور شمشاد یې هم ورسره شهید کړ.

په دی وخت کې شینخالی په ډېره خوشحالی داسې را ووتله چې خپــل لستونی یې پور ته کړی وو او سپین تندی یې ورین نیولی وه او شینخال یې په تندی ځلېده د ناروغی مېرمنې خوا ښی چې شینخالی او بیا ددې شین خال ته وکتل له ډېره شرمه یې کښته و کتل او داسې شــر میدلــه چې له ډېره شرمه یې پورته نه کتل .

د شینخالی همزو لی پیغلی هم داسې خوښی او خوشحاله وی چــې دوی په خپلو منځکې یوی اوبلی په غیږو کې کلکې سره نیولی وی او کله چې شینخالی ددوی منځته راغله ټولو پیغلو د مخ په یوه او بله خوا ښکلوله .

شپه تیره شوه سهار په ټول کلی کې او نژدی ســیمو کلیــو کــې داســې اوازی خپری شوی وی

چې د شاه پرو لور دیوی ناروغی مېرمنې نس خیرلــی ماشــوم یــې روغ رمټ را ایستلی او د ناروغی مېرمنې د نس پر هار یې بېر ته ګنډلی ټولــو خلکوته یوه نه منو نکې خبره وه هغه ورځ تر مازدیګره پوری ناروغه میر من د شینخالی تر څارنی لاندی وه او مازدیګر یې خپل کورتــه رخصــت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه په د ریمــه ورځنــاروغی مېرمنـــې یــوه دســرو زرو د لاس ګــوتمی شینخالی ته ددې د پاره چې ددې سره یې مرسته کــړی دا اوددې زوی یې له مرګه بچ کړی د سوغات په ډول ورته راوړه ، خــو شــینخالی ددې دغه سو غات نه مانه اخیر وروسته له ډېرو زاریــو شــینخالی شــینخالی ګوتمی وا خیستله او کورته ننو تله د شینخالی مور شاه پرو له خپلې لور څخه و پو ښتل چې په دروازه کې څــوک در ســره ولاړه وه ، شــینخالی وویل د هغې بلی شپی ناروغه میرمن وه دا دسرو زرو ګوتمی یې سوغات راوړی وه ما نه اخیستله خو ډېری زاری یې وکړلی نو ځکه می واخیستله .

شاه پرو چې ګوتمی واخیستله دی خوا ها خوا یې پر له واړوله له ستر ګو څخه یې او ښکې د سپینو مر غلرو په څیر را توی شولی، شینخالی فکر کاوه چې د مور می دا او ښکې د خوښی او خوشحالی او ښــکې دی چـــې ګواکې زما په بریالیتوب او زما په کمال او پوهه باندې چـــې زه دومــره لا یقه شوی یم او نن دادی چې تر اوسه له فاکولتی څخه خلاصه شوی هــم نه یم تر اوسه می لا تنخوا هم نده اخیستی چې دومره ښه تحفه زما پــه برخه شوی ده نو یې مورته وویل څنګه ښه ګوتمی ده ډېره دی خو ښــه شوه .

د شینخالی مور شاه پرو په داسې حال کې چې په لپو، لپو او ښکې یې له ستر ګو تو یېدلی خپلې لور شینخالی ته یې په ډک ستونی وویل هوکې.

هوکې دا ګوتمی می ډېره خوښه شوه.

مورې نو ولی ژاړی،؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوری ځکه ژاړم چې دا ګوتمی زما وه ستا پلار د خدای و بخښی دا ګوتمی ستا پلار انجنیر کېصر خان ماته د واده په اوله ورځراوړی وه .
شینخالی وویل موري دا نو څنګه کېدای شی دا ګوتمی تا په چا خر څه کړی وه ؟
نه لوری دا ګوتمی ما په چا نه وه خر څه کړی ما بـه ستا د پلار د لاس نشانی څنګه خر څوله دا ګوتمی هغه ورځ چې قوماندان حضر ت خان او د هغه ټو پکېان زموږ کورته راغلل او د کور هر څه يې يو وړل او ستا پلار او ستا ورور شمشاد يې شهيدان کړل د کور پيسی ، کالی ، او ګا ڼی يې يو وړی همد غه ګو تمی هم په هغو کې دوی وړی وه.
شینخالی وویل موري دا ګوتمی ددې ښځې لاس ته څنګه رسيدلی ده ؟
شاه پرو وويل لوری دا ناروغه ميرمن د قوماندان حضرت خان ميرمن ده ، نه دی ليده په هغه شپه چې ددې ښځې زوی پيدا شو د ټو پک ډز هار د نه اروېده دا ډزی چې يې کولی داد قوماندان حضر ت خان ټو پکېان وه .
شینخالی چې د خپلې مور څخه دا کېسه واوريدله څو شيبې چو په پاتی شوه او په فکرونو کې ډوبه ولاړه خدای خبر چې شينخالی بـه څه فکر کاوه چې د شينخال مور شاه پرو خپله لور د فکر له ټاله راکوزه کړه او ورته يې وويل؟
شینخالی لوری په څه فکرونو کې يې هيڅ فکر مکوه ښه شو چې دا ناروغه ميرمن جوړه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبدو پر ځای ښه کول د هوښیارانو کاردی او بل دا نه وینی چــې ســتا د پلار د لاس نښانی مو هم ګوتو ته راغله .
شینخالی او مور یې د کوټې په در وازه ننو تلی او هره یوه د ځانــه ســره سوچونه او فکرونه وهی په دی فکرونو کې دواړه بېده شوی وی او سهار وختی یې له مور او پلار څخه رخصت شولی ، شاه پرو خپلې دندی تــه او شینخالی د هېواد مرکز خپلې د زده کړی ځای ته لاړی .
شینخالی څو اونی که په ټو لګی کې به ناسته وه او کــه د فــاکولتی پــه چمن کې د خپلې مور کېسی به یې په غوږونو کې انګازی کولی نژدی وه چې لېونی شی هغه وچې د خپلو خوررڼو همزولو او هم صنفیانو د هغــې فکر په بله کړ.
اوس نو دشینخالی فاکولته چې پای ته یې ورسوی پوره یو نــیم کــال لا پاتی دی چې د یوه ښایسته
ځوان (میوند)سره چې د شر یعاتو په پو هنځی کې یې تحصیل کاوه او د هغه هم یو نیم کال پاتی وچې خپلې زده کړی پای ته ورسوییږند ګلوی پیدا کړه .
شینخالی له دی موضوع څخه خپله مور شاه پرو د لیک په واسطه خبره کړه هغه و چې شاه پرو خپلې لور شینخالی ته د لیــک پــه ځــواب کــې داسې ولیکل.
شینخالی لوری دا چې ته خو ښه یې او داچې تا په لیک کــې د میونــد لیا قت او ښه سړ یتوب لیکلی زما هم در خوښه ده خو کــه زمــا نظــر او مشوری ته ګوری یوازې دومره صبر وکړی چــې تحصــیل مــو پــای تــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسیږی او تنخوا خواره شی او بیا کوزده وکړی نور نو ستا سو خو ښه ده .

کله چې دا لیک شینخالی ته ورسیده نو یې دا خبـره لـه میونـد سـره شریکه کړه نو میوند هم دا خبره ورسره ومنله او د شینخالی دمور خبره یېپه ځای او ښه و بلله .

اخیر یې په دی پریکړه وکړ له چې کله مو زده کړی له خیره سـره خـلا صی شوی په دندو و ګمارل شوبیا به له خیره سره د کوژدی بند وبسـت کوو .

او ستا دمور دا خبره ډېره او ډېره پر ځای ده مشران تجربه لری د ژونـد په مسا ییلوتر مورږ دوی ښه پوهیږی

او له بلی خوا ستا دمور خبره په دی هم صححده چې که زه او ته همـدا اوس کوزده سره وکړو بیا به له تا هم درسونه پاتی وی او له مـا بـه هـم پاتی وی ، اودا خبره تر دی پوری درته کوم چې زموږ په کلـی کـې یـو ځوان وه او هغه هم همداسې په فاکولته کې وه فاکولتـه یـې دوه کالـه وویله په دریم کال یې پلار ورته کوزده وکړه بس له کوزدی سره تحصیل او فاکولته پاتی شوه او بېچاره اوس موټروانی کوي که یې په هغه وخـت کې کوزده او واده نه وای ورته کړی اوس به دحکومت غټ سړی وای نـو ځکه وایم چې ستا دمور خبره می په زړه کلکه ولګیدله.

شینخالی او میوند دواړه په زده کړو بوخت ول او پـه هـر سمیسـتر بـه شینخالی او میوند د یوه اوبل سره سیالی کوله او دا شرط یې سره ایښی وه چې په هر سمیستر کې که د هر یوه نمری ډېری وی هغه بل به ورتـه ملمستیا ورکوي او یا هره تحفه چې وغواړی هغه بل به یې ورکوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی ددواړو تر منځ سیالی روانه وه په دو سمیستر ونو کې ددواړو نمری یو ډول یعنی سره مساوی وی په دریم سمیستر کې د شینخالی نمری د میوند څخه ډېری او زیاتی یې وړی وی .
نو شینخالی میوند ته وویل اوس څنګه شو په خپل قول ولاړ یې او که څنګه .
میوند وویل د میرو یوه خبره ده زه درته حاضر یم ملمستیا غواړی او که تحفه غواړی ؟
شینخالی وویل زه به د ځانه سره فکر وکوم سبا در ته وایم .
دواړه سره جلا شول میوند خپلې لیلی ته لاړ او شینخالی خپلې لیلی ته لاړه .
میوند چې لیلی ته لاړ نو یې له ځانه سره وویل که شینخالی سبا راغله او تحفه یې وغوښتله
او هغه هم داسې تحفه چې ددې په درد وخوری نو رېښتیا هو ښیاره انجلی ده او که یې ملمستیا و غو ښتله نو بیا هسی .....
په دی سبا شینخالی راغله او میوند ته یې وویل د ملمستیا څخه تیره یم خو یوازې او یوازې دری ټوکه د داکتری کتا بونه د کتابو نمونه یې هم ورته ورکړل چې دا راته واخله چې په را تلونکې کال کې هودغه کتا بونه وایو .
کله چې شینخالی د تحفی خبره یاده کړه میوند په خپل زړه کې وویل چې والله انجلی خو
هو ښیاره ده خو چې د کتابو یې ورته وویل نو میوند ډېر،او ډېر خوښ شو او په زړه کې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل شینخالی د هر څه وړتیا لري .
میوند ورته وویل فقط دوه اوني وخت راکړه ، شینخالی ور سره ومنله .
یوه اوني لا نه وه تیره شوی چې د جګړې اور د هېواد تر پا یتخته چېرته چې شینخالی فاکولته وای را ورسیدله دوه ورځې کې د ښار په کوڅو او واټونو کې د ټا نکونو درزهار د ځمکې لخوا او د جنګي الوتکو غږ مبهار د اسمان لخوا پیل شو ښار د جنګ په لمبو کې تک سور
ښکا ریده او د اور لو ګی اسمان ته پورتــه کېــدل مکتبونــه او فــاکولتی وتړلی شوی ټول زده کوونکې او محصلین په کورنو کېنا ستل .
شینخالی هکه پکه وه چې اوس څه وکړی په ښار کې خو کــوم خپلــوان هم نلری چې هلته ورشی او د میوند کور هم دلته نشــته چــې د هغــوی کورته لاړه شی او په دی هم نه پو هیږی چې دا جنــګ بــه څــه وخــت دریږی چې د فا کولتی زده کړی پیل شی هغه وو چې د جنګ په دریمــه شپه دولت اعلان وکړ چې د زده کړی مو سسی تر بلــی خبــر تیــا تــړل شویدی .
شینخالی نو اوس په دوه کې ده چې که د خپلې مور خواته لاړه شی پــه مو ټرو کې خو ببله شرعی محرم څخه په ښار کې نشی ګرځیدلای نو په لینی موټرو او بیا له مرکزه د مور تر ښاره پوری تګ په یــوازې ســر خــو بېخی ددوی په ژبه او قانون کفر دی کفر اوددې د ولایت چې هلتــه یــې دمور کور دی دهغه ولایت خو په فاکولته کې نه انجونی محصیلی شته او نه هم هلکان چې له هغوی سره یو ځای لاړه شی او دا هم بده وه چې له میوند سره د میوند ولایت او کورته لاړه ته لاړه شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و چې میوندته ورغله دواړو دا و پتییله چې میوند به لــه شــینخالی سره ددوی یعنی د شینخالی تر کوره لاړ شی دا به ورسوی او میوند بــه بېرته راشی.

خو دوی دواړو سره وویل چې که کوم چا پو ښتنه کوله چې تــا ســو دوه څه سره کېږی موږ به ورته وایو چې موږ سره خوند او میر من یو .

هغه وه چې د سهار لمنځونه یې اداکړل په مو ټر کې سپاره شول او مخ د شینخالی د مور د ولایت پخوا یې حرکت وکړ د یوی ورځې لاره یــې پــه دریو ورځو ووهله ځکه چې له یوی خوا سړک خراب وه او له بلی خوا هر یو میل بېرته پا ټکونه پراته وه په هر پا ټک کې تلا شی وه په یــو او بلــه بهانه به یې یو ساعت یا زیات وکم درولی وه .

کله ، کله به یې ځوانان کښته کړل او په دی پلمه چې ږیره نلری داســې او داسې نور خو کله چې به د سپرلیو او یا دریور لخوا یو څه پیسی د پــا ټک قوماندان ته ور کړل شوی بیا به یې مو ټر ته د حر کت اجازه ورکوله .

کله چې د شینخالی دوی ښار ته را ورســیدل پــه دی ښــار کــې هــم جنګونو زور اخیستی وه ښوونځی تړل شوی وودلته هم هر واټ او هــری کوڅی یو پا چا او څو قوماندانا نو په واک کې وه ،

کله چې دوی د شینخالی کورته را ورسیدل شاه پرو چې د خپلــې لــور څخه دا خبره واوریدله چې دا میوند نومیږی او د شریعاتو په پو هنځــی کې زده کړی کوي شاه پرو پوهه شوه چې دا هــم هغــه هلــک دی چــې شینخالی راته په لیک کې لیکلی وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور يې يوځه چرتی غوندی شوه چې دوی لکه چې سره کوزده کړی وی ، خو شینخالی پوهه شوه چې زما د مور په زړه کې څه دی نو یې خپلې مورته وویل موريې مورِ ستا خبره ومنله له هغه وروسته شاه پـرو پوهـه شوه چې تر اوسه يې ديواوبل سره کوزده نه ده کړی .

میوند وروسته له دوو شپو څخه چې ستړيا يې وختلـه د شـینخالی او د هغې د مور څخه و غو ښتل چې نو ر ده ته اجازت ورکړی ځکه چـې دده مور او پلار هم په اندیښنه کې دی د شینخالی مور د میوند پیسی دده د بو ټو د تلی په منځکې ځای پر ځای کړی یوازې د موټر کرایه او د ډوډی پیسی يې په جیب کې ورته کېښودلی میوند ورته وویـل ادی جـانی دا پیسی د بوټو په منځ کې ولی راته وګنډلی ؟

د شینخالی مور ورته وویل زویه کا شکې یوه پا چا هی وای بیا نـو چـې هره پیښه شوی وای هغه ته به ورغلی وای او خپل شکا یت به دی ورتـه کړی وای وینی چې په هر واټ کې یو پا چادی نو په دی اوږده لار خو تـر سلو پا چا هیو څخه هم ډېری دی او بل دا هغــه بلـه ورځ زمـورِ د یـوی معلمی ورور له هغه بل ښار څخه راته په لاری يې موټر څو ځایه تلاشـی کړی دده په ګډون د ټولو سپر لیو څخه يې پیسی او نور قیمتی شیان د پو ستو ولاو ور ځینی اخیستی نو

ځکه می پیسی د بوټو په تلی کې درته و ګنـډلی ، پـه دی وخـت کـې شینخالی وویل ؟

میونده کله چې ورسید لی احوال به را کوي چې زړه مو په قرار شی.

میوند ورته وویل چې ورسیږم دستی لیک درته را لیږم تیلیفونونـه خـو خراب دی او لکړی يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړولی دی خو لیک حتمی درته را لیږم.
شاه پرو وویل زویه پام چې لیک را ونه لیږی ځکه چې په نوم لیکلی کـا غذ له چا سره نه پر یږدی او وایې چې دا لیک وړونکې جاسوس دی نو دا موټروان بېچاره په وهلو او ډبولو مه ورکوه .
شینخالی وویل میونده دا زما قلم واخله کله چــې ښــار تــه ورســیدلی همدغه موټر وان چې تا وړی هغه به یې موږ ته ببرته راوړی بیــا نــو پــو هیږو چې ته رسیدلی یې.
شاه پرو وویل دادی لا بل غم وایې چې زه دی په دین کې شک لرم او ته راته مو ریدان نیسی
هغوی لیکلی کاغذ نه پر یږدی ته قلم وربانديې وړی اوراوړی قلم چې لــه چا سرهووینی هغه خو بې سواله او بې جوابه وژنی ګوره میونده زویه که ته هم په جیب کې قلم لری هغه دلته
پر یږده او له ځانه سره یې مه وړه او بل دا چې که پر لاری پاټک والا یــا بل چا در نه پو ښتنه کوله چې په لیک لوست پو هیږی ورتــه منکرشــه ځکه د لیک لوست والا خلک ددوی په نظر
غټ کا فر دی پام چې په کومه بله بلا وانه وړی.
اخیر شینخالی میوند ته وویل دا زما د زلفو تار در سره واخله په دی خو ځوک شک نکوي
کله چې ورسیدی همدغه ددې مو ټروان په لاس را ولیږه ، ددې خبــرې په اوریدو سره د میوند تندی تریو غوندی شواو ورته یې وویل زه ســتا د زلفو یو تار ددوی په دی ټوله پا چا هی نه ورکوم او بل زه یو پښتون یم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتنی شیدی می رودلی دی دومره بې غیرته نه یم چې ســتا د زلفــو تار د بل چا په لاس ورکړم ؟
شاه پرو پوهه شوه چې د شینخالی دا خبره په میوند بده ولګیدله نو یې وویل میوند ه زویه د شینخالی مقصد دا نه وه یــوازې د ځــان او مــوږ د ډاډینی د پاره یې دا خبره وکوله .
په اخیر کې میوند وویل زه یوه چاره کوم او تا سوته په هر ډول چــې وی ډاډ در کوم چې زه ورسیدلم او ددې ډیور په لاس احوال درته را لیږم.
میوند د شینخالی او د هغې دمور سره مخه ښه وکړه میوند په موټر کــې کېنوست شینخالی د خپلې مور سره د موټر له څنګه ودریدلی کله چــې موټر حرکت وکړ دوی هم دلاس په ښورولو سره یې یو وار بیا مخه ښــه ورسره وکوله په دی وخت کې شاه پرو خپلې لورته تندی تریــو غونــدی کړ او ورته یې وویل لوری تا زده کړی هم کړی یــوه پښــتون تــه څــوک داسې خبره کوي
ودی لید ه چې میوند هم هغه د چا خبره کلک پښتو ن دی څومره بــده ورباندې ولګیدله .
مورې زما مقصد دانه وه چې تا او میوند بر داشت ور ځینی وکړ .
لوری بیا دی پا م نیسه چې بله ورځ داسې ببکاره خبره دی له خولی ونه وزی .
مورې خبره تیره شوه پوهه نشوم او د ښځې خو ته پوهیږی چې عقل یې کم وی زما عقل هم دومره رسیده او بس .
نه لوری ته د نورو ښځو سره ډیر فرق لری ته خو نــو اوس هــم تحصــیل یافته یې او بل ډاکتره یې سبا به ناروغان درته راځی ته باید لــه خپلــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خولی او ژبې سره ډېر احتیاط وکوي چې کومه خبره ښه ده او کومه بـده خیر په هر صورت میوند هو ښیار سړی دی په زړه کې یې نه ساتی او زیاته یې کړه لوری دا میوند خو ماته ډېر ښه با اخلاقه او پوهه سـړی ښکاری خدای د وکوي چې په خیر سره ور سیږی او ارامی شـی چـې دا ستا واده په خپلو ستر ګو ووینم.

میوند دهغې ګړی نه چې د شینخالی څخه یې رخصت واخیست دلاری د پاټکونو په چرتونو کې شو لیږ ببر ته نه و تللی چې میوند را ولاړ شو او خپله کرایه یې موټروان ته ورکړه ځکه ببریده که په لاری پا ټک چېـان دا پیسی ورنه واخلی او کله چې دریور کرایه و غواړی په هغه ګـړی خـو بوټ نشی څیرلای چې کرایه ورکړی یوازې لیږ پیسی یـې د خـوراک د پاره په جیب کې پر یښودلی .

میوند چې لاری او دلاری پا ټکوته و کتل ر یښتیا هم پـه دی دوو دریـو ورځو کې سړک بل ډول شوی ووپاټکونه ډېر شوی وو او هر پاټـک ډول، ډول امرونه کول او ډول، ډول څیرو څخه یې بد راتله .

یوه پاټک ته به چې راغلو چا چې به ږیره خریلی وه هغه یـې واهـه او ډ باوه بل پا ټک ته به چې راغلو هغه چا چې بیا ږیره درلوده هغه یې وهـل او ډ بول په یوه پاټک کې خو خپله میوند هم څو قنداغه ووهل شو چـې ولی ژیره لری که څه هم دمیوند ږیره کوچنی وه ځکه چې هغه ځوان وه ادی چا خبره په مخ یې اوس نوی د ږیری یو تور خط ښکاریده .

په یوه بازار کې چې سپر لی د ډوډی خوړلو د پاره کښته شـولی میونـد هم کښته شو او د یوه دوکان څخـه یـې د ږیـری د خریلـو یـوه چـاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخیستله او ببړته موټر ته راغی په موټر کې کېنوست دمخ نیما یې خما
ړیره یې وخریله او د نیما یې مخ ړیره یې همداسې پرېښودله
او خپله لنګوټه یې داسې وتړله چې د مخ خواته شمله یې اوږده کـړه او
مول یې وواهه .
کله چې به داسې پا ټک ته را ورسیدل چې د ړیرې والا به وه ده به هم د
خپل مخ خریلی خوا پټه کړه او د ړیرې خوا به یې ښکاره کـړه ، او چـې
داسې پاټک ته به راورسیدل چې ړیری یې خریلی وی ده به هـم دمـخ
خریلی خوا به یې ښکاره کړه تر خو چې ښار ته را ورسیدل هر یـوه کـه
ړیره یې درلوده او که یې نه درلوده په وارو ،وارو یې وهل او ډبول وخړل
خویوازې میوند وه چې یوازې یو وار یې وهل وخو ړل .
وروسته له څلورو ورځو د هېواد مرکزی ښارته را ورسیدل میونـد چـې
کله له موټر څخه کښته شو نو یې دریور ته وویل کله چـې ببړتـه لاړی
هغه زما مورته ووایه چې د تاسو دری ټوکه
کتا بونه پور وړی یم.
کله چې میوند له موټره کښته شو نو منتظیر وه چې کوم تکسی پیداشی
او خپل مقصد ځای ته ځان ورسوی خو یو ه ورته وویل وروره د تکسـی
په انتظار مه دریږه ځه خپله لاره وهه تکسی مکسی نـور نشـته او هـر
چېرته چې ځی پلی به ځی .
میوند هم پلی روان شو ګوری چې دلته هم همداسې حال وه لکه د هغـه
اوږدی لاری پاټکونه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دادی اته ورځې ورو سته هغه دریور چې میوند يې رسولی وه د شاه پرو کورته راغی شاه پرو او شینخالی ته يې وویل چې هغه ستا سو خپلــوان می ورساوه او نښه يې داده ویل يې زه دری ټوکه کتابونه پوروړی یم .

شاه پرو وویل کتا بونه دری ټوکه ؟

شینخالی وویل صحح ده صحح ده خیر یوسی راځه یــوه پیالــه چــای و څښه بیا لاړ شه ډریور ورته وویل نه وخت نا وخته دی تا ســوته د ډاډ د پاره راغلم چې د تاسو خپلوان په خیر سره ورســیده شــینخالی بیــا ور څخه مننه وکوله.

بیا مور له خپلې لور شینخالی څخه وپوښتل کتا بونه د څه شی کتابونــه بیا شینخالی خپلې مورته ددې او د میوند دشرط ټوله کیسه وکوله مــور يې وخندل او په ټوکو يې خپلې لورته وویل بله وار اوبل وخت له چاسره شرط مه وهه چې خدا ی مکړه کومه ورځ به دی له چا سره شرط وهلــی وی او شرط به وبا یلی بیابه پښیمانی کوي .

مورې ته بلی خواته لاړی دومره بې عقله خونه یو چې له هــر چــا ســره شرط ووهم دا خو زما او د میوند تر منځ یوه سیالی وه او بس او تا هم ور ځینی د ادم او درخانی نکل جوړ کړ دادی مورې ستا خبره می په غــوږو واوریدله بیا به تردی چې له تا سره هم په کومه خبره شرط نه وهم چــې مور می يې بل څوک لا هلته پریږده .

اوس نو میوند د خپل مور او پلار سره په یوه ولایت کــې او شــینخالی د خپلې مور سره په بل ولایت کې ژوندکوي .

پوره دری کاله تیر شول چې میوند او شینخالی دیوه او بل څخــه هــیڅ احوال نلری ځکه د تیلیفون لکړی خو لا څو کاله پخوا د غــو ......نړولــی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی او لیک هم د یوه او بل ځای ځخه نه وړل کېده او نه هم چا ددې وس درلود چې کوم لیکلی کاغذ په خپل جیب کې وا چوی ځکه چې پـا چـا هی دی داسې خلکوپه لاس کې وه چې د قلم ، کاغذ،سواد،زده کړی،علم او فر هنګ
دو ښمنان وه .
پوره دری کاله او څو میاشتی تیری شوی چې د مر کزی دولـت لخـوا د ی‌و ونځیو او د لوړو موسیسو د زده کړو دبیا پیل خبر ورکړ .
شینخالی هم له دی خبر تیا خبره شوه او میوند په دی سبا د خپل کـور او کلی څخه د هېواد مرکز ته ځان را ورساوه دری ورځـې تیـری شـوی شینخالی معلومه نشوه .
میوند ته دا اندیښنه پیداشوه چې شینخالی تـه حتمـی کـوم مشـکل پیداشوی او یا هم خدای مکړه کومه پیښه نه وی ورته رسیدلی د هغـې خو د زده کړی سره ډېره مینه درلوده نه چې چا خطا استلی نه وی چـې تحصیل په درد نه خوری خو شـیطان ډول ، ډول فکرونـه پـه زړه کـې وراچول او کله به یې بیا وویل هغه خو عاجزه ده له چا سره راشی .
هلته شینخالی هم په دی فکر کې وه چې څنګه لاړه شم د لاری پاټکونه خو همداسې لا په خپل ځای پراته دی د ډېری خواشینی څخه یې چـې درسونه ور څخه تیر نشی د ډېرو اندیښنو څخه یـې شـونډو تنـا کـې وکړی (شونډی یې ووتلی).
په څلورمه ورځ میوند تصـمیم ونیـو پـه هـر ډول چـې کېـږی بایـد د شینخالی ولا یت او ددوی کورته ورشی که کومه پیښه خدای مکړه نه وه شینخالی به له ځانه سره راولی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله ورځ شینخالی او مور یې په دی بحث او خبرو کې وی چې څنګه او د چا سره شینخالی مرکز ته لاړه شی چې دسرای در وازه وټکېدلــه کلــه چې شاه پرو دروازه خلا صه کړه ګوری چې میونــد ددروازی شــاته ولاړ دی .

شاه پرو د میوند په لیدو سره ډېره خو شحاله شوه بېله دی چې له میوند سره روغ او جوړ وکوي په شینخالی یې غږ وکــړ ، لــوری راشــه وګــوره څوک راغلی هله ژر شه شنخالی په بېــړه راغلــه دروازی تــه لا نــه وه رارسیدلی د مور څخه و پو ښتل مورې څوک دی مور یې ورته وویل ستا ستا د کتا بوپور وړی دی پوروړی.

شینخالی راغله په میوند یې ستر ګی ولګیدلی د روغبړ په وخت کې یې ورته وویل میوند جانه

څه در باندې شوی څنګه خراب شوی یې.

میوند ورته وویل دا انقلابونه نه وینی دا انقلابونه په یوه حال پاته شــوی چې زه بیا په خپل

حال پاته شوی وای او تا هم خپل ځان ته په اینه کــې کتلــی چــې تــه څنګه شوی یې شونډان دی داسې تڼاکې لکه د بزګر لاسونه .

په دی وخت کې د شینخالی مور میوندته ادی چا خبــره د ســوداګر پــه ستر ګه په ځیر ، ځیر وکتل چې څنګه زما دلور او دده جوړه بــه څنګــه وی .

خیر په هر صورت د شپی میونــد تــه مــخ را واړاوه او ورتــه یــې وویــل شینخالی سبا باید وختی حر کت وکوو ،د شینخالی مور وویل زویــه نــن

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلی يې ستړ یا چې دی خلاصه شوه بیا به لاړ شی ،خو میونـد ټینګـار وکړ چې باید لاړ شو چې درسونه پیل کېږی .

سهار د خدای په امانی په وخت کې د شینخالی موربو څه وچـه ډوډی ، پراټې ، او یو پوخ کړی چرګ چې په یوه کڅوړه کې یې اچولی وه میونـد ته ورکړل او ورته یې وویل دا په لاری بیا سره وخوری .

میوند وویل مورې اوس هغه پخوا وختونه نه دی چې یو څوک به په سفر تله د کور والا و به ډوډی او خوراکې شیان ورکول چې په لاری وږی شی بیا یې وخوری اوس خو هر چېر ته هو ټلونه دی هر څه پکښی پیداکېږی .

د شینخالی مور ورته وویل دا د غم هو ټلونه یې کړی په ټولـو کـې یـا د سپیانو غو ښی پخوی او یا د کار غانو غوښی بیا وایې چې دا د پسه غـو ښی دی یا هم د چرګ غو ښی دی مسلمانی چېری پاته ده مقصد پیسی پیداکړی نور سر نه پسی ګرزوی چې حلالی دی که حرامی .

٥ ٥ ٥ ٥

٥ ٥ ٥ ٥

دادی د څو ورځو نه وروسته میوند او شینخالی خپلـې فـاکولتی تـه را ورسیدل

شینخالی چې خپله فاکولته او د فاکولتی چمنونه ولیدل هکه پکه شـوه، د فاکولتی دیوالونه په کارتو سو سوری، سوری شوی وه د کړ کېو شیشی خو یوه لا روغه نه وه پا تی دروازی ځینی جوړې ، ځینی ورکې او ځینـی نوری دړی وړی پرتی وی د فاکولتی په چمنو کې هم لو حی درول شوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی او ور باندې لیکل شوی وه پام چې د ما ین خطر دی لنډه دا دا د زده کړی

مو سسه د زده کړی د مو سسی په ډول نه بلکې د کر بلا د جنګ د ډګـــر په ډول ښکا ريد له

شا وخوا سیمه ټوله ډارونکې او له وهمی څخه ډکه وه او شاوخوا کورونو کې هم څوک نه ښکاریدل او سیدونکې یې ټول بلی خواته مهاجر شوی وه او ټوله فاکولته د هدیری په ډول ښکا ریدلــه او هــره ورځ بــه یـــې د فاکولتی له چمنونو څخه یو یا دوه د مړیو جسدونه له خاورو را کښل.

د فاکولتی درسونه پیل شول خو داسې درسونه نه وه لکه هغه دری کاله وړاندی څکه چې له یوی خواډېر استا دان مهاجر شوی وه ،محصلین هم لکه د استادان په ډول یا مهاجر شوی وه او یا هم د جنګ له ببـــری فـــا کولتی ته نه راتله دوی هم ګرم (ملامت) نه نه وه هره ګـــړی د جنـــګ د پیل امکان وه همداسې څو واره پیښه هــم شــوه خپلــه ځینــو ، ځینـــو محصلینو هم سلاح ګانی درلودی او په خپل منځکې به سره پــه جنـــګ شول په یوه نا چیزه خبره به چې لیږ سره لاندی او باندې به شوه مړی او ټپیان به د لیلی په دهلیزو کې په وینو سره ، سره پراته وه څوک وه چې پو ښتنه وکوي هر محصیل په یوه تنظیم او حزب پری تړلی وه نـــو ددې له مخی هم ډېر استادان او محصلین خپلو درسوته نه حاضریدل مورږ ډېر لیږ شمیر محصلین او استادان چې بل ځای مو د شپی د تیــر ځــای نــه درلود له مجبوریته مو شپه په لیلیه او ورځې مو په صنفونو کې تیر ولـــی د رسونه هم هغه د پخـــوا پـــه ډول نـــه اســـتادانو تشـــریح کـــول او نـــه محصیلینو زده کولای شول څکه چې دفاکولتی کتا بخانی د کتابو ســـره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جګړه کې داور په لمبو کې ايرى ، ايرى شوى وه دا پا ته يـونيم کـال تحصيلى دوره يې ادى چا خبره د زړه په وينو پاى ته ورسوله

په دى وخت کې شينخالى خپلې مور ته احوال وليـږه چـې يـوه اونـى ورسته زموږبرى ليکونه ويشل کېږى او دى مراسموته د ټولو محصـيلنو پلرونه راځى د ميوند پلار هم راځى ،کله چې شـينخالى لـه دى خبـرې خبره شوه دستى يې تصميم ونيو او وه يې ويل شينخالى خو پلار نه لرى په هغه ورځ چې برى ليکونه ويشل کېږى زما دلور غاړى ته به څـوک د ګلو نو اميل ور اچوى نو يې و پتيله چې خپله لاړه شى او د شـينخالى دبرى ليک دا خيستلو په وخت کې بايد دهغې غاړى ته په خپلو لاسـونو د ګلونو هار ور واچوى.

دا دى هغه ورځ را ورسيدله چـې شـينخالى او ميونـد خپـل تحصـيلى سندونه تر لا سه کوي

په هغه ورځ چې د شينخالى او ميونـد بـرى ليکونـه و يشـل کېـدل د شينخالى مور شاه پرو هم په دى مراسمو کې ګډون وکړ دميوند مور او پلار دواړه ودى مراسموته راغلى وه ميوند د شينخالى مور خپل مـور او پلار ته ور وپيژندله دوى درى واړه ديوبل سره د پيژنکلوى څخه خـوښ او خوشحاله شول او شنخالى وويل دادى د خپلو اولادو له برکته مـوږ او تا سو وکولاى شول چې يواو بل سره و پيژنو ميونـد لکـه چـې پخـوا د شينخالى په باره کې خپلې مورته ويلى وه

په دى وخت کې د ميوند مور د شينخالى مورته په خندا کې وويل خداى د وکوي چې زموږ دا پيژند ګلوى مو په اوږده دوستى بدله شى د ميونـد

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار که څه هم یوی خواته ولاړ وه او نه یې غو ښتل چې د ښځو په مجلس کې ځان ور ګډ کړی د میوند دمور ددې خبرې په اورېدو چې د میوند مور د شینخالی مور ته وویل چې دا پیژندګلوی د ی خدای په اوږده دوستی بدله کړی غوړنه یې ځک شول او په زړه کې یې یو څه ورتیر شول او له ځانه سره یې په زړه کې وویل چې والله تر دی کاسی لاندی کومه بله نیم کاسه شته ځکه دلته خونور هم د محصیلینو پلرونه او میندی ډېر راغلی دی له نورو سره خو یې مورِ معرفی نکړو او یوازې یې دشینخالی سره و پیژندلو،دلته خو حتمی یوه خبره شته خیر په منا سب وخت کې به ورنه تپوس وکړم دلته شاپرو د خپلې لور خواته ورغله او په خبرو ورسره بوخته شوه .

دمیوند پلار دخپلې مېرمنې څخه و پوښتل چې ای دمیوند مورې د شینخالی مورته دی داخبره څنګه وکړه چې دا زمورِ پیژندګلوی دخدای په اوږده دوستی بدله کړی هغې ورته وویل سړیه او س ددې خبرو وخت نه دی بیابه په ارامه او قراری دا خبره درته وکړم.

د شینخالی مور شاه پرو د بری لیکونو د ویش په مرا سمو کې د خوښی او خو شحالی او ښکې تو یولی او په ز ړ ه کې به یې ویل کاشکې د شینخالی پلار ژوندی وای او په دی مرا سمو کې ناست وای او د زړه ارمان یې ختلی وای .

د بری لیکونو د ویش په مهال د لوړږو تحصیلا تو وزیر وویل د هر څه نه مخکې هغو ته چې نن د بریالیتوب بری لیکونه اخلی ټولوته د زړه له کومی مبا رکې وایم او داهم باید ووایم هغه چا چې لوړی نمری اخیستی د بری لیکونه سره یو ځای دویته د مقرری مکتوب هم ورکولی کېږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د برې ليکونو لړۍ پيل شوه د شينخالی د نوم په ويلو سره شــاه پرو راغله او د شينخالی په غاړه کې يې دګلو هار واچاوه ورپسی ميوند د ميوند مور او پلار هم د شينخالی په
غاړ ه کې د ګلونو قطارونه يو په بل پسی ور و ا چول.
بيا د ميوند نوم واخيستل شو دهغه په غاړه کې اول دميوند مور ، پلار او بيا د شينخالی مور او خپله شينخالی يې غاړی ته ګلان ور واچول .
کله چې شينخالی خپل د برې ليک او ورسره د مقــرری مکتــوب وليــد ميوند او خپلې مور شينخالی ته يې وويل دادی زه دپا يتخت د زيژنتــوی په روغتون کې مقرره شوی يم او ميوند هم خپل مکتوب وکــوت ګــوری چې ميوند هم د پايتخت په يوه محکمه کې د قــاّ ی پــه تــو ګــه مقــرر شويدی ټولو په ډېره خوښی او خوخوشحالی دواړو ته دمقرريو مبارکې هم وويله.
په دی سهار شينخالی د خپلې لو شينخالی او ميوند څخه رخصت شوله او خپل ښار ته چېری چې د سواد د زده کړی په کورس کې د ښونکې په تو ګه دنده درلوده لاړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میوند مور او پلار خو لا د بری لیکونو د ویش نه څو ساعته وروســته د خپل کور او کلی په خوا تللی وو خو هغه وخت چې دوی کورته ورسیدل او دشپی ډوډی وخو ړله شوه د میوند پلار خپلې مېرمنې ته وویــل ښــه اوس نو ووایه ، د میوند مور ځان نا خبره واچاوه او وه یې ویل څه ووایم ؟ د میوند پلار ورته وویل څنګه بیا دی هیر شول هغه د شینخالی مورتــه چې دی وویل دا پیژندګلوی دخدای په دوستی بدله کړی ، د میوند مــور وویل سرړیه یوه خبره وه تیره شوه

نا رینه می نه لید او دومره په خبرو پسی ګر زیدل می نه لیدل.

د میوند پلار ورته وویل ښځې بار اوښ می تر سترګو په پټه مه تیــره وه اخیر زه هم انسان یم ډوډی خولی ته وړم نه غوړوته.

دمیوند مور ورته وویل چې پو هیږی حاجت نه شته چې په دی نیمه شپه له سره تر پا یه ټوله کېسه در ته وکوم او که ډېر شله یې او غواړی چــې درته ووایم نو غوږ ونیسه میوند او شینخالی مینه ســره لــری او غــواړی چې کوزده او واده سره وکړی او میوند تر اوســه دیتــه معطلــه وه چــې خپلې زده کړی پای ته ورسوی او وروسته بیا له تا سره په دی باره کــې سلا او مشوره وکوي اوس چې یې زده کړی پای تــه ور ســولی کــه د ی خوښه وی نودا ګز او دا میدان دا سبا ورشه او میوند ته دا انجلی وغواړه .

د میوند پلار وویل بیا ونه وایې چې بزرګ نه یم زه په هغه ګــړی لا پــوه شوم چې حتمی کومه خبره شته او که ریښتیا در ته ووایم ما خپله چــې دا انجلی څه نومیده نوم یې رانه هیر شو هو شینخالی که هلتــه خلــک ډېر نه وای په هغه محفل کې می ورته خواستګار ی کړی وای

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې د میوند خوښه ده زما لا پرون خوښه وه .
څو ورځې تیرې شوې د میوند پلار دکلي څخه راغی او د میوند دفتر تــه ور غی وروسته له روغ او جوړ څخه د میوند پلار خپل زوی ته وویل ؟
زویه ستا مور د ستا او دشینخالی په باره کې ماته څه وویل چې ستا رضا وی زموږ هم خو ښه ده خودا کار که ژر وشی ښه به وی تر اوســه مــوږ لا ژوندی یو اوبل دا چې په ژوند هیڅ باور نشته بیا پــه دې خــدای وهلــی جنګ چې لانده او وچ یعنی ګناه کار او بې ګناه ته نه ګوری ړندی مرمی دی د هر چا په تقد یر چې برابره شوه هغه له منځه وړی که خدای وکړی ی ستا سو ما شومان په خپلو سترګو ووینو دا به لا بله خو شحالی وی .
میوند وویل پلار ه ستا خبره بلکل ټیک ده خو یو څو موده صــبر وکــړو چې موږ خپلې تنخوا ګانی مخواګانی واخلواو خپــل بــار پــه خپلــو اوږو پورته کړو نه دا چې زموږبار ستاسو په اوږو بارشی ، زویه دا کوم بــار نــه دی چې موږ یې نشو پورته کولای خدای (ج) دومره د حلا لو راکړی چې دا بار پورته کړو او بیا دا چې هر زوی په پلار حق لری چې خپل زوی پــه کوزده او واده کړی ، زویه زه او ستا مور دواړه ارمان او هوسونه لرو نــودا یو هوس خو ته کولای شی چې زموږ دا هوس ته پوره کړی .
میوند وویل پلاره چې داسې ده نو له خیره سره دبلی میا شتی په اخیره کې به داکار وکوو زه په له شینخالی سره وګورم چې هغــه پکښــی څــه وایې که مخی یا وروسته مو پر یکړه سره وکوله تاسوته حتمــی خبــر در کوو تلواره د شیطان کاردی .
پلار یې وویل هغه دی نه دی ارویدلی چې وایې په ښو تلوار پــه بــدو تــا مل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میوند وویل پلاره تر هر څه يې خير بهتر دی زه حتمی تا سوته خبـر در کوم .
زويه زه خپله له شينخالی سره يو ځل ونه وينم ؟
نه پلاره له هغې سره مه وينه هغه بېچاره ډېره بې جرا تــه ده او پــه دی خبره شر ميږی او له بلی خوا هغې ته کومه نا اميدی ونه دريږی او په زړه کې ونه وايې که زما پلار ژوندی وای هغه به هم زما خواســتگار کــونکې هلک ته ورغلی وای او د هلک سره به يې خبرې کړی وای نه پلاره چــې ور نشی ښه به وی .
د ميوند پلار هم د خپل زوی سره ومنله او د شينخالی له ليد وڅخه تيــر شو او د خپل زوی سره يې مخه ښه وکړله او د خپل کلی پخوا روان شو .
ما زد يگر نا وخته ميوند د شينخالی دکار ځــای تــه ورغــی ځکــه چــې شينخالی په ښار کې کور نه درلود شپه ور ځ په روغتون کــې وه نــو يــه شينخالی ته يې دخپل پلار دراتگ په باره کې ورته وويل شينخالی ورته وويل ډېره ښه خبره دی ورته کــړی دادوه ميــا شــتی تنخــوا چــې مــو واخيستله بيا به نو له خيره سره دا د خير کار سره پر لپسی کــړو او تــر هغو به موږ هم ځينی ،ځينی د اړتيا وړ شيان واخلو هــر څــه چــې تيــار شول بيا به دوی ته خبر ورکړو .
ه ه ه ه

ه ه ه ه

پوره يوه مياشت وروسته ميوند خپل پلار ته تيليفون وکړ چــې د را تلــو نکې جمعی په ورځ له خيره سره زموږ د کوژدی ورځ ده مگر که را تلــی يوازې راشه مور دوی می مه په تکليفه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بل دا ډېره ګنه ګونه مو نه خو ښيږي او بل دا چې دلته نه زه کور لرم او نه يې شينخالي لری يوازې څو کسه همصينفيان دی او بس ځکه د شينخالي مور هم نه راځی ځکه هغه هم دولتی دنده لری وخت نه لری چې راشی او همدا ددې لاره هم اوږده ده .

هغه وه چې ميوند خپل يوځو د محصلی دوری انډيوالان خبر کړل او شينخالی هم څو همصينفيانی خبرې کړی د جمعی په ورځ دميوند پلار د خپل کوچنی زوی سره راغلل او

دښار په يوه هوټل کې سره کښنا ستل د شينخالی همصينفيانی ديوی او بلی سره ويل ګوه د چا چې خدای سموی هغه ده شينخالی او ميوند هم دولتی دندی پيداکړی او هم اوس دادی کوژده سره کوي مور خو تر اوسه لا دندی ندی پيدا کړی هری اداری او وزارت ته چې د دندی د غو ښتلو د پاره ورځو يا کمبود نه لری او که ويهم واسطه او پيسی غواړی ، د ميوند همصينفيان هم همدا ډول خبرې کوي

د ميوند پلار خپل زوی ته وويل زويه دا څنګه کوژده ده د ساز او سروز شته نه هم خپل او خپلوان.

پلاره دومره ښېر وبار ته ضرورت نشته نو که خلک ډېر وی له يوی خوا مصرف ډېريږی

نو دومره ډېر مصرف ته اړتيا نشته او بل موږ او تا سوبايد د اسلامی شريعت سره ځانونه برابر کړو او بل بې ځا يه او ډېر مصر ف د شيطان کار دی لکه چې وايې المصر فون اخوان لشيا طين.او له بلی خوا که هر څومره خلک زيات راشی او ډېر مصرف وشی والله که څوک خير يوسی درته ووايې نو له خپل وس او طاقت سره بايد کار وشی نه دی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارویدلی چې وایې سړی باید له خپلې بړستنی سره پښې و غزوی زه چې بل څوک بې ځایه مصرف کوي
په ماغزو می ورته په درد کیږی نو دا خو می خپله معا مله وه غیر د خپلې معا ملی موږ او تا سو باید دا بې ځایه رواجونه او دا ملا ماتونکې رواجونه باید او باید له منځه یوسو .
همدغه بې ځا یه رواجونو دلاسه مو ځوانان او پیغلی بې ودنو پاته دی .
کله چې د کوژدی مراسم خلا ص شول د میوند پلار د شینخالی مورته د مبا یل د تیلیفون له لاری اړیکه ونیوله او یو او بل ته یې مبارکې سره وویله .
وروسته د میوند پلار خپل زویته وویل میونده زویه واده به څه وخت وی له خیره سره
میوند وویل پلاره نور نو په دی بې ځایه مصرفونو موملا مه را ماتوه دادی نکاح وتړله شوه حجاب او قبول وشو خوشحالی مو وکوله بس همدا واده دی بل واده ته ضرورت نشته .
دمیوند پلار وخندل او په ټو کو کې یې وویل که داسې اسانه واده وی ماته هم یو داسې اسانه
واده وکړه چې داسې بې جنجاله وی .
پلاره هر کار د سړی په خپل لاس دی که یې په اسانی کوي اسانه دی او که په جنجال کوي یې په جنجال کیږی تا سو او نور ټول خلک واده نه کوي بلکې جنجال ځان ته جوړوی.
دمیوند پلار شپه د خپل زوی سره تیره کړه په سهار د خپل کور او کلی په خوایې حرکت وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې کورته ورسیده د میوند مورته یې دروغبږ په وخــت کــې ورتــه وویل مېرمنې دزوی د کوزدی او واده مبارکې درته وایم ، کله چې ســره کېنا ستل د میوند مور ورته د چای څخه پیاله ډکه کړه دمیوند مور ورته وویل سړیه څنګه مبارکي دی راکړه ستا دی مبارکه وی .

هو مېرمنې درته می وویل د زوی کوژده او واده دی مبارک شه ؟

سړیه واده له کومه شو دا خویوازې کو ژده وه کو ژده .

د میوند پلار وویل میر منی مورِ او تا سو د پخوا زمانی خلک یو په دغــو کارونو نه پو هیږو

دوی وای چې د ډېرو خلکو خبرول په واده کې ، بې ځا یــه مصــرفونه د شریعت خلا ف کار دی هغه وه چې کوژده او واده دواړه یــو ځــای ســره وشول .

د میوند مور لیږ په لوړ اوز سره وویل ای میونده زویه لاس می توروه مخ می پری تور شو

څه کوندېه خودی نه وه کړی چې بې له سازه ، جوش ، خروشه او زما پــه نه موجودیت کې دی داسې کار وکړ ، د میوند پلار ورته وویل ډېر ښه کار یې کړی مورِ خو نا پامه خلک یو په یوه

واده کولو مو کو لمی ووزی او اخیر هم له ځانونه د شیطان وروښــه جــوړ کړو تر خیر مو ځان ته شر ز یاتیږی او د خدای په قهر او غضب ځانونــه اخته کوو ، ریښتیا ووایه دا دواده دا دومره مصر فونه په کوم کتــاب کــې راغلی هم د خدای بې امری کوو په لکونو ولور اخلو دزوم کورنی د ولــور په خاطر پتې خرڅوی ځانونه وږی تږی کوي او د نورو خلکــو د ګیــد و د ډکولو په خا طر دواده په ورځ ان خپلې د شیدو غوا حلا لوی خلکو چــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډوډی وخوړله په خپله مخه ځی نور يې په زوم خيلو پسی بـلا چـې لـه لوړی مری او که پاتيږی ددوی نسونه خو يوه ورځ ماړه شول.
د ميوند مور وويل ای زما ميونده زويه څنګه دی خطا کړو يوازې دومـره شوی وای چې ستا په واده کې می يواز ی او يوازې خپله نـږور تـر لا س نيولی وای او د مخ په دواړو خواو می ښکل کړی وای زما څومره ارمانونه دی په زړه کې راه ته پريښودل خير خدای دی خير کړی دا چـې تـه او شينخالی سره خوشحاله ياستی ستا سو خوشحالی زموږ خوشحالی ده .
په دی وخت کې يې دميوند پلار ته مخ راواړاوه ورته يې وويل سبا به می حتمی ميوند ته وروليی چې خپلې نا وکې ته يې خپله بر خه ورکړم .
يوازې دوه کوټی په کرايه نيولی دی په يوه کوټه کـې خپلـه ميونـد او شينخالی اوسيږی او بله کوټه د ميلمنو د پاره دی
د ميوند مور وويل زما هغه يوه کوټه بس ده څه شالی خو پکښی نه کرم .
مېرمنې مقصد می دادی چې دوی نوی واده کړی ددوی ملګری دوی تـه د مبارکې دپاره راځی
په هغه يوه کوټه کې به ته کښينی او که به ددوی ميلمانه ؟
سرېه ته ما ورسوه هلته به د يوی کپی ځای پيداشی څه د پـا چـا هـی تخت خو نه غواړم چې ماته دی د پا چاهی تخت جوړ کړی چې زه هلتـه کښينم، يو ديدن به يې وکوم خپله نږور به يو وار په غيږ کې و نيســم او خپل زوی به وګورم چې اوس به هغه د پخوا څخه هم ښــکلی شــوی وی که نور هيڅ نه وه خپل زوی او نږور خو به يو ځای سرهووينم شپه هم نه کوم ببرته را ځم يوازې له دوی سره دوه کلمی خبرې کوم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې لېونی شوی یېلیږ یې سږه خوره دومره توده یې هم مه خوره دا چې ددوی خبرو ته دی زړه کېږی وا خله دا زما مبا یـل خبــرې ورســره وکوه اوس خو دادی په یوهٍ ثانیه کې ورسره په خبرو کېږی دوه کلمی نه سل کلمی خبرې خو ورسره وکوه .
سږیه دا شیطان ډبلی دی خدای ور ک کړی که دا نه وای بیا به دی څــه پلمه کولای راکړه ، راکړه دا د شیطان ډبلی چــې د خپلــې نــږور او زوی سره می خبرې وکړم .
د میوند پلار د خپل زوی نمره ووهله روغ او جوړ یې سره نه وه کړی چې مېرمنې یې ورته وویل
بس ده بس ده لا په خبرو نه یې موړ شوی راکړه چې زه ورســره خبــرې وکړم .
زویه د خدای په امان مور دی شله ده نه می پریږدی چې در سره خبرې وکړم څنګه شینخالی هم ښه ده هو پلاره هغه هم ښه ده دادی له خپلې مور سره خبرې وکړه .
مورې یې هغه ددې په خبره د شیطان ډبلــی واخیســت او وه یــې ویــل میونده زویه تر تا جار شم تر تا قر بان شم مبارک دی وی سل واره نه زر واره د مبارکوي درنه خفه یم خفه یم داسې خو څوک نه کوي اخیــر تــه می زوی یې نهه میا شتی می په خپله ګیډه کې ګر زولی یــې زحمتونــه می در سره ګا للی مور څه د میری په ستر ګه دی لا راته ونه کتل .
مورې خفه کېږه مه له دی ځایه د لا سونه ښکلو مه ، نه می غو ښتل چې په دی خرابه لارهاو په دی جنګو کې تا سوته زحمت در کړم که ژوند وه بیا به موږ دواړه ستا خدمت ته دالته درشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی و خت کې شینخالی کو تې ته را دننه شوه میوند ته یې په قــراره وویل څوک دی له چا سره خبرې کوي ، میوند د ګوشی د خبرو په ځــای لا س کېښود ا هسته یې وویل مور می ده مور ، شینخالی د خپلې پــزی په نیما یې ګوته کېښوده او په قراره یې وویل پزه مــی پــری شــوه پــزه .میوند خپلو خبرو ته اوړد والی ورکړ مورې خفه نشی لا ســونه او پښــی دی ښکلوم.

زویه پروا نلی چې تل سو دواړه ســره ســره خــو شــحاله یاســتی مــوږ خوشحاله یوچېری ده شینخالی لور می ،مور جانی داده ســلامونه درتــه وایې زما له ځنګه ولاړه ده .

الله د ځنګ له دریدو یې لا ځار شم.

بلی، بلی مورې غږ دی ښه نه راځی سم ځای ودریږه ، مــور بېچــاره نــه پوهیده چې سم ځای ځنګه وی نو یې وویل زویه دادی سم ځای سات د پلار له کټه سره ولاړه یم .

موی سم ځای مقصد لیږ په لوړ ځای ودریږه.

مور یې د بام په ځینو لیږ پورته شوه ، زویه اوس مــی غــږ اوری هــوکې مورې او س صح شو.

په دی وخت د میوند مور وویل زویه شینخالی تــه ووایــه چــې راســره خبرې وکړی .

مبوند د شینخالی خواته داسې وکتل چې یعنی راسه له مــور ســره مــی خبرې وکړه شینخالی لکه چې شر میدله د لاس پــه ښــورولو یــې د نــه ځواب ورکړ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا يې مور وویل زویه شینخالی چېرى ده ورکړه چــې خبــرې ور ســره وکړم.
خو خیر شینخالی مجبره شوه تیلیفون يې واخیست نو يــې پــه قــراره میوند ته وویل څه ور ته ووایم ، میوند په قراره دوه ځلــې ورتــه وویــل سلام . سلام وکړه .
مورې سلام ، سلام .
د هغې خوانه د میوند مور وویل ، وی لوری ته يې سل واره وعلیکم ســل واره ، واره څنګه ښکلی غږ دی دی لوری جوړه خو يې ګوره ، ګوره ماتــه د خوابښی په ستر ګه ونه ګوری زه دی موربم مور خدای په تعویزو لور نه را کوله دا دی دلور مور هم شوم ، خو کاشکې
ستا سو په واده کې زه وای او هغه ارمان چې مــی پــه زړه کــې وه هغــه ارمان می ختلی وای خیر چې تیر شوه هغه تیر شــوکه خیــر وه بیــا بــه وګوری چې زه دی خوابښی یماو که په ریښتیا ستا موربم ،
مورې له مانه خفه نشی میوند ته می ډېر وویل چې تا واده ته راولی ولی را سره يې ونه منله ما ملا مته نکړی .
په دی وخت کې د میوند پلار وویل مېرمنې د مبا یل پیســی دی ټــولی خلا صی کړی ما ته هم وار را کوي چې د شینخالی سره خبرې وکــړم، د شینخالی او د میوند د مور خبرې لا نه وی خلا صی شوی چې تیلیفون د میوند پلار ور ځینی واخیست .
د میوند پلار شینخالی ته وویل څنګه يې لوری خفه شوی خو نه يې څــو دقیقی يې خبرې لا نه وی سره کړی ببله دی چې د یوه او بل سره مخــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه وکړی چې د تیلیفون پیسی خلا صی شوی د میوند پلار وویل د تیلیفون پیسی خلا صی شوی .
د میوند مور وویل خاوری دی دا دشیطان په ډبلی شی دا هم لکه ددې دولت ما مو رین بې پیسو خبرې لا نکوي . د میوند پلار وویل اوس زمانه د پیسوده د میوند مور یې خبرې پری کړی او ورته یې وویل له یاده مې ووتل چې درته ووایم د شینخالی مور په واده کې دوه ؟
نه ، نه د شینخالی مور هم نه .،نو ځنګه بیادی د شیطان په ډبلی کې خبرې ورسره وکړی .
نه با باهغه وخت می له ډېری خوشحالی ته لا له یاده وتلی وی ته دشینخالی د مور خبره کوي .
سړیه ولاړ شه ودی د شیطان ډبلی ته پیسی واچوه چې زه ور سره خبرې وکوم . میر منی د هغې لمبر راسره نشته چې ورته زنګ ووهم ،.
سړیه لمبر به یې له شینخالی واخلو ته لاړ شه پیسی ور واچوه .
د میوند پلار له کوره د وتلو په وخت کې وویل ریښتیا یې ویلی چې د واده نه په ډلو ډېری لاړی .
میر منی یې ور پسی غړ کړ فکر دی ونیسه چې ډېری پیسی ور وا چوی چې زه ډېری خبرې ورسره کوم ، هغه بېچاره کونډه ښځه ده په زړه کې کومه ګیله مانه ورته ونه دریږی .
وروسته د میوند پلار راغی د شینخالی مورته یې زنګ وواهه اول د میوند پلار خبرې ورسره وکړی ، وروسته بیا د میوند مور د شینخالی له موره سره تر هغه خبرې وکړی تر څو هغه ددې په خبره چې د شیطان په ډبلی کې پیسی خلا صی شوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ه ه ه ه

ه ه ه ه

دلته نو پوره یوکال او څو میاشتی تیری شـوی چـې شـینخالی خپلـې مورته تیلیفون وکړ او ورته یې وویل چې په دی څو ورځو کې مور کیـږم ددې خبرې په اوریدو سره شاه پرو ډېره خو شحاله شوه ډېر ژر لاړه او د خپل زوی شمشاد په کارتوسو سوری ، سوری شوی ځانګو یـې راوړه او دوه ورځې وروسته د خپلې لور شینخالی کورته یې ځان را ورساوه .

په دوهمه ورځ یې خپلې لور شینخالی ته وویل لوری دا دوه ورځې چـې درته ګورم د ماشوم زیږیدو ته ډ یره وارخطا راته ښکا ری هـیڅ فکـر او اندیښنه مکوه باور وکړه له هغې ورځې چـې سـتا د امیـنـد واری څخـه خبره شوی یم هره چار شنبې د بابا صیب زیارته ته تلم سـتا او سـتا د ماشوم د پاره می د با باصیب په زیارت کې کا کونه پخول او خیراتول می باباصیب ډېر ښه شخص تیر شوی له خدایه را دوری په ده باندې عقیده لرو یوازې زه نه ټول خلک یې ننګوی د هر چا مشکل حل کوي هر څوک خپل مراد ته رسوی زما خو په زړه کې هیڅ اندیښنه نشته هر څـه مـی باباصیب ته پری ایښی خدای مهر بانه دی .

څلور ورځې تیری شوی په پنځمه شپه د شـینخالی زوی پیـدا شـو، د سهار د لمر ختلو نه وروسته شاه پرو ملا ر اوست او د کوچنی ما شوم په غوږ کې یې اذان وکړ شاه پرو هم ملا ته برابر کړی سوغات ورکړ.

د ماشوم د پیدا یښت په دریمه ورځ باید ملا راغلی وای او پر ماشوم یـې نوم ایښی وای خو د شینخالی مور نور د ملا د راتـګ سـره مخـا لفـت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وښوده او وه یې ویل چې پر ما شوم زه خپله نوم ږدم هغه وه چې میوند او شینخالی ورسره ومنله .
شاه پرو په کوچنی ماشوم لمسی د خپل شهید ماشوم زوی شمشاد نوم ورباندې کېښوداو ماشوم یې را وا خیست د شمشاد په کار توسو ، سوری شوی ځانګو کې یې پری با سه پیغلو ، ا نجونو او سپین سرو د نوم په اېښودلو سره داریا و ته چمبې ور واچولی داسې داریاوی و هلی کېدلی او داسې سندری ویلی کېدلی چې د شینخالی د روغتون همکارانی داکترانی او داکتران هم راغلی وه او د میوند د فتر انډیوالان او قا ضیان هم راغلی وه د خو ښی او خو شحالی سازونه غږیدل او په بله کوټه کې ملا یانو او هغه چا چېقران کریم لو ستلای شوای د قران کریم ختم پیل شوی وه.
وروسته له څو شپو او ورځو شاه پرو د خپلې لور شینخالی او زوم میوندڅخه رخصت واخیست او د شمشاد د مخ په ښکلولو سره د شینخالی له کوره ووتله او خپل ولایت او سیمې په خوا یې حرکت وکړ .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

کله چې شمشاد پنځه کلن شو نو یې خپلې مورته وویل دا هلکان چې ښو ونځی ته ځی ماته ډېر خوند راکوي زه به څه وخت ښونځی ته ځم مور یې ورته وویل زویکه کله چې له خیره سره اوه کلن شوی ښوونځی ته شا ملوم تر اوسه لا کو چنی یې، خوشمشاد به داخبره هر وخت ورته کوله خو کله چې شپږ کلن شو مور او پلار یې ډېر په تکلیف کړل اخیر په شپږ کلنی یې په لمړی ټو لګی کې شامل کړ په ټول ټولګی کې تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو هم کوچنی وه او هم په ونه تر نورو ټیټ وه ، شمشاد ښوونځی ته تر ټولو پاک ، پاک کالی اغوستل او تر ټولو به وختی یې ځان ښـــوونځی تــه رساوه هغه د لمړی ټولګی څخه تر اتم ټولګی پوری تر ټولو لا یقه او هــر وخت به اول نمره او د د رسی کال په اخیر کــې بــه د اداری لخــوا ســتا ینلیک هم ور کول کېده.

په اتم ټولګی کې وه کله چې شمشاد د ښوونځی پــه لــور روان وه چــې دلوی واټ منځ کې

ځا نمرګی برید وشو او شمشاد هم په پښه باندې سخت ټپی شو مــور او پلار یې تر ناوخته خبر نه وه خو کله چې ما زدیګر کورته را نغلی د هغــه نه وروسته یې مور او پلار په لټه کې شول چې وروسته لــه ډېــرو منــډو تررړو یې شمشاد د ښار په روغتون کې د بې هو ښی په حا لت کــې پیــدا کړ په دوو ، دریو ورځوکې دمیوند مور ، پلار او دشینخالی مور هم خبرې شوی وی دادی

بر ابر روغتون ته ورغلی ښه وو د شمشاد روغتیا یې حالت د پخوانه ډېر ښه شوی وه .

دشینخالی مور وویل کوم ځای یې ټپی شوی دی د میوند مور وویل کېښه پښه یې ټپی ده .

څو اونی شمشاد په روغتون کې وه وروسته له دریو اونیو څخه یې کورته یووړ خو پښه یې

ښه نشوه اخیر یې بهر ملک ته یووړ دوه دری میاشتی هلته تر درملنــې لاندی وه او چې کله ښه شو بېرته خپل هېواد ته راغلل کله چې شمشاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کورته راغی او د شاه پرو زړه صبر شوچې شمشاد اوس ښه دی بیا نو خپل کلی ته لاړه .
کله چې شمشاد له بهر څخه راغی د ښوونځیو کلنی ازمــوینی خلاصــی شوی وی په راتلونکې کال کې ببرته په اتم ټولګی کــې خپلــو درســوته دوام ورکړ په دی کال کې هم اول لمبر بریلی شو
او په ژمی یې د نهم ټولګی کتا بونه وویل او د لیقت ازموینه یــې ورکــړه بریالی شو او د خپلو پخوانیوهم ټو لګیانو سره یو ځای شو.
شمشاد څو کاله وروسته له دوولسم ټو لګی څخه خلاص شو او د کانکور ازمو ینه یې هم په بری سره تیره کړه او د انجنیری پو هنځی ته بر یا لی شو
شینخالی خپل زوی شمشاد ته وویل دادی بیا هم زما د پلا ر ګنی ښبــی ښبانی په تا کې لیدلی کیږی دادی ته د خپل نیکه کبصر خــان غونــدی شوید انجنیری فاکولتی ته بریالی شوی خدای(ج) د وکوي چې تــه هــم لکه خپل نیکه کبصر خان داسې لایقه انجنیر شی او د خپل نیکه نوم را ژوندی کړی .
شمشاد هم هروخت که به په ټولګی کې ناست وه او که به یې لــه ځانــه سره مطالعه کوله او یا یې درس وایه د خپلې مور دی خبرو چــې خــدای وکوي چې ته هم د خپل نیکه په څیر لایقه انجنیرشی په مغزو کې ســره ګر ځیدله او را ګرځیدله تر څو چې د انجنیری فا کولته یې د لوړو نمــرو په اخیستلو سره پای ته ورسوله.
شمشاد په هغه ښار کې چې یې انا یعنی د شینخالی مور او ســیدله پــه هغه ښار کې د انجنیر په تو ګه مقرر شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمشاد په هغه ښار کې داسې نقشې جوړې کړې او داسې تعميرونه يې جوړ کړل چې ښار بلکل بل ډول شو ښار داسې ښکلی شو لکه پيغله چې دواده په شپه په سينګار ښکلی شوی وي

ډېر سيلا نيان له نورو ښارونه دی ښار ته د سيل د پاره را تلل.

انجنير شمشاد په ټول ښار او سيمه کې داسې مشهور شوچې ټولو ښاريانو پيژا نده هر ځا ی او هر چېرته چې به دوه کسان سره ناست وه د انجنير شمشاد صفتونه او تعر يفونه به يې کول او همدا رنګه کله چې به د ښار يانو په منځ کې د انجنير شمشاد صفتونه کېدل د نا ستو کسانو څخه به ضرور يوه نه يوه ويل انجنير شمشاد به ولی لا يقه ، پوهه،او ښه سړی نه وی اخير د انجنير کېصر خان لمسی دی .

انجنير کېصر خان که دغو ټو پکېانو او بد ماشا نو نه وای شهيد کړی زموږ ښار به لا پخوا داسې ښکلی شوی وای .

نو څکه هر سوداګر او يا هر هغه چا چې به نوی مغازه ، مارکېټاو يا هم کور جوړاوه نقشی به يې انجنير شمشاد ورته جوړولی نو ددې ښار او ددې سيمې ټولو وړو او زړو انجنير شمشاد پيژانده که يې مخا مخ نه وه ليدلی خو د نوم سره يېښه اشنا وهاو پيژانده يې .

خو د ورځو نه يوه ورځ انجنير شمشاد د ښار په منځنی برخه کې يوه ودانی وليدله چې د ښار په منځ کې نيمګړې ولاړه ده ډېر خوا ښينی شوخو ددې ودانی له څنګه يې له يوه دوکانداره و پوښتل، حاجی کاکا دا ودانی د چاده او ولی نيمګړې پاته ده څنګه خاوند يې پيسی نلري او که بله کومه کېسه ده ؟

دوکاندار وويل ښه ته انجنير صيب شمشاد خان يې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

انجنير شمشاد وويل هوکې حا جی کا کا زه انجنير شمشاد يم.
دوکاندار ورته وويل، انجنير صيب دا نيمګړی ودانی چې تــه وينــی ددې ماڼی نقشه هر څه ستا د خدای بخښلی نيکه کېصر خان جوړه کړی ، دا نيمګړی ماڼی يې هم جوړه کړی ډېر کلونه د هغه وخت نه را په دی هــوا تير شول ددې ماڼی نقشه هم ستا د شهيد نيکه سره وه هيڅوک په دی نقشه نه پو هيږی چې دا نيمګړی ودانی ودانه کړی .
انجنير شمشاد چې دا کېسه واوريدله ډېر خوا ښينی شو او تما مــه ورځ په فکرونوکې تيره کړه او ما ښام نا وخته د شينخالی مور د شمشــاد انــا چې شمشاد ته وکتل يو څه خفه او اند يښمن غوندی ورته ښکاره شونو يې خپل لمسی شمشاد ته وويل شمشاده زويه نن ناوختــه هــم کورتــه راغلی او خفه غوندی ښکاری په خپل مور او پلار پسی خفه شوی يېــاو که دی د خپلو همکارانو سره کومه خبره لاندی باندې کړيده.
شمشاد وويل نه می له چا سره جنګ کړی نه په مور او پلار پســی خفــه شوی يم يواز ی اويوازې می نن په ښار کې يوه نيمګړی ودانی ليدلی نــو دهغې نيمګړی ودانی په ليدو سره يو څه پر يشانه شوی يم.
د شمشاد ان ورته وويل هغه د ښار په منځکې نيمګړی ودانی راته ښــی ،زه خپله چې هغه ووينم راته ژړا راځی د هغې ودانــی نقشــه خــو ســتا شهيد نيکه کېصر خان جوړه کړی کله چې دا ودانی نيما يې ته ورســيده ستا نيکه شهيد شو او دودانی تر اوسه نيمګړی پاته ده ځکه چې له يوی خوا دی خدای وهلی جګړی چاته وخت ورنکړ، واکدارانو هم څومره ســر پسی ونه ګرځاوهاو له بلی خوا ټول خلک د يوی ګولی ډوډی د پيداکولو پسی ورک او مها جر وه او همدارنګه يو يا څو کســه انجنيــران چــې وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ته ددولتی کارنه په مو یسیسو او انجو ګانو کې ښه تنخوا ورکوله په دولتی ادارو کې انجنیر په دم او تعو یزنه پیداکېدهچې نموړی نیمګړی ودانی نقشی مقشی یې سره برابری کړی وای او نور د ښار واکداران یې هم څومره په کېسه کې نه وه ځکه چې دوی هم د خپلو جیبونو د ډکولو او د ډالرو په پیدا کولو پسی یې پښی را لوڅی کړی وی د ښار دابادولو، هېواد او خلکو ته د خدمت په خوا بلا وهلی ووچې قدمونه پورته کړی وای یوازې خپلې شپیاو ورځې یې تیرولی او په خپله ښه پسی ګر ځیدل همدا ادی چا خبره لو ته یې ایښودله او تیریدلد هېواد دراتلونکې په کېسه کې نه وه په هغو کارونو کې چې ډالری ورته پیدا کېدلی هغه کا رونه یې کول نو ددې مانې په جوړولو کې به څه خاوری ورته پیدا شوی وای نو ځکه یې په فکر کې لا نه وه ،.

اوس چې ته راغلی یې د خپل نیکه په پله پل کېږده دا بهادری ته وکړه .

شمشاد خپل سر یو څه راپورته کړاو خپلې انا ته یې داسې وکتل چې نوزه یې دا دومره وخت نه خبرولم بیا یې د چای پیاله راپورته کړهاو خپلې انا ته یې وویل ښه ته چې ددې نیمګړی ودانی له کېسی څخه خبره وی زه دی ولی نه خبرولم ؟

د شمشاد انا په دی چې ګواکې زما لمسی ته په زړه کې څه ور ونه ګرزینو یې ورته وویل .

شمشاده زویه زه اوس سپین سری شوی یم د شپی چې ډوډی وخورم سهار می بیا په یاد نه وی چې تیره شپه می څه خوړلی وه خیر په هر صورت شمشاد هم د خپلې انا په خبره یو څه پوهه شواو و پو هیدهچې دانا می دا خبره د خولی وه نه د زړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمشاد هغه شپه تر سهاره و ینښه تیره کړه او په دی سبا هیڅ خپلې دندی ته لاړی نه کله چې یې انا له کوره د سواد دزده کړی دندی تله نو یې شمشاد ته وویل زویه نن څنګه دندی ته تر اوسه لا نه یې تللی ؟
شمشاد ورته وویل نن می سر یو څه خوږیږی نن دندی ته نه ځم.
کله چې د شمشاد انا له کوره ووتله شمشاد پنسل،خط کش او کاغذ را واخیستل او د خپل نیکه نیمګړی ودانی یې په مغزو کې را وګرزوله او د نقشی په جوړولو یې پیل وکړما زدیګر لا نه وه شوی چې انا یې راغله او شمشاد نقشه جوړه کړی وه ښله دی چې انا خبره کړی په دا بله ورځد هغه ښاروالکمن ته ورغی او د نیمګړی ودانی نقشه یې تر مخ ورته کېښوده هغه وه چې ددولتی لوړو چار واکو څخه امر او د ودانی د مصرف امرونه واخیستل او د ښار د منځ د نیمګړی ودانی په جوړولو پیل وشو څو میاشتی نه وی تیری شوی چې دا نیمګړی ودانی د جوړېدو کار سرته ورسیده ټول ښاریان هک، پک پاته شول دا نیمګړی ودانی چې سرته ورسیده او جوړه شوه داسې ښکلی او ښا یسته ښکاریده چې په ټول ښار او سیمه کې یې ساری نه درلود په ټول ښار کې چوک، چوکه شوه ، اوازی شوی چې د انجنیر کبصر خان نیمګړی ودانی د انجنیر شمشاد لخوا جوړه شوی ده او داسې ښکلی ده چې ددې ودانی د ښکلیتوب خبرې د هر ښاری په ژبه پرتی وی ددې ودانی د پرانیستلو د پاره د ولایت واکمن را غو ښتل شوی وواو د ودانی ددروازی په دیوال کې یوه ډبرینه لیکله شوی وه او یوه سره ټوټه ور باندې ځړ یدله نو ددې ودانی د پرانیستلو مراسیم یوازې ددې سری ټوټی په ټولولو سره کېده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د ښار واکمن د پرا نیستلو په مراسیمو کې گـډون وکـړاو ددې سرى ټوټى په ټو لولوسره يې وليدل چې په ډبرينه داسې جملــى ليکــل شوى وى.
ددې ودانى مهند سى او نقشه د شهيد انجنير کبصر خان لخوا تر تيب او ديزاين شوى او دده دلمسى انجنير شمشاد پــه واســطه جــوړه او گټــې اخيستنى ته چمتو شوه .
بس همدومره.
د پر ا نستلو د مرا سمو نه وروسته د ولايت واکمن لخوا انجنير شمشــاد ته يې يو ستا ينليک او يو څه نغدى پيسى يې د انعام په ډول ورکړى .
په همدى ورځانجنير شمشاد ما زديگر وختى په داسې حال کې چــې د خو شحالى څخه په جامو کې نه ځا ييده کورته راغى شاه پرو چې خپــل لمسى وليده حيرانه شوه چې انجنير شمشاد نن څومره وختــى کورتــه راغى او شمشاد خو ښاو خو ښحاله په ستر گو ورته ښکاره شو.
نو شاه پرو ورته وويل؟
شمشاده زويه نن خو راته ډير ښا يسته ، ښکلى او خوښ ښکارى .
شمشاد بېله دى چې خپلې انا شاه پروته څه ووايې او يا خپــل بــو ټونــه وکاږيد تلو يزيون خواته ور تير شو تلو يزيون يې چالانه کړڅو دقيقى لا نه وى تيرى شوى چې د تلويزيون د ماښام خبرونه پيل شول نو شمشاد خپلې انا شاه پرو ته وويل راشه غوږ شه چې خبرونه څه وايې ؟
د شمشاد انا شاهپرو وويل زويه د تلو يز يون په خبرو مى سر مه خــوږ ه وهداسې خبره خو والله که واورو چې پــرى خوشــحاله شــوبېله د اســى خبرو چې پرى خفه ، پريشانه او جگر خونه شو، اوس به بيا پــه خبرونــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې زمونږ د هېوادوالو د مړینې او ژوبلې خبرې وی خدای را وستی ده څه وکړو له هرې خوا چې وژل کېږی بیا هم همدغه افغانان دی چې یو د بل په نوم بل د بل په نوم سره وژنی دوی ته دی خدای (ج) سمه لار وروښیی او یا به یې هم مکتب سو ځولی وی او یا به یې روغتون سوځولی وی او یا به یې هم کوم پل وران کړی وی او یا به یې د سړک جوړولو موټران په غنیمت وړی وی یا به یې هم د کوم هېواد وال تریاک او چرس نیولی وی ولا که داسې خبره واوری چې زړه مو پری را پورته شی.

خو انجنیر شمشاد خپلې انا ته عذر او زاری وکړی او ورته یې وویل همدا نن زما د پاره خبرونه واوره او هغه مازدیګر چې دی راته وویل چې ولې نن دومره خو شحاله یې پریږده چې ستا ددې خبرې ځواب نن تلویزیون در کړی .

شاه پرو د شمشاد انا هم راغله تلو یزیون ته نژدی کېښینا ستله که څه هم په ستر ګو خو اوس لیږ ضعیفه او درنده شوی وه خو په غوږو کې اوس هم لا تکړه وه او خپل دوه غوږونه یې د تلو یزیون خبرونو ته څلور کړی وه . کله چې د تلو یزیون خبرونه پیل شول د خبرونو په لړ کې داسې یو خبر واو ریدل شو، نن د ښار د واکدار لخوا د ښار د منځنی برخی هغه ودانی چې د انجنیر کېصر خان لخوا څو کاله پخوا نقشه او دیزاین شوی وه او انجنیر کېصر خان شهید شود هغه د لمسی انجنیر شمشاد په لاس یې نقشه دیز این جوړه او د ګټې اخیستلو د پاره چمتو او پرانیستله شوه چې نموړی ټکې د نموړی ودانی د پرانستلو په دېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم لیکل شوی انجنیر شمشاد ته ددې خدمت په ویاړ یو ستا ینلیک او یو څه نغدی پیسی هم د انعام په تو ګه ور کړلی شوی.
انجنیر شمشاد هغه ستا ینلیک او نغدی پیسی خپلې انا ته ور وښودلی ...
شاه پرو د شمشاد انا چې دا ستا ینلیک ولید او دا خبره یې د تلویزیون له لاری واوریدله ولاړه شوه شمشاد یېد مخ په دواړو خواو ښکل کړ او د خپل بکس څخه یېیوه د سرو زرو ګو تمی را واخیستله او ششمشاد ته یې وویل دا سوغات زما له خوا و منه .
شمشاد چې د سروزرو ګوتمی ته وکتل نو یې وویل ؟
انا دا ګوتمی خو ښځېنه ګوتمی ده په دی زه څه وکړم دا واخله دا بېرته زما لخوا تا ته سوغات ده قبوله یې کړه .
شاه پرو وویل زویه خیر دی چې ښځېنه ګوتمی ده د ښځې څښتن به شی بیا به یې هغې ته ورکړی او دا ګو تمی ډېره تا ریخی ګوتمی ده دا ډېره یاد ګاری ګوتمی ده دا لورونی درکوم او دا به له خیره سره ساتی هر وخت چې دی واده وکړدا به ستا د کو ژدنی وی او خپلې مورته به یې لا هم نه ورکوي ، ځکه تا د خپل نیکه نوم را ژوندی کړدا ګوتمی هم ستا د نیکه انجنیر کبصرخان د لاس ده چې ماته یې راکړی وه او بیا یې د ګوتمی د غلا کېدو چې ته پکېانو غلا کړی وه د انجنیر کبصرخان د شهادت د خپل زوی د شهادت او د قوماندان حضرت خان د میر منی د ناروغی او بیا د هغې جوړېدل او بیا د ګوتمی د سوغات په توګه یې ستا مور ته او ستا مور بېرته ماته راکړه ټوله کېسه یې ټکې په ټکې ورته وکړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمشاد چې د ګوتمی دا کېسه له سره تر پا یه واوریدله نو بېله ځنډه یې ګوتمی واخیستله او په خپل بکس کې یې قلف کړه.

په دی وخت کې د شمشاد انا شاه پرو خپل لمسی شمشاد ته وویــل تــا خپل پلار میوند او خپلې مور شینخالی ته تیلیفون ونه کړچې داسې بری می په برخه شویدی.

شمشاد وویل نه ما ورته تیلیفون نه دی کړی دوی به یې هم په خبرو کې واوری شاه پرو یووار شمشادته مخ راواړاوه او ورته یې وویل ته د مــور او پلار په قدر څه پو هیږی دوی چې خبر شی څومره به خو شــحاله شــی زوی نلری ځکه د مور او پلار په قدر نه پو هیږی .

شاه پرو شمشاد ودی ته و هڅاوه چې خپل مور او پلار ته تیلیفون وکړی کله چې شمشاد خپل پلار تــه تیلیفــون وکړمبــا یــل د شمشــاد مــور شینخالی واخیست او ورته یې وویل د انا سره خبرې وکړی شــاه پــرو د خپلې لور شینخالی ســره د روغ او جــوړ ښخــه وروســته ورتــه وویــل شینخالی لوری میوند دشمشاد پلار چېری دی شــینخالی ورتــه وویــل دادی دلته ناست دی د تلویزیون خبرونــه خــو دلتــه اوس پیــل شــول خبرونه اروی.

شاه پرو ورته وویل ستا سو د زوی شمشاد د بریــالیتوب مبــارکې درتــه وایم هغه د خپل نیکه کېصر خان نوم ژوندی کړ .

په دی وخت کې شینخالی په تیلیفون کې په خپلې مور شــاه پــرو غــږ وکړهغه دی دلته یې هم په تلویزیون کې ښکاره کوي ، مورې هغه دی یو نفر چې ښکلی دریشی یې په ځان کې ده شمشاد زوی ته می یــو کاغــذ ورکوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوموري مورِ يې هم وينو دا سړی څوک دی چې شمشاد يې په غيرِ کــې کلک نيولی دی ؟

د شينخالی مور ورته وويل دا ددې ولايت والی دی چې شمشاد ته ســتا ينليک ورکوي نغدی پيسی يې هم ورکړيدی.

په دی وخت کې د تيليفــون غــوږی د شمشــاد پــلار قاضــی ميونــد وا خيستله د خپلې خوا ښی يعنی د شينخالی له موره ســره يــې د روغ او جوړ نه وروسته يې له خپل زوی انجنير شمشاد سره پــه تيليفــون کــې سره په خبرو شول د انجنير شمشاد پلار قاضی ميونــددا لانــدی ټکــې خپل زوی ته وويل.

زويه ددې بريا توده مبارکې درته وايم د تلويزيون په خبرو کې می ســتا دبريا خبر واوريده د ولايت والی او نورو ښاريانو چې ته په غيرِ کې نيولی وی او تا ته يې مبارکې در کوله ما د تلويزيون خبرونه پوره واوريدل زمــا شمله دی لوړه کړه زه له ډېری خو ښی په جامو څه په ټوله کوټه کــې لا نه ځاييد لم ستا د برياليتوب سره زما شمله د شمشاد د غره له څــوکې لوړه راته بريښيده ، زويه په تا او ستا غوندی د وطن با غيرته، با همتــه ، صا دقه او ريښتينو ځوانا نو چې د وطن او خاوری په ريښــتنی خــدمت کوي وياړم تا ته او ستا غوندی د نورو ځوانانو د لا زياتو بر يا ليتو بونو په هيله د خدای په امان ستا دعمر د اوږدوالی او خوشحاله ژوند په هيله.

د انجنير شمشاد مور شينخالی د تيليفون غوږی وا خيستله خپــل زوی انجنير شمشاد ته يې دده د بريا او برياليتوب د مبا رکې هيلی ورته څــر ګندی کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه تیره شوه په دی سهار د هېواد پــه ټولــو ورځ پــاڼو کــو د انجنیــر شمشاد نوم او عکسونه چاپ شوی وه .
هلته د سواد دزده کړی په ښوونځی کې د انجنیر شمشادانا شاه پروته د ښوونځی زده کوونکــو، ښــوونکو،دلته پــه زیږنتــون کــې د شــینخالی همکارانواو قاضی میوند ته هم د دفتر همکارانو ، اشنا یانو ان تردی چې د انجنیر شمشاد همدوره او همصنفیانو چې دا ورځپا نې ولیدلی له هری خوا د شمشاد انا شاه پرو ، دشمشاد پلارقاضی میونداو د شمشــاد مــور شینخالی ته تردی چې د هېوادله نورو ښــارونود مبــارکې تلگرامونــه او تیلیفونونه کېدل.
څواونی وروسته قاضی میوندد خپلې مېرمنې شینخالی سره د خپل زوی شمشاداو د شینخالی د مور د لیدلو دپاره څکه چې انجنیر شمشــاد تــه ددولت لخوا یو کور ورکړل شوی وه د کور د مبارکې دپاره او دده د بریاد مبارکې دپاره ورغلل.
قاضی میونداو شینخالی د خپل زوی شمشاد دبریااو د کور دمبارکې پــه ویاړیوه ښه دریشی د سوغات په ډول شمشاد ته جوړه کړی وه اوخپــل زوی شمشاد ته یې ورکړه .
د دوو ورځو په تیرولو سره خبر راغی چې د شاه پرو مور چې د شینخالی انا کېږی د هغې سختی نا روغی خبر راورسیده شاه پرو، میوند،شنخالی او شمشاد ټول په یوه ځای او گډه سره
د شاه پرو دمور پو ښتنی ته روان شول.
کله چې دوی د شاه پرو د مور کورته ورسیدل د شاه پرو د مور پــه کــور کې د ښځو او نارینه و داسې گڼه گوڼه وه چې د تیریــدو او را تیریــدو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاره د پښې ایښودلوځای نه وه ،شاه پرو، شینخالی ،میونداو شمشاد ټول و پو هیدل چې څه خبره ده .

شاه پرو او شینخالی چې د ښځو کوټې ته ننو تلی د شاه پرو پر مور کفن غوړیدلی وه

د شاه پرو او شینخالی له خولی نا څا په چیغیا بغاری ووتلی.

په دی وخت کې د کلی د ملا صیب غږ شو او وه یې ویل هله ژر شی چې مازدیګر نژدی دی

جنازه د مازدیګر له لما نځه نه مخکې باید خاورو ته و سپارله شی هغه و چې څو شیبې لا نه وی تیری شـوی چــې د شــاه پــرو دمــور جنــازه وا خیستله شوه ان تر هدیری پوری د نارینه و ســره یــو ځایشــاه پــرو او شینخالی د خپلې مور جنازه بد رګه کړه .

کله چې جنازه خاورو ته و سپارله شوه کلیوال لــه هــد یــری را غلــل د مازدیګر د لما نځه اذانونه وشول ټولو خلکو او کلیوالو د مــازدیګر د لمــا نځه د ادا کولو نه وروسته خپلو کورونو ته ستا نه شول.

شاه پرو او شینخالی د خپلې مور او انا د غــم پــه ټغر(کمبلــه) لا نــه وی کېنستلی چې په کلی کې چو ک چوکه شوه چې هله د کلی ښوو نځــی ته یې اور اچولی د کلی سپین ږیری او ځوانان په منډه ، منډه د کلــی د ښوو نځی خواته لاړل کله چې کلیو ال ښوو نځی ته ورسیدل ګوری چې ښوونځی په تورو لو ګیو پټ دی د ښوونځی خد متګار هم په وینــو کــې تک سور پروت دی ښوونځی ته نژدی د ټو پکو ډز هار دی ، ملی پولیس سا حی ته ننوتی وو د ملی پو لیسو یو څو سربازان د ښــوونځی داور پــه وژلو بو خت وو او ځینی یې له مخا لفینو سره په توده جګړه لګیا وو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پو لیسو امبو لانس راغی او د ښوونځی خد متګار چې ټپی وهغــه یــې روغتون ته ولیږ داوه

د ما ښام تیاره لا نه وه خپره شوی چې د ښوونځی اور هــم د پولیســو او کلیوالو په مر سته مړ شو او جنګ هم ارام شــود مخــالیفینو څخــه دوه کسه وژل شوی وو او دری کسه یې ژوندی دپولیسو لاســته ور غلــل او نور مخا لفین په تیښته بر یالی شوی و.

دری کسه مخا لیفین چې ژوندی نیــول شــوی وه پولیســو د تحقیــق او پلټنی د پاره له ځانه سره وړی وو.

د ښوونځی خد متګار په روغتون کې کله چې دده له ورانــه څخــه یــې کارتوس و کیښ او وینه یې ودریده وروسته له څو سا عتونو پــه هــوښ راغی تر دی وخته پوری د پو لیسو د پلټنی کار کوونکې ورته ناســت وه کله چې ټپی شوی د ښوونځی خدمتګار په هوښ راغی پــو ښــتنی او در ویزنی ورنه پیل شوی .

د ښوونځی خدمتګار د پوښتنو په ځواب کې داسې وویل ؟

د ا ټو پکیان پوره لس کسه د ښوونځی انګړ ته را ننوتل په اول کې یې زه د ټو پکو په قنداغونو ووهلم خو کله چې ما قر انکریم ورته را واخیســت قران می ورته ونیو دوی هغه ټوټه ټوټه کړ

بل قران شریف ورته راواخیست هغه یې هم ټوټه کړاو پر ما یې د ټوپک ډز وکړ اول یې د ښوونځی کتا بتون ته اور واچاوه او نور نو زه هم په ځان نه یم پوه شوی او بې هوشه شوی وم او دادی چې اوس په هوښ راغلم او تاسوته می خپل د ستر ګو لیدلی حال ووایه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی وخت کې د پولیسو د جنایې امر ورتــه وویــل هغــه کســان چــې ښوونځی ته یې اور واچاوه او قرانکریم یې خیری،خیری کړهغــه کســان چې اوس ووینی پیژنی یې او که نه ؟

د ښوونځي خدمتګار وویل هو ولی یې نه پیژنم د هغو ځناورانو هغــه بــد مخونه می تر اوسه په ستر ګو کې ګرځی او را ګرځی ، د پولیسو جنــایې امر دښوونځی خدمتګار په خپل موټر کې خپل دفتر ته یووړ چې په دی وخت کې شپه هم ډېره تیره شوی وه او چرګانو د سهار باکونه و ووهل.

د پولیسو جنایې امر چې دفتر ته ننوت د ښوونځی خدمتګار په چــوکې کېنوست د جنایې امر خپل عسکر ته وویل ورشی هغه جګړه ماران چې مو نیولی دری سره راولی .

څو دقیقی لا نه وی تیری شوی چې دری کسه د جنایې د امر پــه دفتــر ننوتل لاسونه یې ولچک او عسکر یې شاته وو عسکر ددروازی څخه غږ وکړ د جنایې امر صیب دادی رامی وستل.

کله چې دوی په دروازه ننوتل د ښوونځی د خــد متګــار ســترګی پــری ومښتلی نو بله دی چې د جنایې امــر ورځخــه و پــو ښــتی د ښــوونځی خدمتګار وویل .

امر صیب هودغه ځناوران وه چې قرانکریم یې ټوټی، ټوټی کــړ همــدغو دریو واړو د قرانکریم پاڼی وشکولی او باد.. باد یــې کــړی هــو همدغــه لېونیان وه.

څوکسه نور هم ورسره ووزه یې ښه پیژنم ددغــو لیونــو پــر مــاهم ډزی وکړی، د ښوونځی خدمتګار کو ښښ وکړ چې ولاړ شی او دوی ووهی خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو يې ياری ورسره ونکړه بېرته کېنوست، د جنا يې امــر ورتــه وويــل
وروره بې غمه اوسه دا چې دوی قرانکريم ته په سپکه
ستر ګه کتلی او ته يې ټپی کړی يې او ښونځی ته يې اور اچــولی ددوی
سزا ډېره سخته ده هغه ددوی نور ملګری هم يا په سزا رسيدلی او يا به
هم ورسيږی.
د جنايې امر په څو ساعتو کې ددوی د تحقيق او پلټنی جريان بشــپړ او
دوی يې له دوسيو سره لاس تړلی د هېواد مرکز ته ولېږدول.

ه ه ه ه

ه ه ه ه

اوس نو شاه پرو ، شينخالی، ميونداو شمشاد همدا نن څلورمــه شــپه ده
چې د شاه پرو د پلار په کورکې د شاه پرو د پلار سره د غــم پــه کمبلــه
ناست دی په همدغه شپه قاضی ميوند او انجنير شمشاد دواړو وويل چې
سبا به له خيره سره ټول ځو ځکه چې رخصتی مو په خلا صيدوده او موږ
څلور واړه دولتی دندی لرو نه چې زموږ په دنده کې کوم وروســته پــاتی
والی راشی دوی دا کېسی سره کولی چې سبا ځو او د شاه پرو پلار ورته
وايې چې يوه شپه لا بله هم له موږ سره تيره کړی په دی خبرو اترو سره
پوخت وه چې شپه تر نيمايې تيره شوی وه دوی نو نور د خــوب د پــاره
تياری نيوله چې ببده شی چې په دی وخت کې د کــلا در وازه پــه ډېــر
خرپ و ټکېدله ، شمشاد او ميوند يوه او بل ته سره وکتل او وه يې ويــل
خدايه خير پيښ کړی دوی دواړه له جګړه مارانو څخه په ويــره کــې وو
چې د شاه پرو پلار ددوی په زړونو پوهه شو نو د شاه پرو پلار وويــل وار
خطا کېږی مه هيڅ خبره نده اوس اوس ددې سيمې امنيتی وضع ښه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټو پکېان او جګړه ماران نشته دا خبره يې يوازې ددوی د ډا ډينی د پاره وکوله ولی وضعيت هيڅ ښه نه وه ځکه يوه ورځ دوه مخکې يې ښوونځی هم سوځلې وه .

په دی وخت کې شينخالی وويل ولی قوماندان حضرت خان ؟

د شاه پرو پلار وويل هغه اوس قوماندان نه دی هغه اوس قا چاقبری کوي چرس، ترياک، او هيرويين يوی او بلی خواتــه وړی او راوړی ، هغــه اوس هغه د پخوا څخه سل واره پيسه داره شوی دی ، چې په دی وخــت کــې بيا در وازه څو واری کلکه ، کلکه و ټکېدله د شاه پرو پلار ورغی او د کلا له منځه يې ورباندې غږ کړخوک ياستی دا خپل غم ته مو هم نه پيــږدی چې خپل غم سوړ کړو ،ددروازی د باندې لخوا غږ ورباندې وشو، خپل يو خپل.

د خدای د پاره دروازه راته خلاصه کړی چې تباه شولو تباه .

دشاه پرو پلار دروازه خلاصه کړه او د راغلو کسانود هر يوه مخ تــه يــې څراغ ونيوو پوهيده چې د قوماندان حضــرت خــان کســان دی ،خــو د قوماندان حضرت خان کسانو ورته وويل هله کورته ننوزه چــې حضــرت خان په ګو ليو سوری، سوری شوی ، د شاه پرو پلار ددوی ونځ ته وکتــل ګوری چې حضرت خان په وينو کې لژنده او تک سور پروت دی ، د شــاه پرو پلار وويل زه څه کولای شم ؟

د حضرت خان ټو پکېانو ورته وويل ته هيڅ نشی کولای موږ خبر يو چې شينخالی دلته ده که هغه څه وکوي .، د شاه پــرو پــلار دوی تــه اجــازه ورکړه چې کلا ته ننوزی د کلا په منځ کې يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټپی حضرت خان کېښوده ، د شاه پرو پلار پر خپلې لمسی شینخالی غږ وکړ او ورته یې وویل شینخالی زویه قوماندان حضرت خان سخت ټپـــی شوی دی څه کو مک ورسره کولای شی.
شینخالی هم ډېر ژر جامی بدلی کړی د داکتری چې کوم سامان یې لــه ځانه سره راوړی وه هغه یې راواخیستل په حضرت خــان و ګــر ځیــده ، ټپونه یې وکتل که څه هم د شینخالی مسلک د ولادی او نسایې ځانګــه وه او دا ناروغ جراحی داکتر ته اړ تیا درلودهخو شینخالی ولیــدل چــې ګولی (کارتوس) د حضرت خان په بدن کې بند پاتی دی ډېر ژر یې د کار توسو ګولی د حضرت خان له لاسه او ورنو څخه و کښلی ټپونه یې ورتــه وګنډل او د وینو د ضا یع کېدو مخنیوی یې وکړ ، یو څه دوا یې وربانډې وکړه نور یې ناروغ د کلا په منځ کې پر چپرکــټ پریښــود او د حضــرت خان ټو پکېانو ته یې وویل پام چې ونه ښوری ځکه چې ټپونه یــې تــازه دی که کوم مشکل وه وماته ووایاستی .
د حضرت خان ټو پکېانو چې شنخالی ولیدله ددې غیرت ، همــت اوددې زړه سواندی زړه ته وکتل ګوته یې په غاښ نیولی وی او د شینخالی شنه خال ته چې به یې وکتل له ډېره شرمه به یې کښته کتل ځکه همدغه ټو پکېان وو چې د شینخالی پلار انجنیر کېصر خان او ددې کو چنـــی ورور شمشاد یې شهیدان کړی وه .
کله چې شینخالی کوټی ته ننوتله شاه پرو د شینخالی مور خپلــې لــور شینخالی ته وویل همد غه قوماندان حضــرت خــان او دده همدغــه ټــو پکېان وه چې ستا پلار او ستا ورور یې شهیدان کړل همدغه دی وخــت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو د خپل پلار او ورور غچ به دی ورنه اخیست بېله هغه ددولت پــه تــور تورن دی.

شینخالی وویل ، موري دا د خدای بنده دی ، یو انسان دی او بیا یو بشــر دی زما دنده یوه پاکه او سپیڅلی دنده ده زه بایــد د یــوه انســان ژونــد وژغورم نه چې ژوند ورځېنی واخلم داچې دولت، حکومت، او خلکو تــه تورن دی دا د دولت دنده ده چې محکمی ته یې کش کړی .

په دی وخت کې د سهار اذانونه وشول ټول اودسوته لاړل شینخالی هــم اودس تازه کړ څلور رکعته لمونځ یې ادا کړ بیانو د ناروغ خواته راغلــه د ټپی حضرت خان سر او پښو ته دده ټوپکېان ناست وه شینخالی د ناروغ فشار وکوت ټپو نه یې ورته وکتل نو یې ناستو کسانو ته ډاډ ورکــړ چــې ناروغ مو ښه دی او ښه کېږی .

د حضرت خان ټو پکېانو خپل سرونه لوڅ کړل او شینخالی تــه لاس پــه دوعا شول.

شینخالی ورته وویل فرق نلری دا زمادنده ده چې د ناروغانو پا لنه وکړم که هغه هر څوک وی

په دی وخت کې شینخالی له نا ستو سړو له یوه څخه و پــو ښــتل چــې قوماندان حضرت خان څنګه او چېری ټپی شو؟

د حضرت خان له ټو پکېانو څخه یوه داسې وویل ، موږ په څو موټرو کې ، چرس، تریاک ،هیر و یین، قاچاق بار کړی وو چې ټــول تقریبــا پــنځلس ټونه کېدل د ښار نه لیری په یوه غرنی سیمه کې روان وو چې دولت تــه راپور رسیدلی و او زموږ لاره یې نیولی وه ما ښام نا وخته مــوږ وربانــدې ورغلو هغه وه چې ددولتی قواو په منځکې و لویدلو ډزی پیل شوی زموږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو کسان يې ژوندي ونيول ، ځو کسان مو مړه شول ،چرس، تریـاک، او هیرو يين ټول ددولت لاسته ورغله موټري او قاچاق يې ټولــه لــه ځانــه سره يووړل او قوماندان حضرت خان چې دا مالونه هم ټول دده وه او موږ ورسره ګرځو ، دادي وینی يې چې حضرت خان ټپی شو تر ځو مو تا تــه راورساوه تا او ستا زوی شمشادته دی خدای خيردرکړی چې زموږ ســره مو کومک وکړ، په دی وخت کې قوامندان حضرت خان ســترګی رونــی کړی شينخالی ته يې وکتل وی لیدل او پو هه شو چې د شاه پرو د پــلار په کلا کښی په چپرکټ پروت دی خپلو لاسونو او پښوته يې وکتل چــې پلستر دی او په کټ پوری يې کلک تړلی دی و پو هیده چې شینخالی له مرګه ژغورلی دی ځنګه چې ځو کاله پخوا يې دده میر من هم شینخالی له مر ګه ژغورلی وه په دی وخت کې شینخالی دده له ټوپکیانو سره پــه خبرو اخته وه او شینخالی د حضرت خــان ټوپکیــانو تــه وایــې دا زمــا اسلامی ، دینی ، او افغانی دنده ده تر ځو چې زمــا تــوان ورســیږی زه د ناروغانو سره مرسته او کومک وکوم که د دونيا له هر ګوټ څخه وی او یا د نړی په هر ګوټ کې وی ځکه چې زه یوه ډاکتره یم او زه دا خپله دنده بولم چې د ناروغانو مرستی ته ور و دانګم او هر ناروغ ته د خپل تــوان ، قدرت او پوهی په اندازه ور سره مرسته وکړم که هر ځوک وی ولــو کــه زما دوښمن هم وی او که زما ډېر خوږ دوســت هــم وی ، دا زه اوس ښــه پوهیږم چې حضرت خان د دولت ، قانون ، اسلامی شــریعت او دســیمې خلکوته يو تورن سړی دی مګر نه زه خپله دنده لــرم چــې بایــد دده د ناروغی پالنه وکړم دا چې ددولت او قانون منګلو ته ورشی هغه بیا ددوی کار دی چې د قانون سره سم چلند ور سره کړی او که ځنګــه زه خپلــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ډاکتره يم او خپله انساني دنده سرته رسوم ځکه ټول مخلو قــات د خداى بنده ګان او زه خداى د خپل بنده ګانو د پاره لويه کــړى يــم او د خپلو بنده ګانو د پالنې د پاره يې دا د داکترى علم را زده کړى او ښوولى دى .

قوماندان حضرت خان په داسې حال کې چې د شينخالى هيڅ ورته پــام نه وه د شينخالى دا ټولي خبرې يې يوه، يوه اوريدلى او په سوچونو کــې ډوب تللى وو او د ځان سره يې ويل دى کم عمره انجلى ته ګوره څنګــه خبرې کوي ټولى خبرې لکه چې د خداى تعلا کلام له قرانکــريم څخــه کوي او په زړه کې له ځانه سره وايې پوهه ، زده کړه ځومره ښه متا ع ده ځومره ښه ده ، مورږ خو چې له موره پيدا شوى يو يــوازې ټوپــک ،غــلا ، سړى وژنه ، قاچاق، مکتبونه

سو ځول ،روغتونونه سوځول ، سړک خرابول او نور ټول بــد بــد کارونــه داسې راته ښکارى لکه چې جنت د همدغو په ورانولو کې وى .

کاشکې مورږ هم مکتب ويلاى واى ، کاشکې مدرسه مو ويلى واى او يا مو هم په خپلو اولادونو زده کړى کړى واى ، ګوره دا انجلــى دا ښــځه ده دا يوه مور ده دا په هر څه پو هيږى دخداى په لاره په حقه او نــا حقــه لاره په ښه او بد پو هيږى مورږ چې نارينه يو ، مورږ چې پلرونه يــو مــورږ چــې مشران يو دخداى لاره مو پرى اينبى ده حلال مــو پــرى اينبــى دى پــه حرامو پسى سرګردانه يو ، د پيسو د پيداکولو خو نورى حلالى لارى هــم ډيرى دى مورږ خو هغه پرى اينبى او په حرامو باندې مو سرونه ســپين او اولادونه مو هم په حرامو لوى او روږدى کــړل خــداى خبــر چــې زمــورږ اولادونه به حلالى وى او که به حراميان وى حتمى که د ملايانو خبروتــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځیر شو هر څوک چې په حرامو لوی شــی حرامــی دی ، او بیــا دی تــه وګوره چې مورِ هغه د پخوا پښتنو خبرې چې ویلی یــې دی (دبــدو پــر ځای ښه کول د هوښیارانو کاردی) مورِ خو هغه هم نه دی کړی هر وخت مو د ښو په مقا بل کې بد کړی .

دی شینخالی ته ګوره دا یوه ښځه ده دا یوه میرمن ده او دا هم مورِ وایو چې د ښځې عقل

نا قص دی که د ښځو عقل نا قص وای نو همدا اوس ، اوس زمــا ژونــد د شینخالی په لاس کې دی هغه هر څه کولای شی چې همدا اوس د خپــل پلار او ورور غچ له مانه واخلی ؟

مګر نه دا هو ښیاره ده ، دا زړه سوانده ده دی ته دی خدای (ج) رســول (ص) او قران لار او لیکه معلوم دی او هم د پښتنو دا متل چې د بدو پــر ځای ښه کول د هو ښیارانو کار دی .

دا ټولی خبرې د قوماندان حضرت خان په مغزو کې سره دی خــوا او هــا خواته تا ویدلی او راتاویدلی چې په دی وخت کې قوماندان حضرت خان پر شینخالی غږ وکړ .

شینخالی لوری؟

شینخالی قوماندان حضرت خان ته وکتل او ورته یې وویل.

قوماندان صیب حضرت خانه هیله لرم چې ماته لور ونه وایې او زه ببلــه کومی طمی او هیلی ستا د ناروغی علاج کوم.

په دی وخت کې قوماندان حضرت خان شر منده غوندی شو او شینخالی ته یې پورته نشوای کتلای نو په ټیټو ستر ګــویې لــه شــینخالی څخــه و پوښتل ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینخالی ولی داسې راته وایې ته زما دلور په ځای یې او بل دا چې زمـا لور له ما سره وا لا که دومره ښه کړی وی او یا یې وکـړی لکـه تـا چـې راسره وکړه ؟

شینخالی وویل زه دداسې سړی وژونکو ، بې رحمه ، قاچاقبرانو لور نه یم دا زه چې له تا سره کښته پورته کېږم او درملنه دربانـدې کـوم دا زمـا انسانی دنده ده او ته هم یو انسان یې او بیا د خدای (ج) بنده یی د هغـه ذات بنده ییچې زه هم د هغه ذات بنده یماو دا بار هغه لوی څښتن تعـلا زما په اوږو ایښی دی چې زه او ته او ټوله نړی هغه پیداکړی.

کله چې شینخالی قوماندان حضرت خان ته دا خبرې کولی او قومانـدان حضرت خان هم له ډېره شرمه ستر ګی پټی نیولی وی د شینخالی مـور شاه پرو هم ولاړه وه .

شاه پرو چې قوماندان حضرت خان ته وکتل نو یې په زړه کې وویل چې؟

خال به یې د پلار او ورور له وینو ورته کېږدم

چې ټول هېواد کې ټوپکېان و شرموینه

په دی وخت کې قوماندان حضرت خان په پټو سترګو شینخالی تــه پــه ډېره نیولی ساه او نفس

په ورو یې شینخالی ته وویل .

شینخالی بس کړه همدا یوی خبرې دی نور زه ډېر و شرمولم زه ډېر مـلا مت یم زه په دا خپلو کارونو او بیا چې می ستا پلار او ورور شهیدان کړی ډېر پیښمانه یم .

زه د خدای(ج)، رسول او خلکوته ډېر شرمنده یم نور می تو بـه ده کـه خدای(ج)را سره مرسته وکړی او له دی واری جوړ شم بیا به یـې درتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وښیم چې زه څه کوم ا نشا ا لله بیابه په خپل اولاد حـرام ونـه خـورم او ورانی، قتل ، وژنه او قاچاق به نه کوم ، ستا دا خبرې چې راته ودی کـړی او راته دی وویل چې زه ستا او ستا په شان داړه مارانو لور نه یـم او لـور راته مه وایه باور وکړه چې دی خبرې پر ما دومره اثر وکړ لکه ډک ټوپک چې دی زما پر زړه تش کړی وی او داهم درته وایم چې زما دا پر هارونـه چې د ټوپکو په کارتوسو شوی دی دا به جوړ شی مگر دا سـتا دا دیـوی خبرې پر هار تر څو چې ژوندی یم روغ به نشی .

په دی وخت کې د شینخالی مېړه قاضی میوند خپلې خواښی شاه پرو ته غږ کړ مورې نا وخته ده ورځ تیریږی ځی چې ځو خو د شاه پرو پر ځـای شینخالی ورته وویل نن نه ځو سبا به لاړ شو نن ورځ هـم ددې نـاروغ د پاره پاته کېږو تر ما ښام پوری به ورته وگورو که څه هم وضع یې ښه ده خو بیا هم احتیاط په کار دی .

قوماندان حضرت خان په کټ کې پروت دی د شینخالی دا خبـرې چـې یې واوریدلی چې همدا نن ددې ناروغ د پاره باید پا ته شو په زړه کې یې نوری خبرې پیدا شوی او سو چونه وهی او په زړه کې وایې ؟

اخ؟ زه نه پو هیدلم کا شکې می په خپلو لورانو او زامنومی مکتب ویلای وای مورږ خو یې غلط کړی وو او راته ویل به یې چې څوک مکتب ووایـې هغه کافر کېږی ته وگوره چې شینخالی مکتـب ویلـی دی څـومره زړه سوانده او مهر بانه ده ددې څخه پاکه او سپیڅلی مسلما نی خو ما ولاکه په ډېرو، ډېرو خلکو کې لیدلی وی .

په دی وخت کې د قوماندان حضرت خان یو ټوپکې راغی او د شینخالی تر مخ ودریده او ورته یې وویل ډاکټر صیب دادی دوا می راوړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینخالی ددوا پا کټ خلاص کړ دوا یې کښته پورته کړه او وه یــې ویــل هوکې همدا دوا ده

پیچکاری ګانی یې ورته ولګولی او د نورو ګولیو او شربتو د خــوراک ډول او طریقه یې وروښودله.

شپه تیره شوه سهار وختی شینخالی راغله او په ټپی حضرت خان و ګــر ځیدله د وینی فشار یې وکوت او د قوماندان حضرت خان لــه ټــو پکــې ځخه یې و پو ښتل څنګه د شپی خو ناروغ په تکلیف نه وه ؟هغــه ورتــه وویل نه ډاکتر صیب د شپی ډېر ارام وه کــه پــه تکلیــف وای حتمــی او ضروری به مو زحمت درکړی وای او تا ته به مو ویلی وای خدای پاک دی تاته په دی دونیا او هغه دونیا اجرونه او ثوابونه در کړی .

نوره شینخالی ورځښنی رهی شوله د اوداسه او لما نځه نه وروســته یښــد خپل نیکه څخه ټولو رخصت وا خیست غو ښتل یې چــې لــه کــلا ووزی قوماندان حضرت خان ورته غږ کړ ؟

شینخالی ځی دا یو څه پیسی در سره واخله ستا او ســتا د مــور قاضــی صیب میوند او ستا د زوی انجنیر شمشاد د موټر کرایه ده څومره نه دی خو ته یې په ډېر څه ومنه .

شینخالی ورته نژدی شوه د جوړ تیا ډاډ یې ورکړ چې ا نشا ا لله جوړ ېږی پر هیز کوه وروسته له لسو پنځلسو ورځو په خپلو پښو کــو ښــښ کــوه چې ډېر و ګر ځی د لاسو او پښو ګوتو ته دی حرکت ورکوه او پیسی دی زه نه غوارم په دغو پیسو ځان ته دوا واخلــه او بــل دا چــې دا حرامــی پیسی دی او زه حرامی پیسی نه اخلم او کــه یــې تــه دا پیســی زمــا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمت په پاداش کې راکوي نو دا درملنه زما یوه انسانی او مسلما نـی دنده ده کوم احسان او منت نه دربانديږ باروم.
شینخالی، شاه پرو ،قاضی میوند،او انجنیر شمشاد یو ځای لـه کـوره را ووتل شپه يې د خپل زوی انجنیر شمشاد په کور کې تیـره کـړه او پـه دابله ورځ شینخالی د خپل مېړه قاضی میوند سره یو ځای د خپلې مـور شاه پرو او خپل زوی شمشاد سره مخه ښه وکړه او دخپل کـور او ښـار پخوا رارهی شول.
په دی ورځ چې قاضی میوند او شینخالی هر یو خپلـو دنـدو تـه لاړل د خپلو همکارانو له خوا ورته توده ستړی مشی وشوه .
خو کله چې قاضی میوند د خپلو همکارانو سره روغ او جوړ وکړ وروسته د میوند همکارانو ورته وویل ؟
قاضی صیب میوند خانه تا ته د نوی او لوړی دندی د سپارلو مبا رکې وایو قاضی میوند لیږ وارخطا غوندی شوخو یوه همکـار یـې یـو مکتـوب را واخیست او مکتوب یې داسې ورته ولوست، ددولت د لوړ مقـام لخـوا د محترم قاضی صیب میوند نوی مقرری چې د قضا د لوړ مقام په وړا نـدیز او د دولت د لوړ مقام لخوا تا یېد او منظوری چې قاضی میوند یو صـادق دینداره او په وطن مین او دده د ښو کارونوپه نتیجه کې ده تـه دا مقـام منظور دی.
قاضی میوند هم مکتوب را وا خیست او په نوی دنده یې پیـل وکـړ څـو اونی لا نه وی تیری شوی چې قاشی میوند ته یوه دوسـیه راغلـه چـې قاضی میوند ددوسی پاڼی راواړولی و پو هیده چـې دا دوسـیه همغـه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریو کسانو دوسیه ده چې د مکتب خد متګار یې په ګولیو و یشــتلی وه او څو ټوکه قران کریمونه یې څیرلی او په سپکه ستر ګه یې ورته کتلی .
قاضی میوند څو اونی دا دوسیه ښه تر غور او څیړنی لاندی نیولی وه تــر څو یې یوه فیصله و لیکله او د قضا لوړ مقام ته یې پیشنهادکړه.
د قضا لوړ مقام چې دوسیه وکتله او د قاضی میوند فیصله یې ولیدلــه د قضا لوړ مقام هم د قاضی میوند پر یکړه تا یید کړه او ببړته یــې دوســیه قاضی میوند ته راغله .
قاضی میوند هم تورن کسان او نور خبر نګاران او نــور مینـــه وال د پــر یکړی د اعلان په خاطر د محکمی تا لار ته را و غو ښتل پــه هغــه ورځ د محکمی په تا لار کې د خبر نګارانو او
د ښا ریانو څخه ځای نه پیدا کېده چې تا لار ته ننــوزی تــا لار د خلکــو څخه ډک وه ان تر دی چې خلک ددې تورنو کسانو د محکو مولو د پــاره د محکمی د تا لار نه د باندې و لاړ وو او د محکمی د تا لار په څلورو کــو نجونو کې او د محکمی د باندې لاد و سپیکرونه درول شوی وو.
قاضی میوند د محکمی د تا لار د میز شاته لاړ په داسې حال کې چــې د قضا جامی یې په ځان کې وی ودریده او د محکمی پریکــړه یــې داســې واوروله .
دوستانو ، وطنوالو، اود اسلام په دین مینو مسلمانو ورونو، دادری کسان چې د ښوونځی خد متګار یې ټپی کړی ، ښوونځی ته یــې اور اچــولی او قرانکریم ته یې په سپکه سترګه کتلی ، او د ښوونځی خد متګار دوی ته ابرا ورکړی او ددوی ګناه یې بخښلی او دولت هم د ښوونځی د سوځیدلو له ګناه تیر شوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دوی ته یوازې په دی خاطر چې قرانکریم ته یې په سپکه ستر ګه کتلی او د قرانکریم څو ټوکه یې څیریلی او ټو ټه کړی دوی هر یو .

١. غلام ربانی د غلام نبې زوی په شل کاله قید.

٢. سیف الله دحاجی نو را لله زوی په شل کاله قید.

٣. عطا محمد د عبد الر شید زوی په اتلس کاله قیدمحکوم شول.

د محکمی ددې پر یکړی په اعلانولو سره په تا لار کې نا ستو کسا نو او د محکمی د باندې ولاړو خلکو په یوه اواز سره وویل تل دوی اسلام ژوندی د وی قاضی میوند.

محا کمه شوی دری کسان پو لیسو زندان ته ولیږدول نور نو په تالار کې داسې زوږ جوړ شو او د محکمی د باندې خلکو هڅه کوله چې د محکمی تا لار ته ننوزی او د قاضی میوند
غاړی ته د ګلونو هارونه ور واچوی.

د محکمی په تلار کې په قاضی میوند باندې د ګلانو د ګیډیو او ژوندی دی وی قاضی میوند دا ناری سوری وهلی کېدلی.

د شپی د رادیو او تلو یزیون لخوا د محکمی پی یکړه د هغو دریو کسانو په باره کې چې قرانکریم ته یې په سپکه ستر ګه کتلی اعلان شوی .

ټول هېوادوال خوښ او خوشحاله شول شپه تیره شوه په سهار یې ډېر عا لمان ، سپین ږیری او ښاریان د قاضی میوند دفتر ته ورغللاو دده دا پر یکړه یې ډېره ښه دین ته خدمت او قرانکریم ته په در نښت کتل یې و بلله او قاضی میوند څخه په مننی سره یې سو غاتونه او تحفی یې هم د ګلانو د ګیډیو په ورکولوسره یې وستا یه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عالمان، ملا یان او د ښار سپین ږیری ددولت لــوړ مقــام تــه لاړل او ددولت له لوړ مقام څخه ییقاضی میوند ته د ښه قضــاوت او صــادق خد متګار په ویاړ یې دهغه ستا ینه و غوښتله .

ددولت لوړ مقام ، ملایانو ،عالمانو او د ښار ســپین ږیــرو تــه وعــده ورکړه چې قاضی میوند به ددولت لخوا و ستا یل شی.

په څو ورځو کې ددولت دلوړ مقام لخوا وزیرانــو تــه فرمــان ولیــږل شوچې وزارتونه د یو یو تن چې ښه خدمت یې کړی وی ددولت لــوړ مقام ته دی ور په ګوته شی او د یوی اونی په اوږدو کې د دولت مقام ته راوستل شی .

ه ه   ه ه

ه ه   ه ه

همدا نن هغــه ورځ وه چــې زمــوږ هېــواد ا ســتقلا ل ګټلــی وواو د استقلال د ورځې په ویاړ د هېواد نامتو او د ښو خــدمتونو پــه ویــاړ مډالونه ویشل کېدل دلته د هېواد ریس جمهور او نور د وطن دلاری دازادی نا متو غازیان هم را غونډ شوی وو .

او هغه کسان چې د وزارتونو لخوا د مډالونو د اخیستلو د پاره را غــو ښتل شوی وه

راغلی وه هغه وخت شینخالی او قاضی میوند هم راغلــی وو ګــوری چې انجنیر شمشاداو شاه پرو هم دغه وخت له مو ټر څخه راکښــته شول او ددې محفل په لوری روان دی چې شــینخالی یــو وار خپــل مېره قاضی میوند ته وویل هغه دی زما مــور شــاه پــرو او زمــا زوی شمشاد هم را غلل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دولت ر یس په ډېرو ښو مراسمو یعنی عسکری مرا سمو د تقد یمولو نه وروسته چېر ته چې د مډالونو د ویشلو د پاره جوړ شوی و راغی .
ددولت ریس وروسته له یوی لنډی وینا څخه وویل هغه څوک چې په دی نن ورځ چې زموږ د هېواد د استقلال او ازادی ورځ ده تاسو ټولو ته ددې ورځې او مخکې له دی چې مډالونه درته وویشم ددې مډالونو د اخیستلو په منا سبت خپله د زړه له کومی مبارکې درته وایم ، خدای(ج) د وکوي چې تاسو نور هم په خپلو کارونو کې بری ومومی او زموږ نور هېواد وال هم داسې خدمت وکوي لکه دا تاسو چې کړی او وه یې ویل د مډالونو په ویش پیل کوو.
د مډالونو د ویش په لړی کې ؟
شینخالی د کبصر خان لور ته د ښه خدمت په ویاړ د ملالی مډال.
قاضی میوند ته د هېواد دښه قاضی او په دین مین قاضی.
شاه پروته د هېواد د ښی شوونکې مډال او انجنیر شمشاد د قاضی میوند زوی ته دهېواد دابادی په خاطر د سید جما الدین مډال ورکول شول.
دا مډالونه خپله ددولت ریس جمهور په لاس ددوی په اوږو ور وتړو مبل شول .
نور نو دوی څلورو واړو د یوه اوبل په غاړو کې د ګلونو قطارونه واچول او د غرمی ډوډی ټولو د هېواد ریس جمهور ، د کا بېنی د غړو او دهېواد د نا متو غازیانو سره وخوړله او بیا څلور سره ، شاه پرو، شینخالی، میوند او شمشاد ټول یو ځای د شمشاد د پلار قاضی

(c) ketabton.com: The Digital Library

میوند کورته لاړل هغه شپه هم ددوی په کورکې ادی چا خبره خړی خوښی وی .

شپه ډېره تیره شوی وه د سهار د لما نځه داذان وخترا نژدی شوی و چې شینخالی نا روغه شوه شاه پرو او شمشاد د شــینخالی ســره ز یژنتون ته لاړل دسهار اوه بجی لا نه وی شوی چې د شینخالی لــور پیدا شوه لوړ مازدیگر وه چې څلور واړه یعنی شینخالی ،شاه پــرو ، شمشاد، او د شمشاد کوچنی خور چې همدا نن پیداشوی وه کورتــه را غلل،شاه پرو وشینخالی ته وویل لوری ماته دی هیڅ نه وه ویلــی چې ستا د کوچنی موده دومره نژدی ده دا زما راتگ خو دلتــه یــو ه بې خبرې وه دا که دولت نه وای راغو ښتی زه دی نه خبرولم؟

نه مورې هغه خبره نه وه تا ته می زحمــت نــه درکــاوه اوس خــو زه خپله په همدی روغتون کې کار کوم همکا رانو می راته ویلی وه چې مور ته دی زحمت مه ورکوه سپین ساری ده په عذا بېږی نــو ځکــه می ته خبره نکړی دادی ښه شو چې هم ته راغلی او هم زما ناروغی ښه شوه په ټولو کارو یو خدای ښه پو هیږی دادی په سم وخت کــې خدای راورسولی دخدای تر خدایې جار شم څنگه مــور اولاد تــه او اولا د مور ته رسوی ،قاضی میوند وویل مورې درته ملا متــه ده اوس خپله ملا متی نه منی خدای شاهد دی چې څوواری می ورته وویــل چې د کوچنی د پیدا کېدو شپی نژدی دی مور دی خبره کړه خو دی نه منله ؟

وی میونده زویه ته هم ملا مت یې شینخالی چې نه خبرولم خیر دی تا به یوواری د تیلیفون

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنګ وهلی وای ، قاضی میوند و پوهیده چې ملامت خو یــم نــو یــې
وویل مورې تیر په هیر بیا به داسې نه کېږی .
په دریمه ورځ د شینخالی مور د جومات ملا راوست او د شینخالی د
لور په غوږ کې یې اذانوکړ په همد غه ورځ قاضی میوند، شــینخالی ،
شمشاد او شاه پرو ټول په کو چنی انجلی د نوم ایښودلو او په غــوږ
کې یې داذان کولو د پاره په کور کې وو.
ملا صیب وروسته تر دی چې د کو چنی ما شومی په غــوږ کــې یــې
اذان وکړ او د نوم اسښودلو د پاره یې څه ویل ، انجنیر شمشاد وویل
ملا صیب که ،ستا،زما د پلار، زما د مور او زما د انا خو ښه وی زما په
خور زه خپله نوم کېږ دم ټولو ورسره ومنله .
شمشاد وویل زما ددې کوچنی خور نوم ملالی ده ملالی .
ټولو په ډېره خوښی په داسې حال کې چې د ټولو خولی له خنــدا او
خوشحالی ډکې وی په یوه غږ سره یې وویل مبارک، مبارک خنګــه
زموږ د زړه نوم دی ورباندې کېښود.
قاضی میوند، شینخالی ،او شاه پرو په یوه وار خبــرې پیــل کــړی او
هریوه او هری یوی وویل که مو ماته ویلی وای ما به هم همــدا نــوم
ورباندې ایښی وای.
شینخالی وویل باور وکړی چې دری څلور ورځې مخکې می چې کله
د میوند د ملالی مډال تر لاسه کاوه زما په زړه کې همدا تیــره شــوه
چې که خدای لور راکړه نوم به یې ملالی وی.
هغه وو چې ټول خوښ او خوشحاله سره کښنا ســتل او د جومــات
ملاصیب ته یې یو ښه دستمال چې نغدی پیسی او څه خــواږه هــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکښې وه ورکړل ملا صیب دوی ته دوعا وکړه او دوی ته یې د ښه ژوندهیله له لوی خدای(ج)څخه وکړه .

وروسته له څو شپو او ورځو شاه پرو او شمشادورځېنی رخصت شولو او خپل ښارته لاړل کله چې انجنیر شمشاد او شاه پرو خپل کورته ورسیدل په هغه ورځ نه په دا بله ورځ

چې نژدی ګاونډیان او د دوی همکاران خبر شول چې دوی مډالونه اخیستی دی د همکارانو او ګاونډیانو لخوا نر او ښځې ډلی،ډلی دوی ته د مبارکۍ د پاره راتله او د ګلو ګیډی یې دوی ته راوړلی .

ددوی عکسونه د سیمې د تلویزیون، ورځپاڼو او نورو رسنیو لخواچاپاو خپاره شول.

دادی وروسته له څو ورځو قوماندان حضرت خان خبر شوی وه او د ښه سوغات سره په مازدیګر ی کې د انجنیر شمشاد دروازه و ټکېدله ګوری چې قوماندان حضرت خان سره د څو کسانو د انجنیر شمشاد په دروازه کې ولاړ دی وروسته له روغبړ څخه انجنیر شمشاد دوی ته بلنه ورکړه او خپل کورته یې ننه ایستل .

کله چې قوماندان حضرت خان په کو ټه کې کېنوست نو یې انجنیر شمشاد ته وویل ، ښه شو چې په خیر راغلا ستی زما عذر قبول کړی ځکه چې همدا پرون خبر شوم چې تاسو ، ستا پلار ،ستا مور او ستا انا د ښو خدمتونو په ویاړ بهادری اخیستی دی که وخته خبر شوی وای باور وکړی چې وختی به درته راغلی وای زه خو ستا سو منت باره یم زه خو تاسو ټولو ته ډېر شرمنده یم رښتیا درته ووایم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مې هم يو زړه سل زړونه کړل چې تاسو تــه د مبــارکې د پــاره راغلم چې زموږ مبارکې ومنې ما ويل چې ما خو کوم ښه درسره ندې کړې نه لکه چې د شينخالي هغه خبره چې يې راته وويل چــې ماته لور مه وايه اوس هم ډېر يدلم چې خداى مکړه تا سو مــا خپــل کورته در پرې نږدې زما او زما د ملګرو مبارکې ونه منې بيا به څنګه کوو ، ستا دې کور ودان غله دې ډېره چې موږ د په خپل کور کې پــر ې ښودولو او زموږ دا نلولي قدمونه دې ومنل او مــوږ هــم دغــه يــو کوچنی سوغات تا سوته د مبارکې په نوم راوړی خداى(ج)د وکــوي چې قبول او منظور يې کړې بيا يې هغه بکس چې ددوی د پاره يــې جامې،او د لما نځه جاى نما زونه راوړی ود انجنير شمشاد تر مخ يې کېښودل او وه يې ويل دا حلال دې حرام مې ندی راوړی ،

ا نجنير شمشاد هم ددوی مبارکې ومنله او ددوی څخــه يــې مننــه وکړه دوی ته يې چاى راوړی ، او پخپله راغی خپلې انا شاه پــرو تــه يې وويل چې قوماندان حضرت خان راغلی او څه سوغاتونه يې هــم موږ ته د مډالونود مبارکې د پاره راوړی دی .

شاه پرو وويل زويه هله ژر شه حکومت پرې خبر کړه داسې وژونکې داړه مار او قاچاق بردی دولت ته يې په لاس ورکړه ، انجينير شمشاد وويل انا هغه اوس تو به کړې او وايې د هغې ورځې نه چې زمــا مــور څه ورته ويلی دی هغه هم په خپل قول ولاړ دی اوس هغه کارونه نه کوي او که يې بيا کوي دا زموږ د پښتو رسم ندی چې دوښمن د چــا کورته ورشی هم قدر او هم يې عزت کوي نه دا چې په خپل کور کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتقام ور ځيني واخلی خير په هر صورت نور نو د انجنير شمشـــادانا وويل زويکه څنګه چې ته پو هيږی هغسی وکړه.

انجنير شمشاد خپلې انا ته سودا راوړه تر څو ما ښام تـــه څـــه برابـــر کړی او په خپله راغی د ميلمنو سره په خبرو اترو بوخت شوماښـــام نژدی ووچې قوماندان حضرت خان وويل انجنير صيب نور نو موږتـــه رخصت راکړه چې لاړ شو.

انجنير شمشاد وويل څه کوي چېرته ځی په دی ما ښام خو څوک له هديری څخه لا نه ځی دا خو بيا ښار دی او بل دا چـــې دا مـــو خپـــل کوردی موږ د هر څه بندوبست نيولی شپه تيره کړی سهار وختی به رخصت درکړو ، خو قوماندان حضرت خان چې هر څه بـــانی وکـــړی خو انجنير شمشاد ورته وويل ډېرو ويلو ته حا جت نشته همـــدا نـــن شپه زما ميلمانه ياستی .

انجنير شمشاد او ميلمنو چې ډوډی وخړله او چای راوړلی شوی تـــر هغه وخته پوری هغه بکس چې قومانـــدان حضـــرت خـــان دوی تـــه سوغات پکښی راوړی وپه هغه خپل ځای ايښودل شوی وتر اوسه لا هما هغسی ايښی وه.

خو د چای خوړلو په وخت کې قوماندان حضرت خان ليږ اشتبا هـــی غوندی شواو انجنير شمشاد ته يې وويل انجنير صـــيب هغـــه بکـــس راواخله چې زه د تاسو سوغاتونه درته وښيمتاسو خو تر اوسه هـــيڅ لا خلا ص کړی ندی بېغمه اوسه دهغه پخوانيو بدو کارو څخه مې تـــو به کښلی ماين ماين پکښی نشته د زړه له اخلاصه مې درته سوغات راوړی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

انجنير شمشاد ليږ مو سکا غوندی شواو وی ویل نه قوماندان صیبدا خبرې نشتهزه اوس پر تاسو پوره ډاډ لرم.
انجنير شمشاد بکس را واخیست او قوماندان هغه خلاص کړ او د هر یوه سوغات يې ورته وښوده او بېرته يې په بکس کې ورته کېښودل انجنير شمشاد ددې د پاره چې ګواکې د تاسو سوغات موږ قبول کړ بکس يې خپلې انا ته وروړ،انجنير شمشاد او قوماندان حضرت خان یو څه ټوکې ټکالی سره وکولی او وروسته بیا بېده شول.
سهار د اوداسه،لما نځه او چای خوړلو نه وروسته قوماندان حضـرت خان انجنير شمشاد ته وویل اوس لا سهار ده هوا سړه ده که موږ ته رخصت راکړی خوښ به شو؟
د رخصتیدو په وخت کې قوماندان حضرت خان انجنير شمشاد تــه بلنه ورکړه چې د جمعی په شپه د خپلې انا سره زموږ کورته میلمانه یاستی راشی خو انجنير شمشاد ډېر بها نــی او پلمــی وکــولی چــې کارونه ډېردی موږ تر اوسه لا ستړی یو بیا به په قراره ســره ووینــو فرق نلری ستا ملمستیا موږ ته ورسیده دا چې زحمت دی وکېښــاو دلته مبارکې ته راغلی دا هر څه دی ، خــو د خــدای پــه امــانی نــه وروسته کله چې قوماندان حضرت خان یو څو قدمــه واخیســتل او موټر ته پورته کېده انجنير شمشاد ته يې مخ راواړاوه او ورتــه يــې وويل ښه تاسو چې زما کورته نه راځی او ملمستیا می نه خوری څــو ورځې وروسته زه راځم او درسره یو پټ کار لرم ، انجنيــر شمشــاد لاس په نامه ورته ونیو او ورته يې وويل هر کله راشی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې قوماندان حضرت خان او د هغه د ملګرو موټر حرکـت وکـړ انجنیر شمشاد خپل پـلار او مورتــه تیلیفــون وکــړ او د قومانــدان حضرت خان تبر یکښېې دوی ته وړاندی کړه او د سوغاتونو په بــاره کې یې هم ورته وویل چې د تاسو دپاره یې هم سوغاتونه راوړی هر څوک چې د تاسو خواته درتله بیا به یی در ولیږو.

پوره دوه ورځې لا نوی تیری شوی چې قوماندان حضرت خان یوازې او تنها د انجنیر شمشاد کورته راغی او انجنیر شمشاد ته یې وویــل ،انجنیر صیب ته خو پوهیږی او خبر یې چې ماخو د ټولو بــدو کــارو څخه توبه کړی او غواړم چې ارام او ښه ژوند وکوم او په دی هم پــو هیږی چې زه قوماندان وم او بیا قاچاقبر وم او یو څه درنده او سپکه وسله را سره شته که دا مرسته راسره وکوي چې یــو چاتــه مــی ور وپیژنی او دا سلاح ګانی دولت ته تسلیم کړم .

انجنیر شمشاد ورته وویل راځه کورته ننــوزو یــو چــای وخــورو دا خبرې د منډی نه دی او ستا دا تصمیم او پر یکړه ښه تصــمیمدی د خیر او نیکپېریکړه ده.

قوماندان حضرت خان وویل،نه انجنیر صیب ددې سلاح له غمه مــی خلاص کړه باور دی وشه چې دومره بد می له دی سلاح ګانو راغلــی چې حسابونه یې په کتا بو کې لا نه

ځا یږی په خاصه توګه له هغې ورځې را په دی خوا چې د قومانــدان جلال د کور په زیر خانه کې ساتل شویو سلاح ګانو او بمونو انفجــار وکړټوله کورنی یی تباه او بر باد شولهنو ځکه می دا سلاح ګانی تــر نظره بدی راغلی باور وکوه د هغې ورځې نه را پــه دی خــوادومره لا

(c) ketabton.com: The Digital Library

لها نده یم لکه چې لړم می په کالیو کې ننوتی وی ، نو ځکه وایم چې له خدایه به کیږی له تا به کیږی له دی لړم څخه می خلاص کړه.
انجنیر شمشاد ورته وویل په دی دو ورځو کې خبر درکوم.

ه ه ه ه

ه ه ه ه

هغه وه چې انجنیر شمشاد د هغې سیمې له والی او د پـو لیســو لــه قوماندان سره ولیدل هغــوی ورســره ومنلــه پــه دوهمــه ورځ یــې قوماندان حضرت خان ته خبر ورکړچې مورږ درځوسلاح ګانی او نــور مهمات راوړو ، دسیمې والی د پولیسو قوماندان او انجنیــر شمشــاد سره له امنیتی کسانو او څو مــوټرو او یــو څــه نغــدو پیســو ســره قوماندان حضرت خان ته ور غلل قوماندان حضرت خان خپله ټولــه درنده او سپکه وسله د پو لیسوقوماندان ته و سپارله .
د پولیسو قوماندان چې سلاح او مهمات ولیدل ولایت ته یې مخابره وکړه چې نوری ډیری موټری د قومانــدان حضــرت خــان کلــی تــه راولیږی ځکه چې سلاح او مهمات ډیردی په دی دریو موټرو کې نــه ځا یږی هغه وه چې لس موټری نوری ورغلی او ټولی سلاح ګــانی او نور مهمات چې پوره دیارلس موټری پــری ډکــې شــوی موټرونــو د ولایت په خوا حرکت وکړ او د پولیسو قوماندان هغه پیسی چــې لــه ځانه سره یې راوړی وی قوماندان حضرت خان ته یې د ښه نیــت او غوره کار په خاطر ورکړی،خو قوماندان حضرت خان هغه پیسی نــه اخیستلی خو د قوماندان او د انجنیر شمشــاد پــه ډیــر ټینګــاریې پیسی واخیستلی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو کله چې انجنیر شمشاد او د پولیسو قوماندان د حضرت خان څخه رخصت شولو او انجنیر شمشاد موټر ته پورته کېده قوماندان حضرت خان په شمشاد غږ وکړ او ورته یې وویل ، انجنیر صیب څو ورځې وروسته درځم کار در سره لرم .

انجنیر شمشاد په داسې حال کې چې یوه پښه یې د موټر په پایدان کې ایښې وه ببرته ځمکې ته را کښته کړه او ورته یې وویل قوماندان صیب زه هر وخت ستا چو پړ ته اماده او تیار یم نور نو موټر ته پورته شواو حرکت یې وکړ .

پوره دری ورځې تیری شوی چې قوماندان حضرت خان د انجنیر شمشاد کورته راغی انجنیر شمشاد د قوماندان حضرت خان سره په غیرږ روغبړ وکې ډېر قدر او عزت یې ورځېنی وکړ قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب په کور کې انا ته دی ووایه چې زحمت ونه کاږی تر اوسه لا وختی ده شپه کورته رسوم شپه تا سو ته زحمت نه درکوم زه یوه خبره له تا سره لرم نور ځم. انجنیر شمشاد وویل قوماندان صیب نن شپه خو دی هیڅ نه پر یږدم نن ته زما خاص میلمه یې نن چېری ځی حتمی نن زما سره یې هغه ورځ چې مور د سلاح د راوړلو د پاره درغلی و زړه می وچې تا له ځانه سره راولم له تا څخه مننه وکړم او ستا دا د ښه احساس درناوی وکړم او تا د ګلو په ګیډیو و ستایم باور ولره چې هغه ورځ چې د تاسو خواته درتلوبلکل می له یاده ووتل چې له ښاره د ګلونو ګیډی له ځانه سره تا ته راوړم او د هغې ورځې په مراسمو کې خو ښه داوه چې تا ته می په غاړه کې ګلونه در اچولی وای خو هغه کار چې ونشو نو د هغې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځې ملا متی خو باید درکړم نو ځکه درته وایم چې نن شپه به لــه ماسره یې ، کورته تیلیفون وکړه اوس خو هغه د چا خبــره دا شــیطا نکان ډېر شویدی په څو ثانیو کې خبر ورکولای شی او ورتــه ووایــه چې زه نن د انجنیر شمشاد سره یم چې په کور کې کــوم تشــویش ونکړی، اوهغه ورځ هغه د سلاح راوړلو په ورځ که رښتیا درته ووایم په کور کې می انا ویلی هم وه چې قوماندان حضرت خان می میلمــه دی د شپې د پاره یو ښه پاخه د خوړلو د پاره تیار کړه زما انا بېچاره ګی ډېر ښه خواړه،خواړه او خوندور شیان پخ کړی و ،خــو پــه هغــه ورځهغه د کلی سپن ږیری

ځوانان او ماشومان چې می ولیدل ځکه می درته ونه ویل چــې زمــا میلمه یې ما ویل ستا سو کورنی او کلیوال ونه وایې چــې قومانــدان حضرت خان ټوله سلاح هم دولت ته ورکړه او خپله حضرت خان یې هم له ځانه سره یو وړماویل دوی ونه وایې چې قوماندان صیب بندی کوي نو ځکه می تا ته ونه ویل چې زما میلمه یې ، اول که می تا تــه ویلی وای چې زما سره لاړ شه میلمه می یې خو ولا چې اول ستا پــه زړه کې هم دا خبره در تیره شوی وای ؟

قوماندان حضرت خان وخندل او ورته یې وویل ، یاره انجنیر صــیب زما دزړه خبره دی راته وکړه زه بېله هغه داسې وارخطاوم چې توبــه او که دی دا خبره هم راته کړی وای باور دی وشه چــې دزړه تکــان راته پیدا کېده او ځای پر ځای به مړ شوی وای خو ستا دپردی خبره هم کور ودان شی چې په هغه ورځ دی ماته د ملمستیا نه دی ویلــی او که دی راته ویلی وای نو باور ولره چې له بېری به اوس هــم ســتا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورته نه وای راغلیځکه موږ او بیا خصو صا زه خوداسې یوسړی یـم لکه هغه پښتا نه چې وایې(غل په غره کې نه ځایږی)
که څه هم اوس خو ما توبه کښلی ده د ټولو بدو اوناروا کارو څخه می لاس اخیستی ده او اوس غواړمچې پر غره کې څه چــې پــه هــواره کېځان ته ځای پیداکړم او په هواره ځمکه ځای شم.
انجنیر شمشاد وویل قوماندان صــیب کــور دی ودان زوی دی لــوی ددې سلاح ګانو په تسلیمولو سره دی دومره ښه کار وکړ چې د ښــه والی څخه یې په کتا بو کې لا ځای نه پیداکیږی ځان دی هم لــه دی بلا ګانو خلا ص کړ د سیمې خلک دی هم له لوی غم څخه وژغــورل او بل وګوره چې زما شمله لا څومره لوړه شوه ، دلتــه والــی صــیب ،قوما ندان صیب دغو ټولو زه وبېرولم او راتــه ویــل یــې چــې دا د قوماندان حضرت خان کوم نوی
چل ول ندی غواړی چې په دی تو ګه خپل تریــاک ،چــرس ، هیــرو یین او هغه کسان چې له ده سره یې قاچاق وړل او زموږ ســره بنــد یان دی د هغو په مقابل کې کومه د برمتی خبره نه وی ، خو ما ډېــر جرات وکړ او بل داچې ما پر تا باندې باور درلود چې ته په صــادقانه ډول سلاح ګانی تسلیموی ، که رښتیا درته ووایم په هغه ورځ چې د تا سو له کوره موږ ببر ته را وګرځیدلو او زما دا خبره چې قومانــدان حضرت خان نوره توبه کړی او اوس یې ښو کارونو ته مخه کړی ټولو د امنییله قوماندانه نیولی ، افسرانو ، سربازانو او د سلاح د ټولولو کار کونکو ماته ګوته په غاښ نیولی وی او راته ویل یې چې په دی جګړه مار ، قاچاق بر دی څنګه باور پیدا کړ او بیا خپله دا قوماندان څنګــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاضر شو چې ټوله سلاح دولت ته و سپاري دا خو ډېر بد جګړه مار او قاچاق وړونکې وو حتی تر دی پوری چې دوی ویل چې دا د نـــړی والی ما فیا سره تړلی قوماندان دی او د ما فیا ډېر بـاوری کــس دی یاره قوماندان صیب تا خپل ځان ،سیمه او ټول خلک له غمه خلاص کړل خو شمله دی زما لوړه کړه تا ته دی خدای (ج) تر دی تیرو ګنا هونو، خطاګانو در تیر شی او خدای(ج) دی جنت در کړی.

قوماندان حضرت خان وویل؟

انجنیر صیب دا خبرې دی دلته پاته وی زما دســلاح پــه تســلیمولو سره د کلی او سیمې خلک هم حیران کړی او وایې چــې قومانــدان حضرت خان خو ډېر خلک وژلی او ډېر ی غلا ګانی یې کړی او اوس یې سلاح هم دولت ته تسلیم کړه اوس یې والله کــه څــوک ژونــدی پریږدی خو دوی زما په پلانونو او کارونو ندی خبر داسې کارونه بــه وکړم مګر د خیر کارونه داسې د خیر کارونه چې هغه زما بد کارونــه ټول خلک هیر کړی او په خوا به دوی زما د بدو کاروپه مقابــل کــې رانه په ویره او لړزه کې وه او چا له یوی خبرې دوه راسره نــه کــولی اوس به زما د ښو کارو پــه مقابــل کــې یــوه خبــره لا ونکــوي ، اول خدای(ج) او دوهم که ته انجنیر صیب راسره مرسته وکړی .

انجنیر شمشاد وویل ،قوماندان صیب زه هر وخت تاته د خیر په کار کې حاضر یم.

قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب زما زړه دی چــې اول خــو خپله هغه جومات چې ما سوځولی دی جوړ کړم ، یو ښوونځی جــوړ کړمچې تر دوولسم ټولګی پوری هلکــان او انجــونی ســبق پکښــی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووای دا بس دی چې موږ نا پوره او بسواده لویان شولو زموږ اولادونه او د سیمې د خلکو اولادونه بې تعلیمه پاتی نشی او ټول ستا د مور شینخالی په شان ډاکټراناو ستا په ډول انجنران شی ، یو روغتون جوړوم یو داوبو بند ،او یو ښوونځی چې سپین ږیری په عمر پخی ښځې ، پیغلی.او ځوانان د سواد زده کړی وکوي .

دا مرسته ته راسره وکوه چې امر ممر یې راته واخلی نور د جو مات ځمکه خپله د خلکو ځمکه ده او نور د ښوونځیواو روغتون ځمکه او نورو او هم یو د اوبو بند جوړومچې زموږ کر وندګر و ته خپله ماته او زموږ ځمکوته یې اوبه راشی او ځمکې مو ابادی شی هر څومره مصرف چې کیږی هغه یې زما په غاړه.

انجنیر شمشاد وویل .

قوماندان صیب حضرت خانه دا خو داسې ښا یسته پلان او نیک کار دی چې ددولت له لوړو مقامونو نه نیولی د کلی او سیمې تر یوه کوچنی ماشوم پوری به ټول درنه خوښ او خوشحاله شی که د سیمې خلک اوس خوښ نشی او څه خفه غوندی شی چې زموږ ماشومان اوس مکتبیان کیږی خو چې کله ددوی اولادونه ډاکټران شی ، ښونکې او انجنران شی بیا به نو دوعاګانی درته کوي تر نیمو شپو قوماندان حضرت خان او انجنیر شمشاد په دی خبرو سره لګیاه وو .

وروسته انجنیر شمشاد ورته وویل ، کوم کارونه چې ددې سیمې په والی ، د پو هنی په ودیر ،ښاروالی او د صحت وزارت په نما ینده پوری اړه لری دابه زه در سره مرسته وکړم او په دفترونو به درسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګرزم ، او کوم کارونه چې په اړوند وزارتو پورې اړه لري زه به لیـــک هم درکړم او په تیلیفون به له خپل پلار قاضی میوند او خپلــې مــور شینخالی سره هم خبرې وکړم د هغو کارونو به دوی هلتــه در ســره مرسته وکړی .
شپه تیره شوه سهار دچای ښبنلو نه وروسته قوماندان حضرت خان او انجنیر شمشاد اول وار د والی دفتر ته لاړل بیا نورو اړوند ځانګوته په یوه اونی کې په ولایت کــې کارونــه خــلاص شــول او قومانــدان حضرت خان له خپلو درخو استیواو وړانیزونو سره چې والی او نــورو اړوند ځانګو ورسره هو کې کړی و د هېواد دمر کز پخوا روان شو .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

کله چې د هېواد مرکز ته ورسیده د موټرو په تم ځــای کــې قاضــی میوندورته ولاړ و او قوماندان حضرت خان د قاضی میوند ســره پــه موټر کې کېښنو ست او قاضی میوند د خپل میلمه قوماندان حضــرت خان سره خپل کورته لاړ، د چای او ډوډی خوړلو نه وروسته قاضــی میوند قوماندان حضرت خان ته مخ مخ راواړاوه او ورته یې وویل زما زوی انجنیر شمشاد چې ته دوه ښونځی یو جومات ، یو روغتــون،او یو داوبو بند جوړوی نمونه دی هم ورباندې ایښی چې ښونځی د چــا په نوم ، روغتون په کوم نوم دی او نور نور .
قوماندان حضرت خان وویل ؟ قاضی صیب باور دی وشه چې ان پــه خپل ولایت کې له والی نیولی بیا تر ستا قاضیانو پورې ټولــو همــدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه خبره كوله خو زما شرط همدا دی چې په دغو ټولو به نمونــه زه خپله ور باندې ږدم ولی اوس نه يوازې په هغه ورځچې دا ټول ګټــې اخيستنې ته چمتو شی.
قاضی ميوند وويل ؟ قوماندان صيب حضرت خانه باور ولره ستا څخه دومره خوشحاله شوی يم چې هيڅ حد او اندازه نلری يو خو دا چــې مورږ ته د مډالو اخيستلو مبارکې او سوغاتونه راليږليواو بــل پــه دی چې ټوله اسلحه دی دولت ته تسليم کړه او اوس دی بيــا د خيــر او ثواب دا کارونه پيل کړی د ښوونځی ،روغتون ، بنــد جــوړول تــر دی چې د سواد د زده کړی ښوونځی هم جوړوی ، هغه پخوا دشر، مــرګ ژوبلی او د هيرو ينو د قاچاق کار ته د ګوره او اوس ددې خير او فلاح کارونو ته حتمی د خدای توبه قبوله کړی اويا ملا يکوپه غورږ کې څه درته ويلی دی.
قوماندان حضرت خان وويل که بــاور د کبــړی او کــه نــه کبــړی او رينښتيا درته وايم دا ستا ميرمن شينخالی د انجنير صيب مور درتــه ښيم دا پر ښته ده پرښته او که پرښته نه وی نو خدای(ج) همد غــه ماته پرښته ګر ځولی او ماته يې د پرښتی په جامه کــې را ليږلــی او همدغه شينخالی وه او ددې ښه سلوک چې نور نو زه يې له بدو کارو ،غلا، سړی وژنی،او د حرامو خوړلو څخــه را و ګــر ځــولم دا خــدای (ج)ماته يوه پرښته کړه په ښو او بدو يې پوهــه کــړم، دادی خــدای نوره هم تکړه کړی او خدای د ددې ژوند نورهم اوږد کړی خــدای د زما عمر هم دی ته ورکړی هغه خو يــو زړه ســوی لــری د ناروغــانو درملنه به وکړی زه او زما په ډول سړی و ژونکې ، قا تــلان او ســړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژونکې ببله دی چې د خلکو ژوندواخلی ، د خلکو مالونه چور او تـا لان کړی نور به څه وکړی خدای د اول ماته او بیا نورو زما پـه شـان خلکوته سمه لاره و ښیی.

شپه تیره شوه سهار قاضی میوند او قوماندان حضـرت خـان دواړه هغو اړوندوزارتونو ته لاړل چېرته چې ددوی کار ور پوری اړه درلوده ، په دی اوله ورځ ډېر کارونه خلاص شول او ما ښام نا وختـه کورتـه راغلل د ماښام ډوډی یې وخوړله قاضی میوند لاړ چـای یـې راوړی چې په دی وخت کې د قاضی میوند کو چنی لور ملالی کـوټی تـه را ننو تله قوماندان حضرت خان چې انجلی ته وکتل انجلی یې تر لاس ونیوه او قاضی میوندته یې وویل دا د کوچنی لور ده؟

قاضی میوند وویل همدا یوه لور لرم او هغه یـو زوی شمشـاد درتـه ښیم دا لور می هم

انشا الله اوس دوکلوته رسیږی .

قوماندان حضرت خان وویل ما شا الله ټنډه خـو یـې د خپلـې مـور شینخالی غوندی ده دا به هم لکه خپله مور انشـا الله ډاکتـره شـی ډاکتره، قاضی صیب څنګه به شی او که به لکه د خپل ورور شمشاد غوندی انجنیره شی.

قاضی میوند وویل یاره قوماندان صیب زه چې فکر کوم نه په ډاکتره شی نه به قاضی شی او نه به هم انجنیره شی داسې راتـه بـر یښـی چې دا به یوه هنر منده شی هنر منده څکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تما مه ورځ يې يا راديو ته غوږ نيولی وی يا تلو يزيون ته نا سته وی او يا د موسيقی له وسا يلو سره سا تيری کوي نو ځکه وايم چې هنر منده به شی.
قوماندان حضرت خان وويل هنر مند لا څه ته وايې دا تاسی د ښار خلک خو داسې خبرې کوي چې زموږ ښخه مودا خپله ژبه لا هيره کړه .
قاضی ميوند وويل قوماندان صيب هنر مند هغه ته وايي چې سندری وايې ،ارمونيه غږوی، رباب وهی،ودی ته هنر مند وايې هنر مند.
ښه قاضی صيب خو سم دم ووايه چې ډمه کبړی هنر مند لا څه دی موږ هغو ته چې سندری وايې، ډولک وهی ، ارمونيه غږوی او يا رباب وهی ورته ډم وايو ډم.
قاضی ميوند وويل ؟
نه قوماندان صيب اواز ويل او نور د مو سيقی الا تو غږول دا يو ډول هنر دی ،مسلک دی او بيا د هر چا خپله خوښه چې هر ډول مسلک ځان ته خوښوی او بيا د هنر مندانو د روزنی د پاره هم مکتبونه شته همداسې فا کولتی لری او نور قوماندان صيب ته خپله ووايه چې مير من پروين، مهوش، نغمه،هما،ناشناس،استاد سراهنګ،بيلتون ،خان قره باغياو داسې نور هنر مندان ځومره يې د هېواد خلک هغه خو ښوی هر چېرته په راديو تلو يزيون او ټيپونو کې ددوی سندری نه اروی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان حضرت خان په خنداکې وویل قاضی صـیب دا څنګـه دی اول د ښځېنه هنرمندانو نومونه وا خیستل او بیا د نارینه هنر مندانو نومونه دا تاسو چې وایاستی چې د ښځو او نا رینه و حقوق مسـاوی دی نو باید اول د نارینه و بیا د ښځو نوم د اخیستس وای تا ټول اول د ښځو هنر مندانو نمونه واخیستل بیا د نارینه هنر مندانو نمو نـه د نارینه و حقوق د تر پښو لاندی کړل.

قاضی میوند که څه هم د قوماندان دی پو ښتنی حیران کړ نو یې ژر ورته وویل نه قوماندان صیب خبره خو داده چې اول خو په هر څـه کې د ښځو حق دی او بل دا چې همدا اوس زموږ په کـور کـې دوی ښځې دی چې یوه شینخالی ده او بله هم ملالـی ، ملالـی خـو هـم راتلونکې مور ده او زه یو نارینه په دی کور کې یم بیاهم رایه دوی را نه وړی چې دوی دوه دی او زه یو نو ځکه می د ښځېنه هنر منـدانو نمونه اول یاد کړل .

قوماندان حضرت خان په کړس،کړس وخندل او وه یې ویـل زه هـم دلته ناست یم ما لکه چې په نـا رینـه و کـې نـه شـمیری او کـه د مساوات خبره وی نو باید دیوی ښځېنه هنر مندی او بیـا د یـوه نـا رینه هنر مند نوم د ا خیسلای وای ، رښتیا دا زما غوندی نا رینه خو و لا که یا په ښځو کې حسا ببږی او نه په نارینه و کې دا زمـوږ د قـا تلانو نمونه باید په ځنا ورانو کې حساب شی په ځناورانو کې.

قاضی میوند ددې د پاره چې خبره خو ځینی تللی وه هغه یـو متـل دی چې وایې تر ورخ تیری اوبه ببرته نـه را ګـرزی نـو د قومانـدان حضرت خان د ډاډینی د پاره چې خفه نشی نو یې ورته وویل ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان صیب خدای د نکړی چې په ځناورا نو کـې حسـاب شـی خبره ما د خپل کور درته کوله چې یعنی همـدا اوس چـې زمـوږ د کورنی غړی چې حا ضر دی ښځې اکثر یت دی ځکه مـی دا خبـره ادی چا خبره تر خبرې پوری درته وکړه او بل دا چـې د نمونـو پـه یادولو کې می کمی او زیاتی ندی کړی څلـو ر مـی د ښـځېنه هنـر مندانواو څلور می د نارینه هنر مندانو نمونه یاد کړل.

قوماندان حضرت خان وویل قاضی صـیب خبـره دی بېرتـه سـره وګنډله او لاره دی ورته جوړه کړه خو یاره قاضی صیبه تـه دا راتـه ووایه چې قاضی د ملا پلار ده او که ملا د قاضی پلار ده او که قاضـی او ملا سره وروڼه دی ، په خدای چې ددې زمانی قاضیان او ملا یـان دواړه داسې دی چې سپین به درته تور او تور به درته سپین کړی او هیڅ به وربانډې پوهه هم نشی داخبره می دا ستا د پورته ځواب پـه باره کې هم ده او د څو کلونو او اوسنیو کلونو خبره هم ده .

دا څو کاله مخکې چې دروس سره مو جګړه وه په هغه وخت کې هم کوم دښونځی هلک ،ښونکې چې به مو ونیول ملا یـانو بـه ویـل دا مکتب وایې دا کافر دی او د مرګ سزا به یې ورته ورکړه . خـو هغـه قوماندان چې لس او یا شل کاله پخوا یې همدا ښونځی ویلی وه او په همدی ښونځی کې یې د ښونکې دنـده درلـوده او نـن د قومانـدان صیب سره یو ځای

لو ټماری،غلا سړی وژنه کوله هغـه پـاک مسـلمان و.اوس تـا هغـه پخوانی کړه وړه را په یاد کړل بس ده نور به د ټوکو او ټکـالو څخـه تیر شودولت پو هیـږی د ښـځو حقـوق یـې پـوهیږی قومانـدانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهیږی او د بشر حقوق څنګه چې یې جوړوی هغسی دی یې جوړه کړی خوته انجنیر صیب ته یو تیلیفون وکړه چې زه ورسره کار لرم .
قاضی میوند د جیب څخه مبا ییل را وایست غو ښتل یې چې زنګ ووهی قوماندان حضرت خان وویل قاضی صیب واخله دا زما مبا یل واخله د خپل مبا ییل څخه زنګ وه وهه ګوره چې ستا مبا ییل به کارت لری او کنه او بیا تاسو څه لری یوازې یوه تنخوا لری چې هغه هم دوه یا دری میاشتی وروسته درکوله کېږی خدای خبر چې دا څو شپې زه دلته یم تاسو دا خوراک مراک له کومی خوا په قرض او پور راوړی او که څنګه.
قاضی میوند وویل نه قوماندان صیب داسې هم نده لکه دا ته چې وایې شکر دی زه هم تنخوا لرم او شینخالی هم تنخوا اخلی ددواړو په تنخوا مو ښه ګذاره کېږی .
په دی وخت کې قاضی میوند د مبا ییل شماری ووهلی وروسته له روغبړ څخه یې وویل دادی قوماندان صیب حضرت خان درسره خبرې کوي انجنیر شمشاد وویل زه پو هه شوم چې قوماندان صیب له تاسو سره دی ما یې د مبا ییل شمیره و پیژ ندله.
انچنیر شمشاد د قوماندان حضرت خان سره په خبرو بوخت شواو قوماندان حضرت خان ورته وویل انجنیر صیب کارونه انشا الله په دا څو ورځوکې خلا صیږی تر څو چې زه درځم نقشی مقشییې جوړې کړه فکر د ونیسه چې د روغتون او ښونځی ددواړو نقشی دوه ،دوه پو ړیزه وی نور یې په تیلیفون کې دیوه او بل سرهخدای په اما نی وکړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوره یوه اونی قوماندان حضرت خان د قاضی میوند په کور کې وه او د ورځې لخوا په اړوند وزارتونو کې د کـارونو د خـلا صـولو د پـاره کښته پورته ګر ځیدل.

دادی وروسته له څو شپو او څو ورځو قوماندان حضرت خان کورتـه راغی دوه ورځې یې په کور کې لا نه وی تیـری کـړی چـې انجنیـر شمشاد ته ورغی او خپله ټوله کبسه یې انجنیر شمشاد ته وکـړه او انجنیر شمشاد ته یې وویل یاره انجنیر صیب ستا مور او پلار ته دی خدای خیر ورکړی زما کارونه یې داسې په چټکې سره خلاص کـړل که دوی نه وای ولا که می په یوه کال کې خلاص کړی وای ډېر خلک راغلی وه چې ډېر یې سوداګران وهغو ښتل یې چې په خپله سـیمه کې روغتون یا ښوونځی جوړ کړی میا شتی ،میاشتی یې تیری کړی وی د کارونو سر او بر یې نه وه معلومېری وزارت خانی او دفتـر تـه چې به ورغلی په خدای باور وکړه او په ما ګنهګار یې مکـوه د یـوه کوچنی کار د خلا صولو د پاره به یې د ما مو رینو او کارمندانو سـتر ګی ستا د جیب په خوا کړی وی ما ویل چې موړ وړی یواو د ډوډی د پیداکولو د پاره په تورو شپو کې ګرزو راګرزو دادولت مامور ښ خـو ولالکه وږی لیوان په روڼا ورځ یې چور او تـا لان جـوړ کـړی ووکـه داسې حال وی والله چې خلک د خپلو کومکونو څخه تیر او پښیمانه شی.

انجنیر شمشاد ورته وویـل قومانـدان صـیب پیـداکېږی هـر ډول انسانان خدای پیداکړی چې ځنګله ته ورشی هلتـه هـم ډول،ډول ونی او بوټی شته د یوه لاس ګوتی لا یو ډول ندی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان صیب دادی نقشی وه یې ګوره خو ښیږی دی او کنه .
قوماندان حضرت خان چې نقشی سره واړولی راواړولی هیڅ نـه پـو هیده انجنیر شمشاد ورته وویل صیب دا نقشه د ښـونځی ده دایـې اول پوړ، دایې دوهم پوړ، دا ټولګی ده دا څـه او داځـه د قومانـدان حضرت خان خو په هیڅ سر نه خلا صیده نو یې ورته وویل انجنیـر صیب زه خو ولا که په هیڅ پو هیږم او که پو هیدای تا ته به مـی نـه ویلای یوازې دومره درته وایم چې ښه نقشه وی ،ودانی یې ښـکلی وی او ډېری خونی ولری چې د سیمې ټول هلکان پکښی ځای شی ، روغتون هم ښه ښکلی جوړ کـړه وړکتـون او نـوری ټـولی ودانـی ښایسته او ښکلی جوړې کړی نور زه نه پو هیږم ټول کارونه یې هـم ستا پر غاړه دی خو هر کله چې راځی راشه ځمکه او ځای یې درتـه وښیم یو څه پیسی به هم درکړم زه نو بیا له خیـره سـره بېـت الله شریفی ته د حج او توبې کولو د پاره ځم کله چې راغلم بیا به نـوری پیسی هم درکړم خو ته یوازې دومره راته ووایه چې په څومره وخت کې دا جو ړیږی او تر هغه چې زه له حج څخه راځم څـومره پیسـی بس دی داسې نشی چې د پیسو دکموالی له کبله کار ودریـږی هـو انجنیر صیب یوی خبرې ته دی پام وی په نورو کارونو د زه کار نلرم او نه ورباندې پوهیږم خو داخبره می ښه واوره چـې دهـری ودانـی ددروازی ښی لاسته په دیوال کې دومره ځـای چـې بیـا دودانـی د پرانیستلو نیټه او دودانی نوم یعنـی ښـونځی،روغتون د مرمـر پـه ډبرینه ولیکو او هلته یې پکښی و درووو (ولګوو).

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ ورسته انجنير شمشاد سره د څو نورو انجنيرانواو د ولايـت د لوړو مقاماتو د قوماندان حضرت خان کلی تـه ورغلـل قومانـدان حضرت خان ، جومات،د بند ځای د ښونځی ځای ، دروغتون،کلنيک ځای او د سواد د زده کړی ځايونه ورته په نښـه کـړل او ددې ټولـو ودانيو ځمکه قوماندان حضرت خان لـه خپلـې شخصـی او پلرنـی ځمکې څخه ورکړه .

انجنير شمشاد په څو ورځو کښېبری،شګه،او نور دودانيو دجوړولو د اړتيا وړ شيان راوړل او کار ګران يی ونيول او د ودانيو پـه جوړولـو پيل وشو .

انجنير شمشاد د ورځې لخوا په ټولو ودانيو ګر زی راګرزی او د ټولو ودانيو کارونه تر څارنی لاندی نيسی چېر ته چې کومـه خرابـې پـه ودانيو کې وينی هغه کار ګرانو ته ور په ګوته کوي .

څو اونی وروسته قوماندان حضرت خان د حج د فريضی د اداکولو د پاره بېت ا لله شريفی ته لاړ.

ہ ہ ہ ہ

ہ ہ ہ ہ

کله چې قوماندان حضرت خـان بېـت الله شـريفی تـه لاړ انجنيـر شمشاد هم د نمورړو اباديو په کار داسې چټک کار کاوه چې ګوته پـه غاښ ورته نيوله کېدله په دوو دريو اونيوکې دېر ګار پر مختګ وکـړ ټول خلک ورته حيران پاتی وو انجنير شمشاد هم شپه او ورځ ورته يوه کړی وه تر څو د قوماندان حضرت خان تر راتلو پوری کار ښه پر مخ لاړ شی تر دی چې د سيمې خلکو او په تيره بيا ځوانانو هم کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله د حشر په ډول ورسره کار کاوه په څو اونیو کې د ټولو تعمیرونو سرونه وتړل شول او دسـیمې خلکـو بـه ویـل وګـوری د انجنیـر کېصرخان لمسی شمشاد ته چې د خلکو دپـاره څـومره خـواری او زحمت ګالی ټولو خلکو ورته افرین او شاباس ویل خو ځینو ځینو به ویل څنګه به زحمت نه باسی پوهیږی چې د چا لمســی دی اخیـر د هغه چا لمسی دی چې ټول هېواد یې خپل کور باله .

دادی قوماندان حضرت خان هم د حج د فریضی دادا کولو نه راغــی او خپله انجنیر شمشاد ،شاه پرو، شینخالی، او قاضی میوند ته یې له مکې معظمی څخه سوغاتونه راوړی و چې په هغو کې د هریوه د پاره جای نماز خو حتمی وه خو نور سوغاتونه یې هم ورته را وړی وو .

کله چې قوماندان حضرت خان د هغو میلمنو څخه چې ده ته د حج دمبارکې د پاره راتله خلاص شو نـو یـوه ورځ د ودانیـو پـه کـار و ګرځیده اول یې د هغو ډېرینو ځا یونه وکتل اندازه یې کړل او اندازه یې له ځانه سره واخیستلی او انجنمیر شمشاد ته یې وویل انجنیـر صیب کارونه ډېر پر مخ تللی دی ما خو دومره نه ګڼله چې داسې ژر دی دا ودانی له ځمکې پورتـه شـی انجنیـر شمشـاد ورتـه وویـل قوماندان صیب ولسی خلکو په تیره بیا ځوانانو

ډېر د حشر کارونه پکښې وکول ټول په خپله خوښه او شوق راتله او کارونه یې کول او ویل یې دازموږ ښونځی او روغتون او دا ټول زموږ د پاره دی .

قوماندان حضرت خان وویل خدای د دوی ته برکت ورکړی او ثوابونه دی ورته ورسیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان حضرت خان د هغو مرمرينو اندازه له ځانه سره واخيستله ښار ته لاړ او د ټولو مرمرينو ډېرو اندزهاو څه بايد وربانـدې وليكـل شي د ډېرو توړلو كسب كارانو او دوكاندارانو ته فر مايش وركړ .

د څو مياشتو په اوږدو كې د اوبو بند، كلنيك،او نوري ټـولي ودانــي ګټې اخيستو ته چمتو شوى نو انجنير شمشـاد قومانـدان حضـرت خان ته وويل ټول كارونه سرته ورسيدل او د ګټې اخيســتو د پـاره چمتو دى ، او قوماندان حضرت خان ته يې ټولى هغه نيمګړ تيـاوى چې هغه با يد دولت وكړى د ښونځى له ميزو، چوكېو ،كتابونو،بيـا د روغتون تر درملو پورى ټول پوره ليست يې قوماندان حضرت خـان ته وركړ قوماندان حضرت خان له ولايتــه نيـولى بيـا د هېـواد تـر پايتخته پورى ټولو اړوند وزارتونو او دفترونو يو وار بيا و ګرځيــده او له ځانه سره يې له ډاكټره او ښونكو نيولى بيا د وړكتون او ښــونځيو تر ميز او چوكېو پورى ټول يې پوره او د ولايت او له ولايته د خپلــې ولسوالى په لور روان شو او ټول شيان يې له خپل ځان سره راوړه.

او هغه ډېرينى چې يې تيارى كړى وى انجنير شمشاد ته يــې دنــده وسپارله چې دا به په هغه ورته جوړشويو ځايونو كې و لګــوى مګــر هغه ليكنى چې په ډېرينو شويدى هغه به نه ګــورى او نــه بــه هغــه مخصوص ټوكر چې وربانډې پروت دى ليرى كــوي خــو يــوازې بــه دومره كوي چې د هرى ودانى ډېره چې پر ټوكر ليكل شويدى هغــه به په هغه ودانى كې ټينګوى .

انجنير شمشاد همدا كار د قوماندان حضرت خان په غوښتنه او وينا هما غسى وكړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دوو نورو ورځو کې پرا نستلو ته تیاری شوی .
کله چې انجنیر شمشاد قوماندان حضرت خان ته پوره ډاډ ورکړ چې ټول کارونه چمتودی اوس باید والی او نور د ولایت لوړو کسانو ته خبر ورکړو چې هغوی راشی او ودانی د ګټې اخیستنی د پاره پرانیزی .
قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب نور می سر مه خوږوه هر څوک چې راغواړی هغه را وغواړه مګر پام چې ستا پلار قاضی میوند، ستا مور ډاکټرصیب شینخالی ، ستا انا شاه پرو او خپله ته باید هرو مرو حاضر واوسی او را وه یې غواړه زما دی په خپل حج قسم وی تر څو همدا کسان نه وی چې ریس جمهور هم راشی که یوه ودانی راڅخه پرانیزی .
انجنیر شمشاد هک حیران شو نو مخا مخ د والی دفتر ته ورغی او د سیمې والی ته یې د قوماندان حضرت خان خبرې یو په یوه وکړی د سیمې والی د تلیفون په سلسله یی د دولت لوړ مقام ته خبر ورکړ.
ددولت لوړ مقام پریکړه وکړه چې دنموړی ولایت والی او په ولایت کې داړوند ځانګو مسو لین دی په دی پرانیزه غونډه کې بر خه واخلی .
هغه وه چې سهار په شپږو بجو قاضی میوند او ډاکټر صیب شینخالی دهغه ولایت هوایی ډګر ته ځانونه ورسول او له هوایې ډګر څخه برا بر دهغه ولایت د والی دفتر ته یې ځانونه ورسول کله چې والی او راغلو میلمنو یعنی قاضی صیب میوند او ډاکټر صیب شینخالی یوه یوه پیاله چای و خوړلی قوماندان حضرت خان هم دوالی د د فتر په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازه ورننوت د سلام او روغبړ کولو نه وروستــه د نمــوړی ولایــت داړوند څانګومسو لین (ښاروال،د روغتیا مسول ،د پوهنی مــدیر)،او نور مسولین هم را ورسیدل ټولو دیوه اوبل سره روغبړ وکړ ، پــه دی وخت کې د قوماندان حضرت خان ستر ګی د شینخالی په لور ملالی و لګیدلی ور ولاړ شو او ملالی یې په غیږ کې ونیوله او د مخ په دواړو خوا یې ښکل کړه او ورته یې وویل ملالی جانی غټه شوی یــی هغــه څو میاشتی مخکې چې زه ستا سو کورته درغلی وم هلتــه خــودی خاپوړی کولی .

قاضی میوند وویل قوماندان صیب دا خو د ستا سو ددوعا برکت دی .

وروسته د سیمې والی وویل راځی چې ځو او خپل کارونه سره را لنډ کړو ټولو غوښتل چې ولاړ شی قوماندان حضرت خان وویل ؟ والــی صیب او راغلو میلمنو مخکې له دی چې ولاړ شو زه بــه یــوه خبــره درته وکړم خدای د وکوي چې زما دا وروستنی خبره هم ومنی .

ټولو په یوه غږ وویل قوماندان صیب حضرت خانه وایه څه وایی ستا یوه خبره نه سل خبرې د منو .

قوماندان حضرت خان وویل زما یوه هیله ده د تاسو قدر منو میلمنو څخه هغه دا چې زه خو اول دا چې لیکونکې او لوستونکې نــه یــم د تاسو په شان چې د کاغذ او یا کتاب له مخی خبرې وکړم نــو ځکــه وایم چې زما خبرې ببله د کاغذ او کتاب له مخی ومنی ، اوبــل دا زه غواړم چې زما د قومانــدانی د ورځونــه همــدا نــن ورځ وروســتنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندانی وکوم او هغه دا څه چې زهوایم او کوم پروګــرام چــې مــا جوړ کړی تا سو يې راسره ومنی همدا زما هيله او ارزو ده .
ټولو ورته وويل همدا ستا حق دی ځکه چې موږ خو ستا ميلما نه يو نو حتمی او ضروری څه چې ته وايې هغه به منو او هما هغسی به کوو نه دی دی اړويدلی چې وايې(مرده به دست زنده)نو نن موږ ميلمانــه يو او ته د کور خاوند يې قوماندان حضرت خان وويل کــور مــو ودان ځی چې ځوخو شاه پرو نه ښکاری هغه چېری ده ، انجنيــر شمشــاد وويل هغه اوس رارسيږی کله چې والی ،ً قوماندان حضــرت خــان او راغلی ميلمانه د ولايت له انګړ څخه راووتل شاه پرو هو د ولايــت د انګړ دروازی ته راورسيدله ،دوی ټول په ګډه په داسې حال کې چې د قوماندان حضرت خان موټر تر مخ روان واو نور وروســته پــه څــو موټرو کې ورپسی روان و.
دادی اول ښونځی ته راورسيدل ټول له موټرانو راکښــته شــول او د پرانستلو د پټې په مخ کې سره را غونډشــول، پــه دی وخــت کــې قوماندان حضرت خان وويل ، د محترمی شــاه پــرو ،ډاکتــر صــيب شينخالی ،قاضی صيب ميوند او انجنير صيب شمشاد د څلــورو واړو څخه هيله کيږی چې د مرمرينی ډبری څخه د پردی په بېرته کولــو سرهد ښونځی ودانی پرانيزی ،دوی څلور واړه ورته را دمخه شول او په يوه وار څلورو واړو د مرمرينی څخه پرده کش کړه کله چې پــرده کش شوه په ډبرينه دا جملی (د انجنير کبصــر خــان عــالی ليســه) ليکلی وی ټول هک پک او حيرانه پاتی شول په دی وخت کې د شاه پرو،او شينخالی له ستر ګو د خوشحالی او پريشــانی اوښــکې تــوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی یو وار ټولو راغلو میلمنو او دسیمې سپین ږیرو قوماندان حضرت خان ته افرین او شا باس ووایه تر دی ګړی پوری هیڅوک حتی انجنیر شمشاد چې دا ودانی یې جوړه کړی هم وه خبر نه وه چې دا ښونځی د چا په نوم دی ،په دی وخت کې قوماندان حضرت خان دوه جلا،جلا کاغذونه له جیبه را و استل

او د پوهنی او د پوهنی مدیر ته یې وویل په دی لست کې زما دکورنی د انجونو او هلکانو نمونه دی چې باید ښونځی ته شامل شی ،او په دابله پاڼه کې زما،زما دمیر منی او زما دکورنی نور نا رینه او په عمر پخو ښځو نمونه دی چې دسواد د زده کړی په ښونځی کې باید شامل شی ،او هم یې د سیمې د سپین ږیرواو ځوانانو څخه هیله وکړه چې ټول هلکان او انجونی ښونځی تهاو په عمر پاخه نارینه او ښځې د سواد د زده کړی ته ور وپیژنی.

ددې نه ها خواته د روغتون ودانی وه هغې خواته لاړل او هلته بیا د روغتون په دروازه کې ټول سره را غونډ شول او قوماندان حضرت خان وویل و محترمی خور شاه پرو ته بلنه ورکومچې د ډبرینی څخه د پردی په استه کولو سره روغتون پرانیزی، شاه پرو وردمخه شوله او د مرمرینی څخه یې پرده کش کړه ټولو ولیدل چې په مرمرینه لیکل شوی وه د شینخالی روغتون د سیمې والی راغلو میلمنو او دسیمې خلکو کله قوماندان حضرت خان ته کتل او کله به یې هم شینخالی او کله د روغتون ودانی ته، اوبیا لاړل دسواد د زده کړی ودانی ته هلته بیا قوماندان حضرت خان را دمخه شواو وه یې ویل زما میلمنو او عزیزانو د پوهنی محترم مدیر صیب ته بلنه ورکوم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې ودانۍ له مرمرينې ډبرې څخه پرده پورته کړې او د سواد دزده کړې ودانۍ پرانيزې د پوهنې مدير صيب راغی او د ډبرينې څخه يې پرده پورته کړه چې په دې ډبرينه ليکل شوي و(دميرمن شاه پرو د سواد دزده کړې ښونځی).

وروسته دنوی جومات نوی ودانۍ ته راغلل قوماندان صيب حضـرت خان د ولايت د جا مع جومات له ملا امام څخه غو ښتنه وکړه چې د مرمرينې څخه د پر دې په کشولو سره نوی جومات پرانيزی هغــه و چې د ولايت د جامع جومات ملا امام راغی او د ډبر ينې څخــه يــې پرده کش کړهاو ليدل شول چې په ډبرينه ليکل شــوی و د(قاضــی ميوند جومات) قاضی صيب ميوند يوی اوبلې خواته وکتل ټولو راغلو ميلمنو او دسيمې خلکو قاضی صــيب ميوندتــه مبــارکې ورکــړه او شينخالي هم د ګلو يو ه ګيډې د جومات په مرمرينه کېښوده.

له همدې ځايه د وړکتون د ودانۍ خواته ټول روان شول کلــه چــې دوړکتون د انګړ دروازې ته ورسيدل نو قوماندان حضرت خان وويل ميلمنو او دوستانو وين چې د وړکتون په مرمرينه هيڅ نــدی ليکــل شوی چې دا وړکتون د چا په نوم يې ياد کــړو نــو زه د ولســوالی د جامع جومات له مولوی صيب او څلورو نورو ملا صــاحبانو او مولــوی صاحبانو څخه دچې ټول پنځه کسان کېږی دا عالمان چې پــه ســر کې يا ددې کميسون ريس د ولسوالی د جامع جومات مولوی صــيب دی په دې وړکتون د دوی نوم کېږدی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عالمانو ټا کل شوی کمیسون د وړکتون دیه دیوال له څنګه ســره ودریدل او ددې وړکتون د نوم په ایښودلو یوی موافقی ته ورسیدل او د کاغذ په مخ یې لا سلیک وکړ د عالمانو ټاکل شــوی کمیســون راغی او راغلو میلمنو ته یې وویل ددې وړکتون نوم هغه وخت اعــلا نیږی چې موږ ټول وړکتون ته ننوزو او بیا بېرتــه راووزو بیابــه اعــلا نیږی دا زموږ د عالمانو پریکړه ده .

په دی وخت کې د پوهنی مدیر وویل راځی ددې وړکتون پرانیستل ددې کوچنی ماشومی چې د قاضی میوند لور ده دا به دا چا کلیــټ و دغو میلمنو ته په خپل لاس وویشی او اول به دا وړکتون ته ننــوزی ځکه چې دا وړکتون دی او د ماشومانو دپاره دی نو څنګه چــې بــل کوچنی ماشوم زموږ په او تاسو سره نشته او همدا یوه ماشومه ده نو ددې ماشومی په ننوتلو سره وړکتون ته وړکتون پرا نســتل کېــږی وروسته نو رو ټولو د پوهنی د مدیر خبره ومنله او همداسې وشول د قاضی میوند لور په ټولو خوږه وویشله او یو څه خوږه یې د وړکتــون د ننو تلو په دروازه کې و شیندله او ټول په داسې حال کــې چــې د قاضی میوند لور یی دمخه وه د وړکتون د وړکتون په دروازه ننوتل ، ټولګی،د شیدو خوړلو او د خوب خونی یې یو پر بل پسی وکتلی او د وړکتون څخه را ووتل ، دلته بیا ټول د وړکتون مخی ته ودریدل تــر څو ددېنی عالمانو د کمیسون پریکړه د وړکتون د نــوم ایښــودلو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاره خلکوته واوروی ، ددېنی عالمانو د جوړ شوی کمیسون ریس د ټولو تر مخ ودریده او دایې وویل ؟

ورونو موږ داسې پریکړه کړی چې که هر څوک اول ددې وړکتون په دروازه ننوزی وړکتون به دهغه په نوم وی او یادیږی او دادی ټول د کمیسون غړو لاسلیک هم کړی اوبیا یې ددېنی عالمانو کمیسون ته مخ راواړاوه او وه یې ویل ملا صاحبانو همداسې پریکړه وه او که څنګه هغوی ټولو وویل هوکې همداسې پریکړه وه .

نو دکمیسون ریس وویل څنګه چې تاسو ټولو ولیدله چې خوږه هم دی ماشومی وویشله او وړکتون ته هم دا ماشومه انجلی ننو تله نو تاسو ووایاستی چې ددې ماشومی انجلی نوم څه شی دی ؟شاه پرو د شینخالی مور ورته وویل ددې ماشومی انجلی نوم ملالی ده ملالی .

نو مولوی صیب وویل ددې وړکتون نوم شود(ملالی وړکتون)،ټولو راغلو میلمنو او دسیمې خلکو لاسونه وکړپول او د وړکتون ددروازی په مرمرینی یې په توش قلم ولیکل د ملالی وړکتون .

شینخالی د ملالی مور د وړکتون هغې دروازی ته چې مرمرینه ډبره لګیدلی وه رانژدی شوه او ددې ډ برینی یوی خواته شینخالی او بلی خواته یې خپله لور ملالی ودروله او انجنیر شمشاد د شینخالی زوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلې مور او خپلې خور د هغې مرمرينی سره چې وربانـدې پـه توش قلم ليکل شوی ود ملالی وړکتون يادګاری عکسونه واخيستل.

په دی وخت کې دسيمې والی وويل قوماندان صيب حضـرت خانـه څنګه اوس داوبو بند پرانيزو،؟

قوماندان حضرت خان په ټوکو او مسخرو کې ورته وويل والی صيب څنګه د اوبو د بند نوم دی واخيستی لکه چې ترې شوی يې نن ټوله ورځبه زما په قومانده کارکوي ځکه چې زما د قوماندانی همـدا نـن يوه ورځ ده بيا به نه قوماندانی وی او نه بـه شـوک راتـه قومانـدان حضرت خان ووايې نو پريږده والی صيب چې نن خو زما قومانده هم وچليږی ورځ لويه ده هغه به وروسته پرانيزو اوس دډوډی وخت دی ډوډی خورو ما د ډوډی بندو بست کړيدی ډوډی تياره ده دادی اوس می زوی راغی او راته يې وويل چې ډوډی تياره ده ما لا سهار ستا په دفتر کې تاسو ټولو ته وويل چې زه دکاغذ او کتاب له مخـی خبـرې نشم کولای

زما کار ټول د صحرايانو کاردی نو اوس د ډوډی خوړلو قومانده ده د ډوډی خوړلو په وخت کې دوی ټول د قوماندان حضرت خان د کـور انګړ ته ننوتل او د ليږ ځنډ نه وروسته د ډوډی په خوړلو پيـل وشـو قوماندان حضرت خان هم داسې په خـرپ ډوډی تيـاره کـړی وه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو داسې په خوند،خوند خوړله تا به ویل چې د کابل د انترکانینتل هوټل کې دا خوراکونه پا خه او تیار شویدی .

راغلو میلمنو ټولو دی مصرف او دی خوراکونو ته ګـوتی پـه غـاښ نیولی وی او هک حیران وه چې دا باندې وګوره او داخوراکونـه او د راغلو میلمنو څخه یوه وویل

قوماندان صیب دومره مصرف دی کړی دی دومره مصرف تـه هـیڅ ضرورت نه وه .

قوماندان حضرت خان وویل نه بابا داڅه مصرف دی بیا د تاسو قـدر منو میلمنو د پاره دا هم کم دی ؟

د سیمې والی وویل نه قوماندان صیب هر څه ډېردی خـدای(ج)دی تاته نور هم توان او قدرت درکړی چې نور هم د خیر کارونه وکړی،.

قوماندان حضرت خان په داسې حال کې چې په خوله یې لیږ موسکا خپره شوه او په ټوکو کې یې وویل هر څه ډېر دی خو هغه یـو هغـه چې تاسو او د ښار خلک ورسره ډېره مینه لری هغه نشته هغه دی د هغه په ځای می ښی تروی او شړومبې درته ایښی دی .

داوبو او بر یښنا ریس وویل ، قوماندان صـیب حضـرت خانـه خپلـه خبره خودی وکړه موږ ټول ورباندې وپو هیدلو او دا خبـره د بېرتـه واخله ځکه موږ د هغو کسانو له ډلی څخه نه یو کوم چـې تـه فکـر کوې او بیا زموږ سره خو پوهیږی چې قاضی میوندهم شته او قاضی

(c) ketabton.com: The Digital Library

صیب میوند خو ته پیژنی چې په قضا کې د هیڅ چــا طرفــداری نــه کوي او که موږ هم بیا داسې کار وکړو او هغه چې ته یې یادوی هم نه یې خورو ځکه چې قاضی صیب په خپله وینی نو بیــا قاضــی صــیب شاهد ته اړتیا نلری ولا چې ته خبر یږی موږ به بیــا د قاضــی صــیب میوند تر دورو تیر شوی یو.

قوماندان حضرت خان وویل ټوکه می وکوله یوه،یوه ټوکه چې نه وی خوراک هم خوند نه کوي .

ټولو په یوه ځای او په ډیره خوشحالی د غرمــی ډوډی د قومانــدان حضرت خان په کورکې وخوړله اودســونه یــې تــازه کــړل او د مــا سپښین لمونځ هم ټولو یو ځای سره ادا کړنو قوماندان حضرت خان د سیمې والی صیب ته مخ ورواړاوه او ورته یې وویــل والــی صــیب ځنګه اوس به داوبو د بند په خوا لاړ شو.

د اوبو بند ته ټول په ګډه لاړلاو هلته بیا قوماندان حضرت خان د بند د مرمرینی له ځنګه

چې ټوکر ورباندې غوړیدلی وو ودریده او داسې یــې وویــل محتــرم والی صیب او داوبو اوبریښنا ریس صــیب تــه بلنــه ورکــووچې لــه ډیرینی ځخه د پردی په ایسته کولو سره د اوبو بند پرا نیزی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوبواو بر یښنا ریس او وا لی صیب راغلل او د پردی په ټولولـو یـې ولیدل چې په مرمرینه ډبره لیکل شوی وودانجنیـر شمشـاد داوبـو بند.

قاضی میوند،شاه پرو او نور دسیمې او ولایت سپین ږیـرواو دولتـی چار واکو د انجنیر شمشاداو د قوماندان حضرت خان ددواړو غاړوته دومره ګلان ور واچول چې نور نو دواړو خپلې غاړی د ګلانـو څخـه هسکې نشوای نیولای او ټول انجنیر شمشاد او قومانـدان حضـرت خان ته مبارکې ویلی او د بند اوبه په ویالو او نهرونو کې پـه بهیـدو راغلی خلک هم حیران شول چې قوماندان حضرت خان ته وګوره او دومره عقل داسې نمونه یې ورباندې ایښی دی فقط لکه لـه کتـاب څخه یې را اخیستی وی..

دلته دسیمې والی او نورو راغلـو میلمنـو وویـل قومانـدان صـیب حضرت خانه نور نو موږ ته رخصت راکړه چـې ځوانشـا الله کارونـه خلاص شول .

قوماندان حضرت خان راغلو میلمنو ته وویل ما سهار لا درته وویـل چې زه همدانن د تاسو او دسیمې قوماندان یم هر امر چې کوم هغـه به منی کارونه چېری خلاص دی یو کار او وروستنی کار لا پاتـه دی راځی پر ما پسی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول په موټرو کې کېنا ستل او د قوماندان حضرت خــان پــه مــوټر پسې یو قطار موټری روانی شوی د قوماندان حضرت خان دمخــه او نوری موټری ور پسې روانی وی .

دادی د قوماندان حضرت خان موټر دســیمې د هــدیری لــه څنګــه ودریده د سیمې خلک او راغلی میلما نه هم لــه موټرانــو را کښــته شول او پلی له قوماندان حضرت خان سره د هدیری پــه مــنځ کــې روان شول ،خو د راغلو میلمنو له ډلی څخه یوه میلمانــه قومانــدان حضرت خان ته په ټوکوسره وویل قوماندان صیب حضرت خانه موږ ټولوته دی قبرونه جلا جلا جوړ کړی او که دی ټولو ته د....په شان یو قبر جوړ کړی قوماندان حضرت خان وویل څومره وار خطا یاســتوار خطا کیږی مه اخیر نه اخیرمو دا ځــای دی څــوک وروســته څــوک وړاندی ، په دی وخت کې قوماندان حضرت خان دیوه لوی قبرچــې له څنګه سره یبل یو کوچنی قبرواو دواړه په ښــو مرمرینــو ډبــرو جوړاو ښایسته شوی ووودریده او ددې قبر په مرمرینه داسې لیکل شوی و(دشهید ارواح ښادانجنیر کېصرخان ارام ځای).

شهید انجنیر کېصر خان او دده وړوکې زوی شمشادچې د قوماندان حضرت خان پــه قومانــده یــې خپــل خوږژوندلــه لاســه ورکــړی خدای(ج)ددوی شهادت قبول او په جنت کې یې ددوی دواړو ځــای غواړو ، او په وروستی برخه کې یې لیکلی وددوی قبرونه د قوماندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

حضرت خان په شخصي پيسو جوړ شويدی ،ټولــو راغلــو ميلمنــواو دسيمې خلکو دا ليکلی کرښی ولوستلی .

وروسته له څو دقيقو چو پتيا څخه قوماندان حضرت خان را دمخــه شواو دولاړو کسانومخی ته ودريده او داسې يې وويل؟

ګرانو ميلمنو او راغلو دسيمې سپين ږيروغواړم يو څولنډی خبــرې وکړم او هغه دا چې تاسو ټو هيــږی چــې زه يــو جګــړه مار،ســړی وژونکې،غل،او قاچاق وړونکــې وم او دا دوه قبرونــه چــې وينــی دا دانجنير کبصر خان او دده د ماشوم زوی شمشاد قبرونــه دی چــې دوی دواړه زما په امر او قومانده شهيدان شويدی نو زه په خپلو تيرو ټولو عملونو او کارونو پيښمانه يم نو ځکه دا قبرون ما جــوړ کــړه او ښکلی می کړل د ملايانو څخه می اورېدلی چې که هر څوک د خپلو خپلوانو زاړه قبرونه جوړوی نو بايد خيرات وکړی نو ما هم دا قبرونه جوړ کړيدی او هغه دی دوه غوايان می راوستی دی چــې دلتــه يــې ددې قبرو د جوړولو په خاطر حــلال کــړم او ددې خيــرات ثوابونــه انجنير کبصر خان او ددې هديری ټولو مرده ګانو ته ورسيږی نو پــه دی وخت کې يې په خپلو سړو غړ وکړ او وه يې ويــل چــې غوايــان حلال کړی ، دده سړو د غوايانو په حلالولواو د غوښو په ټوټــه کولــو پيل وکړ .

قوماندان حضرت خان خپلې خبرې داسې پسی اوږدی کړی ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرانو میلمنو او قدرمنو عالمانو بله خبره داده چې مــا مخکــې هــم وویل او تاسوهم خبر یاستی چې انجنیر کېصر خــان او دده وړوکــې زوی زما په امر او قوماندہ مړه شویدی.

نو د انجنیر کېصر خان له مېړمنې شاه پرو ، دهغه د لور شینخالی ، د قاضی صیب میوند ښځه چې د شینخالی مېړه ده هیله کوم چې ماته تر دی ګناه راتیر شی او ماته که څه هم

د ښښلو وړ نه یم راته عفوه وکړی او ما وبښی تر څو می زړه په امــان او ډاډه شی.

په دی وخت کې شاه پرو ،شینخالی ،قاضی میونــد،او شمشــاد ددې ځای ښځه لیرې بېرته لاړل او هلته سره کښینا ستل او څه یــې ســره ویل.

او قوماندان حضرت خان خپلې خبرې داسې پســی اوږدی کــړی او داسې یې وویل ، بله خبره داده چې دا دولایت نــه راغلــی میلمانــه ،والی صیب ،دسیمې،کلی او ولسوالی خلکوته به حتمی سوال پیــدا شوی وی چې د اوبو له بنده،روغتون،ښونځی ،جومات دا ټول د یوی کورنی په نوم شول دا څنګه چل دی ؟

نو ورونو زه تاسوته دا ویلای شم چې که ددې کورنی غړی په خاصه توګه همدغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر صیب شینخالی درته ښیم که نه وای او زه یې نه وای پو هولی باور وکړی چې په دی هدیره کې لا څه په نورو هدیرو کې به اوس د مړی ځای لا نه وای پیدا شوی او نه به ما د خیر کــارونو تــه لاس ور وړی وای یامی مخه ورته کړی وای.

بیا یې خپله ټوله کیسه دده د مېرمنې له ناروغی چې په اولد ناروغه وه ، بیا خپله دده ناروغی چې ټپی شــوی وه دا ټــولی کیســی یــې وکولی نو ځکه دا ټول ځایونه ما ددوی په نوم کړل.

او بله خبره داده چې زه دا څو میاشتی کیږی چې د حج د فریضی له ادا کولو وروسته کور او کلی تــه راغلــم او هلتــه یعنــی پــه بیــت ا للهشریفه کې می په اخلاص تــو بــه ایســتلی ده چــې بیابه،وژنــه، قتل،حرام خوری او قاچاق نکوم نو له تاسو ټولو هیلــه لــرم او هغــه څوک چې دلته نشته هغوی ته هــم تاســو ووایاســتی چــې لــه دی وروسته ماته قوماندان حضرت خان

ونه وایاستی له دی وروسته ماته حاجی حضرت خان ووایاستی بس همدغه نوم زما د پــاره افتخــار دی بــس همدغــه زمــا خبــرې وی خدای(ج)د وکړی چې خفه شوی نه یاستی.

په دی وخت کې شاه پرو ،د شینخالی مور را ولاړه شــوه پــه داســې حال کې چې د خپل مېړه کیصر خان د قبر دسر خواته ودریده او وه یې ویل ګرانو وروڼواو محترمو میلمنو مخکې حاجی صــیب حضــرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

خان زما د خدای ښښلی مېړه کېصر خان د شهادت پــه بــاره کــې د ښښنی خبره یاده کړه او تا سو ولیدل چې زموږ د کورنی ټــول غــړی هلته سره په خبرو شوو

نو زه د خپلې کورنی په نما ینده ګی موږ خپله پریکړه داسې اعلانوو څنګه چې خدای (ج)

په خپل کلام کې ویلی دی چې څومره ثوابونه چې په عفوه کــې دی په غږ اخیستننه کې نشته نو موږ ددې دپاره چــې د انجنیــر کېصــر خان شهادت ته کوم تاوان ونه رسیږی او بل دا چــې حــاجی صــیب حضرت خان په تیرو پښیمانه دی او تو به یې ایســتلی زمــوږ لخــوا ورته عفوه ده عفو.

په دی وخت کې ټولو خوښی وکړه او د ولسوالی د جا مع جومات ملا امام هم شینخالی او ددې د کورنی له غړو څخه مننه وکړه او هــم د سیمې یو سپین ږیری پورته شواو وه یې ویل موږ د ســیمې د والــی صیب څخه هیله کوو چې ډاکټر صیب شینخالی په همدغه روغتون کې قوماندانه مقرره کړی قوماندانه .

د سیمې والی صیب وویل په روغتون کې قوماندانی نشته روغتــون قوماندانی ته اړتیا نلری ولی ریس ته اړتیالری ریس د روغتون ته ؟

هغه سپین ږیری وویل والی صیب موږ ریس نه پیژنو موږ اوس یوازې او یوازې قوماندان پیژنو قوماندان بیــا چــې تاســو وایاســتی چــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان ته اړتیا نشته نــو بیــا همدغــه ډاکټــره صــیبه دی ددې روغتون ریسه مقرره کړی.

دلته حاجی حضرت خان ولاړ شواو وه یې ویــل وروڼــو او د ســیمې سپین ږیرو ډاکټره صیبه شینخالی چې ددې روغتون ریسه مقــرره شی دومره خدمت نشی کولای په دی وختو کــې ولســی جرګــی او ولایتی شوراګانی جوړیږی ولی ولسی جرګی ته یې نه انتخــابو چــې ټول ولایت ته خدمت وکړی.

د سیمې والی او راغلو میلمنو وویل دادوروسته کار دی بیا بــه ســره کښینو چې ولسی جرګی ته یې کاندید کړو او که دلته پــه روغتــون کې دا کار مشوری ته اړتیا لری .

نور نو دسیمې والی او راغلو میلمنو له حاجی حضرت خان څخه دده د خدمتونو په اړوند مننه وکړه او ددولت د ریس جمهور له خواهغــه ستا ینلیک چې حاجی حضرت خان ته یې رالیږلی وه د والی صــیب لخوا حاجی حضرت خان ته ورکړل شو.

په درنښت

یارمحمد سهار

25. 5. 1384 کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه او کور ودانی

د افغانستان ملي تحریک له هېواد پال او فرهنګپال شخصیت ښاغلي (نجیب احمدزي او ملګرو) څخه یې د زړه له تله مننه کوي چې د دې اثر چاپ ته یې اوږه ورکړه. ملي تحریک ویاړي چې د علمي اثارو د چاپ لړۍ یې پیل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ له ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هیله کوو چې په خپل معنوي او مادي وس د کتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسې وغځوي.

یو ځل بیا د دې اثر له لیکوال او چاپوونکي څخه د زړه له تله مننه کوو چې د دې اثر د لیکلو او چاپولو جوګه شول.

په فرهنګي مینه

د افغانستان ملي تحریک

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ليکوال لنډه پېژندنه:

انجنير يار محمد سهار د ملا امير محمد سليمانخيل زوی او د اميرخان بابا لمسی په (۱۳۳۳) لمريز کال د پکتيکا ولايت د جانيخېلو ولسوالۍ د (هستي ممي) نومي کلي په يوه منوره او مذهبي کورنۍ کې يې دنيا ته سترګې غړولي او د شاتورو د برنس په کلی کې يې خاپوړې کړې دي، پلرنی ټاټوبی يې د امنو شاتوری دی څنګه چې د نو موړي پلار يو دينی عالم و، کله په يوه سيمه او کله په بله سيمه او کلي کې ا مامت کاوه او ورسره يې دکتوازو په ډيرو مکتبونو(ښو ونځيو) کې د ښو ونکی دنده هم سرته رسولې ده.

انجنير يارمحمد سهار تر دريم ټولګي د هستي په د هاتي ښونځي کې زده کړې کړې دي تر نهم ټولګی پورې يې د غزني د کوچيانو په ليليه کې او لېسه دوره يې د کتوازو د سليمان بابا په لېسه کې او لوړې زده کړې يې د پخواني شوروي او اوسني روسي د لينينګراد په ښار کې سر ته رسولې دي، د نوموړي دا لاندی ليکنې چاپ ته چمتو دی:

او مړوخبری کولې(د لنډو کيسو ټولګه)

سو ځېدلی بڼ (د لنډو کيسوټولګه)

د وزی پاټک(طنزی ټو لګه)

نا مطلوب (طنزی ټولګه)

د افغانستان ملي تحريک

www.melitahrik.com

د خپرونو لړ: ۱۱۷

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library